

கண்ணோட்டம்

கண்ணோட்டம்

KANNOTTAM

வெளியீடு:-46

15 ஜூன் JUNE 2008

விலை: 10.00

வன்முறையை வெற்றி கொள்வதற்கு ஒரே வழி தூய்மையான, கலப்படமற்ற அகிம்சை மட்டுமே. வன்முறையான ஒவ்வொரு செயலும், சொல்லும், எண்ணமும் கூட அகிம்சாபூர்வமான செயலின் முன்னேற்றத்தில் குறுக்கிடுகின்றது.

கல்கட்டி வொர்க்ஸ்
ஆஃப் மகாத்மா காந்தி
நூல் 43 பக்: 392-8-5-1939

18 வது தியாகிகளின் தினம்

தியாகிகள் தினம் 1990 ஜூன் 19ம் திகதி எமது செயலாளர் நாயகம் தோழர் க. பத்மநாபாவும் 12 தோழர்களும் சென்னை நகரின் கோடம்பாக்கம் சக்காரியா காலனியில் வைத்து புலிகளால் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். புலிகளின் கொலைவெறிக்கு இரையாகினர்.

சென்னை நகரையே பீதியும், சோகமும் கவலிக்கொண்டது. தினசரிகள், சஞ்சிகைகள் அனைத்திலுமே பத்மநாபா படுகொலை பிரதான செய்தியாகியது. கண்டனங்களும், அனுதாபங்

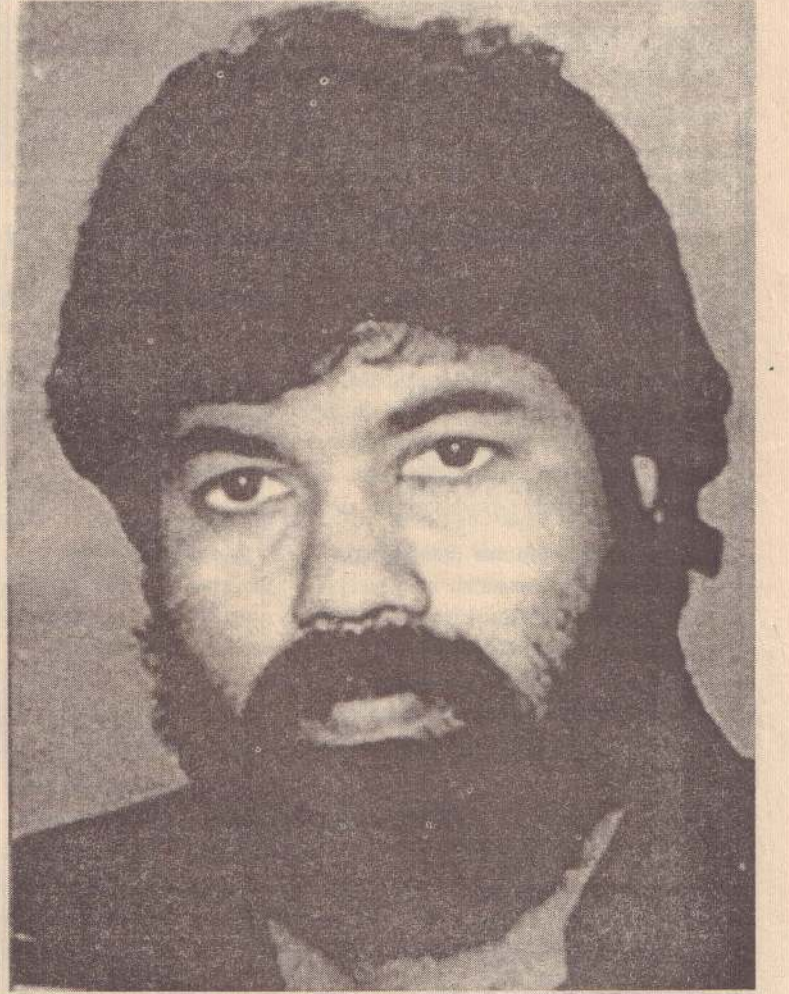
லையை மேற்கொண்ட புலிகளுக்கு கொலைக்கு உரிமை கோரும் துணிச்சல் இருக்கவில்லை.

“தனது மக்களின் விடுதலைக்காக தன் வாழ்வை அபணித்த தெளிவான

டிய விடயமாகும்.” இவ்வாறு இந்தியாவின் முன்னாள் பிரதமர் ராஜிவ் காந்தி விடுத்திருந்த இரங்கல் செய்தியில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இந்த படுகொலை தொடர்பான விசாரணைகளை நடாத்தி கொலையாளிகளை கண்டுபிடிக்க அன்றைய தமிழக அரசு தவறிவிட்டது. இந்த பின்னடிப்பு பின்னர் ராஜீவ்காந்தி படுகொலைக்கும் ஏதுவாகியது. அமரர் தோழர் பத்மநாபா படுகொலையில் பிரதான பங்கை வகித்த யாழ்ப்பாணம் உடுப்பிட்டியை சேர்ந்த ரகுவரனே ராஜிவ் காந்தி படுகொலை திட்டத்தை தமிழ்நாட்டிலிருந்து நடைமுறைப்படுத்திய புலி உறுப்பினர் என ராஜிவ் காந்தி படுகொலையை புலனாய்வு செய்து, துப்புத்துலக்கிய சிறப்பு புலனாய்வு குழு அடையாளம் காட்டியது. ராஜிவ் காந்தி படுகொலையை அடுத்து தமிழ்நாட்டிலிருந்து தப்பியோடிய சிவராசன் பெங்களூரில் கோனனகுண்டே என்னுமிடத்தில் தங்கியிருந்த வீட்டை (தொடர்ச்சி 02ம் பக்கம்...)

19-ஜூன்-2008

“தனது மக்களின் விடுதலைக்காக தன்வாழ்வை அர்ப்பணித்த, தெளிவான பார்வைகொண்ட இளம் தலைவர் பத்மநாபா நீண்ட நாட்கள் எம்முடன் வாழமுடியாது போய்விட்டது.

இந்திய அரசாங்கம் அவரை பாதுகாக்க முடியாமற்போனது இந்தியா வெட்கப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.” இவ்வாறு இந்தியாவின் முன்னாள் பிரதமர் ராஜிவ் காந்தி விடுத்திருந்த இரங்கல் செய்தியில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

களும் பலமாய் ஒலித்தன. பல்வேறு அரசியல் கட்சி தலைவர்களும், பொது மக்களும் சாரி சாரியாக வந்து தோழர் பத்மநாபாவின் பூதவுலகுக்கு அஞ்சலி செலுத்தினர். துணிச்சலாக படுகொ

பார்வைகொண்ட இளம் தலைவர் பத்மநாபா நீண்ட நாட்கள் எம்முடன் வாழ முடியாது போய்விட்டது. இந்திய அரசாங்கம் அவரை பாதுகாக்க முடியாமற்போனது இந்தியா வெட்கப்பட வேண்

5வது ஆண்டு நினைவு தினம்

1981 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 2003 ஆண்டு மரணத்தை தழுவும் வரை 23 ஆண்டுகள் பல்வேறு இன்னல்கள், சோதனைகள், துயரங்களிலெல்லாம் எதிர்நீச்சல் போட்டு ஈ.பி. ஆர்.எஸ்.எவ் இன் அரசியல் நடவடிக்கைகளிலும் அதன் வளர்ச்சியிலும் பங்கெடுத்துக்கொண்டார். கட்சிக்கு உள்ளேயும், வெளியேயும் தலைசிறந்த போராளியாக, முன்னுதாரண புருஷராக திகழ்ந்தார்.

1985 மார்ச் 18 இல் இராணுவத்தினரால் கைதுசெய்யப்பட்டு குருநகர் 5 மாடி, கோட்டை இராணுவ முகாம்களிலும், வெலிகடை, மகசின், பூசா சிறைகளிலும் 4 ஆண்டுகள் கடும் சித்திரவதைகளை அனுபவித்தவர். அவர் சிறைவாசம், சித்திரவதைகளுக்கு மத்தியிலும் கைதிகளின் நலன்சார்ந்தும், கட்சி நலன் சார்ந்தும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் பயனாக சிறையிலிருந்து விடுதலையாகும் வாய்ப்பை பெற்ற பல நாறு இளைஞர்களில் அவரும் ஒருவர். அவர் சிறையிலிருந்து விடுதலையாகும்போது பல்வேறு இயக்கங்களையும் சேர்ந்த அவர்மீது அன்பும் மரியாதையும் கொண்ட ஏராளமான நண்பர்கள் அவருக்கு இருந்தார்கள்.

புலிகள் ரொலோ, புளொட், ஈபிஆர்எஸ்எவ் ஆகிய இயக்கங்களுக்கு எதிராக துப்பாக்கியை

தோழர் றோபேட் தம்ராஜா சுயத்தின்

திருப்பி நூற்றுக்கணக்கான போராளிகளை கொன்றொழித்ததன் மேற்படி இயக்கங்களை சேர்ந்தவர்கள் சமூகவிரோதிகள், துரோகிகள் என குறிப்பிட்டு அவர்களது செயற்பாடுகளை தடை செய்வதாகவும் அறிவித்திருந்தனர். விடுதலையான போராட்டத்தில் பங்கேற்று சிறைசென்று சித்திர

வதைகளை அனுபவித்த பலரையும் மிகவும் பாதித்தது. இதனால் சிறைமீண்ட பலர் தமது சொந்தவாழ்க்கைக்கு திரும்பினர். சிலர் முடிவெடுக்க முடியாத குழப்பமான நிலையில் இருந்தனர். ஆனால் தோழர் றோபேட்டிற்கு எந்த குழப்பமும் இல்லாமல் தமது விடுதலையான மறுநாளே விடுதலையானவர்களின் நலன்களை கவனிப்ப

திலும் கட்சி தோழர்களை ஒருங்கிணைப்பதிலும் மும்முரமாக ஈடுபட்டார்.

தமிழ் பேசும் மக்களின் அரசியல் உரிமைகளுக்காகவும் சமூக மாற்றத்திற்காகவும், முற்போக்கு சிந்தனையுடன் போராடிய அவர் கட்சிக்கு உள்ளேயும் தவறான போக்குகள், நடைமுறைகள் என அடையாளம் கண்டவற்றுக்கு எதிராக ஆக்கபூர்வமான விமர்சனங்களை முன்வைத்து போராட தவறவில்லை. கட்சியின் இயங்கு திறனை அதிகரிப்பதும் தோழர்களின் ஆற்றலை பெருக்குவதுமே அவரின் குறியாயிருந்தது. எப்போதும் அவரது சிந்தனையும், உழைப்பும் கட்சியை முன்னிறுத்தியும், மக்களின் அபிவிருத்திக்கு விரோதமில்லாமலும் அமைந்திருந்தது. அவரது செயற்பாடுகள் கட்சி நலனை முதன்மைப்படுத்தியதாக இருந்தபோதும் போராட்டக்களத்தில் செயற்பட்ட சக இயக்கங்கள், கட்சிகளின் பங்களிப்பை மதிக்கத் தவறவில்லை. எப்போதும் தமிழ் அரசியல் கட்சிகளிடையே ஐக்கியத்தையும், ஒற்றுமையையும் வலியுறுத்தியே வந்தார். தனது செயற்பாடுகளுக்கூடாகவும் அதனை நிரூபித்தார்.

யாழ் மாநகரசபையின் ஆளும் அதிகாரத்தை பெற்றிருந்த தமிழ்விடுதலை கூட்டணியை சேர்ந்தவர்களுடனும் பலமான நிலையில் எதிர்க்கட்சி (தொடர்ச்சி 03ம் பக்கம்...)

கண்ணோட்டம்

Kannottam

மனித உயிர்கள் சதுரங்கப் பலகையில்

இலங்கையில் அன்றாடம் சாதாரண மக்கள் பஸ்சிலோ, ரயிலிலோ பயணம் செய்யும் போது உடல் சிதறி கோரமாக இறந்து விடலாம் என்ற நிலை இயல்பானதாக, சாதாரணமாக மாறி வருகிறது.

தமது பிள்ளைகளை பாடசாலைக்கு அனுப்பிவைத்து விட்டு தமது நேசத்தித்திற்குரியவர்களை வேலைக்கு அனுப்பிவைத்து விட்டு மனம்பதறி வாழ்வது அன்றாடமாகிவிட்டது.

வன்முறை, இனவெறி, சுயநல அதிகார மையங்களிடையேயான போராட்டம் என்பது தற்போது இனரீதியாக பொதுமக்களை இலக்கு வைப்பதை மிகவும் இலகுவான, சுலபமான கைங்கரியமாக மேற்கொள்கின்றன.

பிரதானமாக கேடுகெட்ட மனிதகுல விரோத வழிமுறை இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தியவர்களும் விஸ்தாரமான குரூரமான வழிமுறைகளில் தொடர்புடையவர்களும் புலிகளே. தற்போது பேரினவாதிகளும் அவர்களிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டு விட்டார்கள்.

பல்லுக்குப்பல்- இரத்தத்திற்கு இரத்தம் - பழிக்குப்பழி - கண்ணுக்குக்கண் என்ற மத்தியகால சிலுவையுத்த காட்டுமிராண்டிப் பாணிகள் இப்போது இலங்கையில் பாசிச அதிகார, அகங்கார சத்திகளுக்கு கைவந்த கலையாக மாறிவிட்டது.

ஒவ்வொரு குரூர தாக்குதலிலும் பெண்களும், குழந்தைகளும், சிறார்கள்மே அதிகமாக மரணிக்கிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் செய்துகொண்டிருக்கும் பாசிச வெறிச் சத்திகள் தாம் கௌரவமாக நடத்தப்பட வேண்டும், தமக்கு உலக சமூகம் செங்கம்பளம் விரிக்க வேண்டும், உலக அரங்கில் அழைத்துப் பேசவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். தாம் உலகின் முகத்தில் காறி உமிழ்பவர்கள், மலங்கழிப்பவர்கள், உலகளாவிய அளவில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட மனித உரிமைக் கோட்பாடுகள் காலில் போட்டு மிதிப்பர். எனினும் உலகம் தம்மை அரியணையில் ஏற்றிவைக்க வேண்டும் என்று இந்த மூடக் கயவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

மனித உயிர்களை சிறிதேனும் மதிக்காத பாசிசவாதிகள் எந்த உலக அரங்கிலும் கௌரவமான இடத்தில் அமரவைக்கப்பட முடியாது. அவ்வாறு அரவணைப்பது என்பது மனிதகுல விரோத நடவடிக்கைகளை ஊக்கப்படுத்தவும், உலகம் முழுவதும் ஒரு தொற்று நோயாகப் பரவுவதற்குமே வழிவகுக்கும்.

பல்லினங்களின் நாடான இலங்கையில் சகல இன மக்களினதும் உரிமைகள் இலங்கையில் சமத்துவத்தின் அடிப்படையில் உறுதிசெய்யப்பட வேண்டும். "யாமார்க்கும் குடியல்லோம் நமனை அஞ்சோம்" என்ற மனோநிலையுடன் இலங்கையில் சிறுபான்மைச் சமூகங்கள் வாழவேண்டும் அதற்கேற்ப இலங்கையின் அரசியலமைப்பில் தீவிர மாற்றங்கள் செய்யப்பட வேண்டும். இனச்சார்பற்ற, மதச்சார்பற்ற நாடாக இலங்கை பிரகடனப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

ஒருபுறம் படுகொலை நாசகாரிக் குண்டுத் தாக்குதல்கள். இவற்றின் மூலம் மக்களை ஆத்திரமூட்டல். மறுபுறம் இனவாத நெருடெருப்பில் ஒருவரை ஒருவர் வெட்டிச்சாய்த்தல். கிழக்கில் தமிழ் முஸ்லிம் மக்களிடையே இந்த விஷ வித்தை நாசகார சத்திகள் தொடர்ச்சியாக தூவி வருகிறார்கள்.

இனங்களின் மோதலிலேயே தமது அரசியல் பிழைப்பு தமது அதிகாரம் நிலைக்கும் என்று வன்முறையாளர்கள் கருதுகிறார்கள்.

இலங்கையின் அதிகார அரசியலில் அறங்கள் எதுவும் கடைப்பிடிக்கப்படுவதில்லை.

எந்த நாட்டிலும் ஏன் இந்தப் புவிக்கோள் முழுவதும் மனிதர்களின் மகத்தான வாழ்வு என்பதே முதனிலையான விடயமாகும். உலகின் 600 கோடி மக்களின் பெரும்பான்மையினரின் கனவும் இதுதான்.

ஆனால் இந்த மனிதகுல கனவுகளுக்கெதிரான சக்திகள் வலுவிழக்கச் செய்யப்பட வேண்டும்! இந்த பிசாசு சக்திகள் தோற்கடிக்கப்பட வேண்டும்!!

அன்பு, கருணை, சகோதரத்துவத்தின் அடிப்படையில் வாழ்வதற்கான அடித்தளங்கள் எமது நாட்டில் உருவாக்கப்பட வேண்டும்!!!

தென்னாசியாவில் மனித விழுமியங்களை பாதுகாப்பதற்கான, செழுமைப்படுத்துவதற்கான செயல்கள் காலாதிகாலமாக நிகழ்ந்து வருகின்றன. அண்ணல் காந்தியடிகள் காட்டிய வழிகள் எமக்கிருக்கின்றன.

மனித குலத்தின் முகத்தை அடையாளத்தை, அதன் எதிர்காலத்தை - வெற்றியை முன்னிறுத்திய சமூக அரசியல் பாதையும் - பார்வையுமே எமக்குத்தேவை.

வாழ்வின் மீதான நம்பிக்கையை வற்றி வறண்டு போகச்செய்யும் சக்திகள் சமூக அழிவெனும் சூடுகாட்டில் நர்த்தனமிட, எக்காளமிட நினைக்கும் சக்திகள் தோற்கடிக்கப்பட வேண்டும்!!!!

இலங்கையில் வாழ்வின் மீது அக்கறை கொண்டவர்கள், சமூகங்களிடையே சுயாதீன ஐக்கியத்தை அவாவுபவர்கள், உலகில் பஞ்சம்- நோய்- போர்- இயற்கைப் பேரழிவு பற்றிய கரிசனையும் கவலையும் கொண்டவர்கள் ஒருங்கிணைந்து கண்ணியமான மனிதவாழ்வை ஸ்தாபிக்க தம்மாலான செயல் ரீதியான பங்களிப்பை வழங்க முன்வர வேண்டும்.

18 வது தியாகிகள்.....

07ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

சிறப்பு புலனாய்வு குழுவின் சுற்றிவளைத்தபோது சிவராசன் தற்கொலை செய்துகொண்டான். அவனிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்ட ஏகே 47 ரக துப்பாக்கி பத்மநாபா கொலையில் பயன்படுத்தப் பட்டது என்பதையும் சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருந்த துப்பாக்கிகளிலிருந்து சிறப்பு புலனாய்வு குழு உறுதிப்படுத்தியுள்ளது.

கோடம்பாக்கத்தில் ஈபிஆர்எஸ்எஸ் அலுவலகத்தில் உயர்மட்ட தலைவர்கள் முக்கிய கூட்டம் ஒன்றை நடத்தி க்கொண்டிருந்த வேளையில் புலிகள் தாக்குதல் நடத்தியதாக வெளியான செய்திகளில் எவ்வித உண்மையும் இல்லை. சுரேஸ் பிரேமச்சந்திரனும் அந்த கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டிருந்ததாகவும் அவர் புகைபிடிப்பதற்காக வெளியே சென்ற சமயத்தில் தாக்குதல் நடைபெற்றதனால் அவர் உயிர் பிழைத்துவிட்டார் எனவும் கதைகள் சொல்லப்படுகின்றது. அங்கு கூட்டம் எதுவும் நடைபெறவும் இல்லை பிரேமச்சந்திரன் சம்பவ இடத்தில் பிரசன்னமாக இருக்கவும் இல்லை.

செயலாளர் நாயகம் சென்னை வந்திருப்பதை தெரிந்துகொண்ட தோழர் யோகசங்கரி, கிருபா, ரவி, அன்பு முருக்தன் ஆகியோர் அவரை சந்திப்பதற்காக சென்றிருந்தார்கள். தோழர் கோமளராஜா, ஜேசிந்தா, கவிதா ஆகியோர் அந்த குடியிருப்பில் தங்கியிருந்தவர்கள். தோழர் லிங்கன், தருமன் ஆகியோர் செயலாளர் நாயகத்தின் மெய்ப்பாதுகாவலர்கள் தோழர் கமலன் என்ற முகமட்ட மிஷினர் (ஆசாத் மௌலானவின் தந்தை) சம்பவம் நடைபெற்று விடுக்கு அருகில் இயங்கி வந்த எமது அலுவலகத்திற்கு அக்காலத்தில் பொறுப்பாக இருந்தவர். -1980 களில் இருந்தே இப்பகுதியில் இந்த அலுவலகம் செயற்பட்டு வந்தது - இவர்களை புலிகளின் தாக்குதலில் பலியான தோழர்களாவர்.

செயலாளர் நாயகம் தோழர் பத்மநாபாவின் படுகொலையை தொடர்ந்து 1993ஆம் ஆண்டு சென்னையில் நடைபெற்ற ஈபிஆர்எஸ்எஸ் கட்சியின் 2 வது காங்கிரஸ் தோழர் பத்மநாபா மறைந்த தினமான ஜூன் 19 விடுதலை போராட்டத்திற்கு தமது உயிரை அர்ப்பணித்த எமது தோழர்கள். சக விடுதலை இயக்கங்களின் போராளிகள், பொதுமக்கள் என பல்வேறு தரப்பினரையும் நினைவு கூர்ந்து அஞ்சலி செலுத்தும் தியாகிகள் தினமாக பிரகடனம் செய்தது.

அந்த வகையில் இவ்வுருடம் நாம் 18வது தியாகிகள் தினத்தை அனுஷ்டிக்கின்றோம். எமது பாசத்திற்கும், மரியாதைக்கும் உரிய தலைவர் அமர் தோழர் பத்மநாபாவும் அவரது தலைமையிலான கட்சியின் வழிகாட்டலில் எமது மக்களின் விடுவுக்கான போராட்டத்தில் தமது உயிரை அர்ப்பணித்த தோழர்களும் நடந்துவந்த பாதையில் இன்றுவரை தொடர்ந்து பயணிப்பவர்கள் நாம் என்ற வகையிலும், அவர்களது நம்பிக்கைகளுக்கு துரோகமிழைக்காமலும், அவர்களது உழைப்புகள் வீண்போகாமலும், யாருக்கும் சோரம் போகாது அவர்கள் விட்ட பணியை தொடர்பவர்கள் என்ற வகையிலும் இத் தியாகிகள் தினத்தை அனுஷ்டிக்கவும், அவர்களை நினைவு கூர்ந்து அஞ்சலி செலுத்தவும் பொறுப்பும்,

கடமையும், அருகதையும் உடையவர்களாவோம்.

எமது கட்சிக்கு வெளியிலும் தோழர் பத்மநாபா பலராலும் நேசிக்கப்பட்டார். சிங்கள முற்போக்கு சக்திகள், முஸ்லிம் தலைவர்கள் என அவரோடு பழகும் வாய்ப்பு கிடைத்த அனைவருமே அவரைப்பற்றிய உயர்வான அபிப்பிராயத்தையே கொண்டுள்ளனர். இது கட்சிகளாலும், அமைப்புக்களாலும், கட்சி சாராத நபர்களாலும் நினைவு கூரப்படும் ஒருவராக அமரர் தோழர் பத்மநாபா இருந்து வருகின்றார். இது ஐக்கியம், பன்முகத்தன்மை, மனிதநேயம் என்பவற்றுக்கு அவர் அளித்த

எமது நாளாந்த நடவடிக்கைகளை, நடத்தைகளை அந்த தோழர்களின் நடவடிக்கைகள், நடத்தைகளுடன் ஒப்பிடுகக்கி பரிசீலனைக்குள்ளாக்குதல் வேண்டும்.

சோதனைகள் மத்தியிலும் சாதனைகளை படைத்த அவர்களின் இடையறாத, கடின உழைப்பையும், அரசியல் நிலைப்பாடுகளையும் சுவீகரித்துக் கொள்வது நாமும் சாதிப்பதற்கு முன் தேவையாகும்.

கருத்து ரீதியாகவும், நடைமுறையிலும் அவர்களின் வழியில் தேர்ச்சி பெற்று அவர்களை நினைவு கூருவதற்கு எமக்குள்ள தகுதியை வலிதாக்குவோம்.

எமது கடந்தகாலம் புறக்கணிக்கப்பட முடியாதது.

முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது ஆனால் நிகழ்ச்சலம் அதை விடவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. மக்களின் இன்றைய பிரச்சினைகள், தேவைகள், அவலங்கள் பற்றி அவர்கள் எதிர்கால நலன்கள் குறித்த எமது செயற்பாடுகளின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து செயற்படுதல் வேண்டும் மக்களின் இன்றைய எதிர்பார்ப்புக்களுக்கு பதிலி

றுத்தாக வேண்டும். நாங்கள் நீண்ட காலம் கட்சிக்காக உழைத்திருக்கின்றோம், பல்வேறு விடயங்களையும்

இரத்த வெறிபிழ்த்த மிருகங்களால் கொட்கப்பட்டவர்கள்

முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்துவதாகும் புலிகள் தமது இயக்க நலனிலிருந்து தம்மால் கொல்லப்படுபவர்கள் அனைவரும் துரோகிகள் என்று நிறுவ முனைந்து வருகின்றபோதும் தோழர் பத்மநாபாவின் படுகொலையை அவர்களால் அவ்வாறு நியாயம் கற்பிக்க முடியவில்லை. இன்று உலகெங்கும் வாழும் தமிழர்கள் மத்தியிலும் அவரது நாமம் உச்சரிக்கப்படுகின்றது. சக விடுதலை இயக்கங்கள், அதன் தலைவர்கள் தமது போட்டியாளர்கள் என்று கருதி, அவர்களை அழிக்கும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டு தமிழ் மக்கள் மத்தியில் அரசியல் வெற்றிடம் ஒன்றை புலிகள் ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள் என்ற உண்மையை இப்போது பலரும் உணரத் தலையபட்டுள்ளார்கள்.

கடந்த காலத்தில் நாம் மக்களின் நலன் சார்ந்து முன்னெடுத்த வேலைத்திட்டங்கள் அரசியல் நடவடிக்கைகள் எந்த புலிகளாலும் மக்கள் மனதிலிருந்து அகற்றிவிட முடியாது. புலிகளும், அவர்களுக்கு சாப்பாணவர்களும், எம்மீது குரோதம் கொண்டு செயற்படும் சிலரும் எமது தவறுகளை மிகைப்படுத்திக் காட்ட முற்பட்டாலும் அவை காலத்தால் வெலப்பட்ட முடியாதவை அல்ல.

தோழர்களே, நண்பர்களே

நாம் முன்னுதாரணமாக கொள்ளும் உயிர்த்த தோழர்களின் நற்பண்புகளையும், அவர்கள் சக்தோழர்கள் மீதும் மக்கள் மீதும், கட்சிப் பணிகள் குறித்தும் கொண்டிருந்த அனுகூலமுள்ள அடியொற்றிச் செல்ல நாம் கற்றுக் கொண்டாக வேண்டும்.

கற்றுத்தேறிவிட்டோம் என்ற தந்திரத்தையும், கர்வமும் எமது தனிப்பட்ட வளர்ச்சிக்கும், கட்சியின் வளர்ச்சிக்கும் விரோதமானவை. இவற்றை உதறித் தள்ளி அன்றாடம் கற்பதிலும், புதிய வளத்தை உள்வாங்கி கொள்ளவும் எமது நேரத்தின் ஒரு பகுதியை ஒதுக்கிக் கொள்வோம். நாம் முன்னுதாரண புருஷங்களாக போற்றும் தோழர்கள் பல்வேறு பிரச்சினைகளையும், நெருக்கடிகளையும் வெற்றிகொள்வதற்கும், குழ்நிலைகள் கோருமபோது அவற்றிலிருந்து விலகிச் செல்வதற்கும் அவர்களுக்கு உதவி கரமாயிருந்தது தொடர்ச்சியான கற்றலும், தேவலும் அதனால் விளைந்த அரசியல் ரீதியான தெளிவுமே.

மக்களின் நலன் சார்ந்து சரியானதை வரவேற்கவும், தவறானதை சாடவும் எமது தோழர்கள் கொண்டிருந்த துணிச்சலும், வெளிப்படாத தன்மையும், ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகளும், கட்சி மீதும், கட்சியின் கொள்கை, கோட்பாடுகள் மீதும் விதிமுறைகள் மீதும் அவர்கள் காட்டிய பற்றாற்றாற்றியும் அவர்களை தனித்துவமானவர்களாக மிளிரவைத்தது.

தோழர்களே,

எமது பாசமிட தலைவர் தோழர் பத்மநாபாவும், எமது அன்புக்குரிய இதர தோழர்களும் முன்னெடுத்துச் சென்ற உயரிய இலட்சியங்களை தொடர்ந்தும் முன்னெடுத்துச் செல்வதே அவர்களுக்கு செய்யும் உண்மையான அஞ்சலி என்பதை சொல்லிவென்றி செயலில் காட்டிட எமது எதிர்கால கடமைகளை திட்டமிடவும், முன்னெடுத்துச் செல்லவும் இத்தியாகிகள் தினத்தில் உறுதி ஏற்போம்.

தோழர்களே, நண்பர்களே, வாசகர்களே!

அபிப்பிராயங்கள், விமர்சனங்கள், ஆலோசனைகளையும், ஆக்கங்களையும் கண்ணோட்டம் வரவேற்கிறது. அனைத்து நேரடித் தொடர்புகளுக்கும்:-

P - Fach No: 506
Bern - 17,
Switzerland.

E.P.I.C., Box No: 95
95144 Garges Les,
Gonnesse Cedex,
France

P - Box No: 7183
Arumpakkam,
Chennai - 106,
India.

310, ஆஸ்பத்திரி வீதி
யாழ்ப்பாணம்.
☎ 021 2232022

29 ஏ, வாவிக்கரை வீதி
மட்டக்களப்பு.
☎ 065 2225179

No: 159, கடல்முக வீதி
திருகோணமலை.
☎ 026 2227118

க. சிவபாலன், திருகோணமலை

“இலங்கை விவகாரத்தை இந்தியா கையாளும் போது, இலங்கைத் தமிழர்கள் பற்றிய சிரத்தை இந்தியா முன்னுரிமை அளிக்கப்படும் விடயமாகும். அதை விலக்கி இந்தியா நடந்துகொள்ளவே முடியாது” என்று இந்திய வெளிவிவகார அமைச்சர் பிரணாப் முகர்ஜி இந்திய நாடாளுமன்றத்தில் அறிவித்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கதல்லவா?

மேற்படி அறிவிப்பில் “இலங்கைத் தமிழர்கள் பற்றிய சிரத்தை” என்பதற்குப் பதிலாக “விடுதலைப் புலிகள் பற்றிய சிரத்தை” என்று இந்திய அமைச்சர் குறிப்பிட்டுருந்தாரால் தமிழ் மக்களின் வளர்ச்சியிலும் பார்க்க புலிகளின் வளர்ச்சியில் அக்கறை கொள்ளும் புலிகளின் பிணாமிகள் குதூகலித்து இந்தியாவைப் பாராட்டி தலையங்கங்கள் திட்டியிருப்பார்கள்!- இதுதான் இலங்கைத் தமிழர்களின் சாபக்கேடு!

பியா. உமாகாந்தன், வவுனியா

வெளிநாடுகளிலுள்ள வெவ்வேறு தமிழ் அமைப்புகள் வெளிநாட்டு அரசுகளுடனும், அரசு ஸ்தாபனங்களுடனும் தொடர்பு கொண்டு இலங்கைத் தமிழர்களின் பிரச்சனைக்கு ஒரு நியாயமான தீர்வு காண இலங்கை அரசிற்கு அழுத்தங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஆதரவு தேடுவது நல்ல முயற்சிதானே?

எந்த நாடு ஏற்கனவே இலங்கை அரசிற்கு வேண்டிய அழுத்தங்களை இது வரை கொடுக்கவில்லை சொல்லுங்கள்- இந்தியா உட்பட எல்லா நாடுகளும் ஒருமுகமாக ஒப்புக்கொண்டு சில வருடங்களாகத் திரும்பத் திரும்ப கூறும் விடயங்கள்:- சிறிலங்காவின் இனப்பிரச்சனைக்கு இராணுவத்தின் மூலமாகவோ வன்முறைகள் மூலமாகவோ தீர்வைக் காண முடியாது.

✓ சிறிலங்கா அரசும், விடுதலைப் புலிகளும் வன்முறைகளை நிறுத்தி அமைதிக்கான சூழலை உருவாக்க வேண்டும்.

✓ தொடர்ச்சியான வன்முறைகளின் மூலம் எதனையும் சாதிக்க முடியாது என்பதினை மோதலில் ஈடுபடும் தரப்புகள் உணர வேண்டும்.

✓ சிறிலங்கா அரசாங்கத்தினால் அமைக்கப்பட்டுள்ள அனைத்துக் கட்சிக்குழுவில் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினரும் இணைந்து கொள்ள வேண்டும்.

✓ ஐக்கிய இலங்கைக்குள் எல்லா மக்களின் அபிவிருத்திகளை யும் பூர்த்தி செய்யும் வண்ணம் தீர்வு காணப்பட வேண்டும்.

✓ சிறிலங்காவின் அமைதி முயற்சிகளுக்கு உதவுவதற்கு நாம் தயாராக உள்ளோம்.

இதற்கு மேல் என்ன ஆதரவு வேண்டும்? இவர்களது முயற்சிகள் சர்வதேச நாடுகளிலிருந்து இதை விட வேறென்ன பெறுபேறுகளைத் தந்துவிடப் போகின்றது? மேற்கூறிய விடயங்களை முன்னெடுக்க சிறிலங்கா அரசிற்கு சர்வதேச நாடுகள் அழுத்தங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்போர், அதேபோல் புலிகளுக்கு அழுத்தங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று அந் நாடுகளைக் கேட்பதில்லை. அவற்றிற்காக புலிகளுக்கு அழுத்தம் கொடுக்க இவ் அமைப்புகள் தயாரில்லை அதற்கான துணிவும் அவர்களிடம் இல்லை அவர்களின் அறிவுறுத்தல்களை புலிகள் கேட்கப்போவதும் இல்லை!- அதுதான் பிரச்சனையே!- இப்படிச் சரிசமமாக முன்னெடுக்காதவரை இவர்களது இந்த ஒருதலையிட்ட, சத்தியம் சாராத, முயற்சிகள், எல்லாம், தங்களுக்குப் பிரபல்யம் தேடும் முயற்சிகள் ஏதோ தாங்களும் தமிழர்களின் இன்னல்களுக்கு முடிவு காண உழைக்கின்றோம் என்று தங்களுடைய ஏமாற்றி மற்றைய தமிழர்களையும் ஏமாற்றும் செயல்கள் என்றே கொள்ள வேண்டும்.

வ. கந்தையா, யாழ்ப்பாணம்

“இந்தியா இலங்கைப் பிரச்சனையில் ஈடுபட வேண்டும் ஒரு அரசியல் தீர்வை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கு இந்தியாவிற்கு பொறுப்பு இருக்கின்றது” என்று தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பினரும், தமிழ் நாட்டின்

அரசியல்வாதிகள் சிலரும் கூறுகின்றார்களே? ஆனால், ஈழத்தமிழர்களின் “ஏகப் பிரதிநிதிகள்” என்று தன்னிச்சையாகக் கோரிக்கொண்டு இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம் உட்பட தமிழர்களுக்கு ஒரு நியாயமான அரசியல் தீர்வு கிடைக்கும் சந்தர்ப்பங்களையெல்லாம் தமிழர்களின் மீதான ஏகபோக அதிகாரத்தை தங்களுக்கு மட்டுமே தாம்பாளத்தில் தரவில்லை என்ற ஒரே காரணத்திற்காக சாக்குப் போக்குகள் முழங்கி வீணடித்த புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன், கடந்த நவம்பர் மாத மாவீரரின் உரையிலும்கூட இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தை “ஒரு ஷம்புத்தண்டு” என்று வர்ணித்து இந்தியாவை இழிவுபடுத்திக் கொண்டிருக்கும் பொழுது எந்த வகையில் இந்தியா இலங்கைப் பிரச்சனையில் ஈடுபட வேண்டும் என இவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்களோ தெரியவில்லை!- புலிகளையும் வழிக்குக் கொண்டு வாருங்கள் என்றும் இவர்கள் இந்தியாவைக் கோரவேண்டும்.

க. சியாகரட்ணம், வெள்ளைத்தே.

“உவன் சிங்களவனுக்கு நல்ல அடி கொடுத்துக் கொண்டிருந்தால் தான் வழிக்கு வருவான்” என்றும், “ஈழத்தமிழினமே! உன் வீரத்தைக் காட்டு. உடலை உரமாகவும் உயிரை உணர்வாகவும் போரிட்டு தாயகத்தின் பிரதேசத்தில் காலடிவைக்கும் எதிரி

யை நொருக்கு” என்றும், “சிறீலங்கா காரன் சொல்லுகிறான் ஒற்றையாட்சியின் கீழ்தானாம் எமது பிரச்சனைக்குத் தீர்வாம். யாருக்கு வேண்டுமிந்த ஷம்புத் துண்டு” என்றும் புலம்பெயர் தமிழர்கள் உணர்ச்சி பொங்க பேசியும் எழுதியும் வகுகிறார்களாமே?

பெரும்பாலும், இவர்களில் அநேகர் பொய்கள் பல சொல்லியும், புனைகதைகள் பல கூறியும் தாங்கள் புத்த நாடுகளில் அகதி அந்தஸ்து பெற்று தங்கள் மனைவி பிள்ளைகளுடனும், நெருங்கிய உறவினர்களுடனும், யுத்தத்தின் அவலங்களுக்கு அப்பால் சுக வாழ்வு வாழ்பவர்களாக இருப்பார்கள். இவர்கள் பேசுவது எழுதுவதெல்லாம் தங்களின் வக்கிர உணர்வுகளுக்குத் தனி போடவும், சமூகத்தில் ஏதோ தாங்கள் பெரும் வீரர்கள் என்று காட்டிக் கொள்வதற்குமே!

சமீபத்தில் லண்டனில் இருந்து வெளியிடப்படும் பல இலவசப் பத்திரிகைகளில் ஒன்றினை என் நண்பர் எனக்கு அனுப்பி வைத்தார். அதில் துசரா பிரீஸ் என்ற சிங்களத் திரைப்பட இயக்குனர் “பிரபாகரன்” என்ற பெயரில் எடுக்கப்பட்ட திரைப்படத்தின் பிரதியை பெறச்சென்றபோது, தமிழ்நாட்டில் கூட, வீரபாண்டியன் தலைமையிலான ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் அவரைத் தாக்கிய சம்பவம் பற்றி எழுதிய கட்டுரையை கீழ்க்கண்டவாறு முடிக்கின்றார்:-

“கூப. வீ. அண்ணா!- அடியுங்கோணா!- அதுக்கு மிஞ்சி ஏதும் என்றால் நாங்களும் வருவம்!- அடியுங்கோணா!- உங்கள் செயல்களுக்கு எதிராக ஆளும் ஏதும் கதைத்தால், அவையாளுக்கும்குருங்கோணா!”

-எப்படி இருக்கின்றது, லண்டனில் இருந்து எழுதும் இந்த “மறத் தமிழினி” வீரப்பிரதாம்? தமிழர்கள் மத்தியில் இப்படி எத்தனை யோ வக்கணையற்ற கேணியார்கள்!

அ. காந்தன், யாழ்ப்பாணம்

தமிழரின் விடுதலைக்காகப் போராடப் புறப்பட்டதாகக் கூறிக் கொள்ளும் சில தமிழ்க் கட்சிகளைச் சேர்ந்தோர் மற்றைய தமிழ்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களைக் கொலை செய்கிறார்களே? விடுதலைப் போராட்டமா? இப்பொழுது இது சும்மா தமிழர்களின் பெயரை வைத்து தத்தம் இருப்புக்காகவும், பிழைப்புக்காகவும் மேற்கொள்ளப்படும் யுத்தப் பிரபுக்கள் சிலரதும் அவர்களது அடியாட்களதும் காணிச் சண்டை! (Turf war by warlords and their cohorts)- இதற்கும் தமிழர்களின் விடுதலைக்கும் என்ன சம்பந்தம்?

மா. மகேந்திரன், கொழும்பு

ஜே.வி.பி அரசியல் யாப்பின் 13வது திருத்தத்தினை அடிப்படையிலான வடக்கு மாகாண சபை அமைப்பை ஏற்படுத்துவதற்கு கூட தனது எதிர்

ப்பைத் தெரிவித்திருக்கின்றதே? இதில் வேடிக்கை என்ன வென்றால், தமது எதிர்

ப்பிற்கு காரணம் புலிகளை இராணுவ ரீதியாக வெல்லாது அமுலாக்கப்படும் இந்த நடவடிக்கை, புலிகள் இந்நாட்டை பிளவுபடுத்த வழிவகுத்து விடும் என்று ஜே.வி.பி சொல்கின்றது இதுவல்ல தமிழர்கள் வேண்டும் அரசியல் அதிகாரம் என்று புலிகள் அவர்களின் பிணாமிகளான தமிழ் கூட்டமைப்பினர் வாயிலாகச் சொல்கின்றனர். சிங்களத் தேசியம் என்ற போர்வையில் ஜே.வி.பி இன் அணுகுமுறை எஸ்.ரி.பி.யின் பயங்கரவாதத்தைப் பாசித்தையும் வளர்க்கின்றது. தமிழ்த் தேசியம் என்ற போர்வையில் எஸ்.ரி.பி. சிங்களப் பேரின வாதத்தை வளர்க்கின்றது. இவை இரண்டும் ஒட்டுமொத்தமாக இலங்கை மக்களது நலன்களுக்கு விரோதமான அணுகுமுறைகளே! சரித்திரம் தரும் பாடங்களைிலிருந்து இவர்கள் எதையுமே படித்துள்ளதாகத் தெரியவில்லை - இவை இரண்டும் செல்லரித்துப்போன ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள்!

தி. தெய்வேந்திரன், மட்டக்களப்பு

வணக்க ஸ்தலங்களில் உயிர்கள் பலியெடுக்கப் படுகின்றனவே?

அல்பிரட் துரையப்பா ஒரு கிறிஸ்தவர். ஆனால் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும் தவறாது யாழ் சுழிபுரத்தை அண்டி அமைந்திருக்கும் பொன்னாலை வரதராஜப்பெருமாள் கோயிலுக்குச் சென்று வழிபடுவது அவர் வழக்கம். அப்படி ஒரு நாள் அக்கோயில் முற்றலில் வழிபடும்பொழுதுதான் பிரபாகரன் அவரை சுட்டுக்கொலை செய்தார். அக்கொலையைத் தான் செய்ததாக பிரபாகரன் ஒப்புக்கொண்டுள்ளார். கொலைச் செய்தியைக் கேள்வியுற்றபோது, துரையப்பா ஒரு தமிழினத் துரோகி என்ற அரசியல் பிரச்சாரத்தால் எட்டுட்டு அதனை அங்கீகரித்த தமிழ் மக்களில் நானும் ஒருவன். பின்னர் எத்தனையோ தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் என்ற பெயரில் படுகொலை செய்யப்பட்டபோதுதான் துரையப்பாவின் கொலையை அங்கீகரித்த என் அறியாமையை உணர்ந்தேன். பல தடவைகள் இதனையிட்டு நொந்துள்ளேன். கோயில் வழிபாட்டுக்குச் சென்ற ஒருவரை, நிராயுதபாணியான ஒருவரை, மதபேதமற்று வாழ்ந்த ஒருவரை, தமிழ்ப்பெருமை மட்டுமே பேசி பாராளுமன்றப் பதவிகள் பெறாது யாழ்ப்பாணம் வாழ் மக்களின் பொருளாதார சமூக வளத்திற்கு தன்னாலான நல்லனவற்றை செய்து

தந்தைபோல், தோழனாகப் பணிபுரிந்த ஒருவரை இவ்வாறு கொலைக்கே தடைவிதி

த்த சமூகத்தின் கோயில் வாசலிலேயே, மனித உயிரைப் பலியெடுத்து இரத்தத்தை சிந்த வைத்தவர்களை ஆதரித்தேனே எனக் கழிவிருக்கம் கொண்டேன்!

சில வருடங்களுக்கு முன்னர், துரையப்பா பலியெடுக்கப்பட்ட அந்தப் பொன்னாலை வரதராஜப்பெருமாள் கோயிலுக்குச் செல்லும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. போகும் வழியில் இராணுவ முகாம்கள் கோயிலைச் சுற்றியும் இராணுவ முகாம்கள் கோயில் வீதியிலுள்ள வேலிக்கு அருகாமையில் இராணுவச் சிப்பாய்களின் வதிவிடங்கள், குளிப்பிடங்கள். அப்பொழுது எனக்குள் நான் கேட்ட கேள்வி- அந்தக் கொலையை அங்கீகரித்திருந்த என்னைப் போன்ற தமிழர்களுக்கு இறைவன் புகட்டும் பாடமா இது? எத்தனை கோயில்களில், தேவாலயங்களில், மசூதிகளில் எத்தனை உயிர்கள் பலியெடுக்கப்பட்டு விட்டன!-அவற்றிற்கெல்லாம் நாம் அனுபவித்துத்தான் ஆக வேண்டும்!

ஜே. ஜெயசுமாரா, வவுனியா.

தமிழ்ச்செல்வனுக்கு அஞ்சலி செலுத்த லண்டனின் புறநகர்ப் பகுதியான “ரோ

வில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட நிகழ்ச்சியில் உரை ஆற்றிய கஜேந்திரகுமார் பொன்னம்பலம் “சிங்கள அரசும் சிங்கள மக்களும் வேறு வேறானவர்கள் என்று கருதியதால் தமிழ்மக்கள் பெரும் சோதனைகளைச் சந்தித்துள்ளார்கள். இந்த எண்ணத்தை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டிய நேரம் வந்து விட்டது” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறாராமே?

“எதுவித மனச்சாட்சியுமின்றி எத்தகைய விஷத்தைக் கக்குகின்றார் இந்த கஜேந்திரகுமார் பொன்னம்பலம்!- அவரின் கேளுங்கள்” உங்களுடைய மாளிகைகள் போன்ற வீடுகள் எங்கிருக்கின்றன? உங்களுடைய பல இலட்சங்கள் பெறுமதியான “பென்ஸ்” கார்கள் எங்கிருக்கின்றன? உங்களுடைய குடும்பம் எங்கிருக்கின்றது? இவைகளெல்லாம் சிங்கள மக்களைப் பெரும்பான்மையினராகக் கொண்ட கொழும்பில் பாதுகாப்பாக இல்லையா?..

பியா. கஜேந்திரகுமார், மன்னார்.

இலங்கையில் யுத்தம் எப்பொழுது ஒரு முடிவுக்கு வரும்?

சிங்கள தலைவர்கள், அரசியல்வாதிகள், புத்திஜீவிகள், கல்வி மான்கள் சிங்கள மக்களது பிள்ளைகளை தங்களது பிள்ளைகளுக்கு நிகராக நேசிக்க நேரும்போதும், தமிழ்த் தலைவர்கள், அரசியல்வாதிகள், புத்திஜீவிகள், கல்விமான்கள் தமிழ் மக்களது பிள்ளைகளை தங்களது பிள்ளைகளுக்கு நிகராக நேசிக்க நேரும்போதும்!

பியா. காததமுத்து, யாழ்ப்பாணம்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற உள்ளுராட்சித் சபைகளுக்கான தேர்தல்

ஜனநாயகத்தை அழிக்கும் ஒரு செயற்பாடு என்றும், அத்தேர்தல் ஜனநாயக முறைப்படி நடத்தப்படவில்லை என்றும் புலிகள் இயக்கத்தின் இராணுவப் பேச்சாளர் இளந்திரையன் குற்றம் சாட்டியுள்ளாராமே?

ஜனநாயக முறைமைகளை மற்றையோர் கடைப்பிடிக்கவில்லை என்று புலிகள் குற்றம் சாட்டுவது நல்ல தமாஷ்தான்!

வ. வரதன், யாழ்ப்பாணம்.

இந்தப் போரினால் சாதாரண பொதுமக்களுக்கு நன்மைகள் எதுவும் விளையுமா?

டாக்டர் மு.வரதராசன், “அந்த நான்” என்ற அவரது நாவலில் வரும் ஒரு கதாபாத்திரத்தின் வாயிலாக கூறிய சில வரிகள்:- “போர் மக்களை ஏமாற்றுவது மக்களை துன்புறுத்துவது மக்களை அச்சுறுத்துவது. ஆகையால் அது பாவமானது. எங்கள் எதிரிகளோ, நண்பர்களோ யார் யாரை அழித்தாலும் அது குற்றமே. இந்தக் குற்றங்களை எங்கள் எதிரிகள் செய்தாலும் குற்றம் எங்கள் நண்பர்கள் செய்தாலும் குற்றம். அந்தக் குற்றத்தைக் கடிந்து கூறிக் திருத்துவது மக்களது கடமை. மக்கள் மனம் வைத்தால் போரை நிறுத்திவிட முடியும். போரை யார் நடத்தினாலும், எங்கே நடத்தினாலும், எந்தக் காரணத்தினால் நடத்தினாலும் அது வாழ்வைக் கெடுக்கின்றது மக்களைக் கொல்கின்றது அமைதியை அழிக்கின்றது”.

5வது ஆண்டு.....

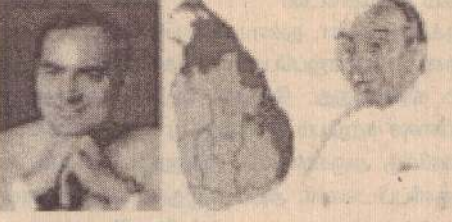
01ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

விசையிலிருந்த புளொட், ஈபிடிபி ஆகிய கட்சிகளை சார்ந்த மாநகர சபை உறுப்பினர்களுடனும் இணைந்து மாநகர சபை ஆக்கபூர்வமாக செயற்படுவதற்கு அவர் ஆற்றிய பங்கு இன்றும் பலராலும் நினைவு கூரப்படுவையாகும்.

புலிகளின் அதிகார ஆசை, அராஜகப் போக்கு அழித்தொழித்தவர்களில் தோழர் றொபேட்டும் ஒருவர். அவரது உடல் அழிக்கப்பட்டாலும் அவர் கொண்டிருந்த சீரிய கருத்துக்கள், எண்ணங்கள் என்னென்றும் வாறும். அதன் வழிபட்ட செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்து செல்ல அவர் சார்ந்த கட்சி தோழர்கள் மட்டுமல்ல கட்சிக்கு வெளியேயும் பலர் வாழையடி வாழையாக வருவார்கள். புலிகள் துரோகிகளை களையெடுக்கின்றோம் என்று கூறி பயிர்களை நாசம் செய்து வினைச்சலுக்கும் தீங்கிழைத்து வினைச் சலை நம்பியிருந்தவர்களையும் மோசம் செய்த கதையை வரலாறு சொல்லும்.

தோழர் றொபேட்டின் நாமம் நீடுழி வாழ்க.

பகுதி:-1

1970ம் ஆண்டு பல்கலைக்கழக அனுமதியில் இனரீதியான தரப்படுத்தல், 1972ம் ஆண்டில் இலங்கைக் குடியரசுக்கான அரசியல் யாப்பு ஆகியவற்றைத் தொடர்ந்து விடு கொண்டு விரிவடைந்த தமிழர் பேராட்சம் வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்களைத் தனித்தனி மாகாணங்களாகக் கருதவில்லை. 2005ம் ஆண்டு வரைக்கும் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் தனித்தனியாக ஆக வேண்டும் என்ற எண்ணம் தமிழர்கள் மத்தியில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடியதொரு விகிதாசாரத்தினிடம் கூட இருக்கவில்லை. புலிகளிலிருந்து கருணா பிரிவினர் பிரிவுபட்டு பிரிந்த போது கூட அவர்கள் பிரபாகரனின் யாழ்வனித தலைமை கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களுக்கு அந்தி செய்தாக-செய்வதாகக் குற்றம் சாட்டினதே தவிர அவ்வெளியிலும் கருணா பிரிவினர் கிழக்கு மாகாணம் தனி மாகாணம் ஆக வேண்டும் என்று கோரவில்லை. அப்போது திருமதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் ஜனாதிபதியாக இருந்தார். சந்திரிகா அவர்களின் அரசியல் தீர்வுத் திட்டம் இலங்கையில் நிலவிவரும் ஒற்றையாட்சி முறையை நீக்குவதை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. கிழக்கு மாகாணத்துக்கான சர்வசன வாக்கெடுப்பு என்ற அம்சத்தைக் கொண்டிருந்த போதிலும் கிழக்கு மாகாணம் கட்டாயமாக தனிமாகாணம் ஆக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோசத்தை முன்னிறுத்திய ஒன்றாக இருக்கவில்லை.

மகிந்த ராஜபக்ஷ அவர்கள் ஜனாதிபதியானதைத் தொடர்ந்து ஜே.வி.பி மற்றும் சிஹல உறுமய ஆகிய சிங்கள இனவாதக் கட்சிகளின் செல்வாக்கு மேலோங்கியது. ராஜபக்ஷவின் அரசாங்கம் நாடாளுமன்றப் பெரும்பான்மைக்கு அந்த பேரினவாதக் கட்சிகளில் தங்கியிருக்க வேண்டியதாயிற்று. 1990க்கும் 2000க்கும் இடைப்பட்ட ஆண்டுக் காலங்களில் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் வெளிப்படையாகத் தலைதாக்க முடியாமல் நின்ற பேரினவாதக் குழுக்கள் மற்றும் அவ்வாறான தனிநபர்கள் வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தைப் பிரிப்பதிலும் அதிகாரப் பரிவு நடவடிக்கைகளுக்குத் தடையாக இருப்பதிலும் பகிரங்கமாக தீர்மானமாகச் செயற்படத் தொடங்கின. ஜே.வி.பி மற்றும் சிஹல உறுமய கட்சிகளில் தனது நாடாளுமன்ற பெரும்பான்மைக்கு தங்கியிருக்கும் ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷ அவர்கள் அதிகாரப் பரிவுக்கு சார்பானவராக தம்மை உறுதிப்படுத்திய போதிலும் ஒற்றையாட்சி முறையையே தொடர்ந்தும் நிலைநாட்டுவதில் தாம் உறுதியாக இருப்பதை வெளிப்படுத்தி வந்திருக்கிறார். கிழக்கு மாகாணம் தனியாக ஆக்கப்பட வேண்டும்

என்பதிலும் அவர் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்தார் என்பது அனைவருக்கும் தெரிந்த உண்மை.

தன்னிலை அறியாத புலிகள் ஆப்பிரமத்த குரங்கு போல அநாவசியமான முறையில் மாவிலாறு விடயத்தில் இறங்கி படுதோல்வி கண்டதால் தமது உண்மையான பலவீனமான இராணுவ நிலையை வெளிப்படுத்திக் கொண்டார்கள். புலிகள் வெல்ல முடியாதவர்கள் அல்ல என்பதை புலிகளே வலிந்து நிரூபித்தார்கள். அதுவே அவர்களைக் கிழக்கில் இருந்து முழுமையாக விரட்டியடிப்பதற்கும் வழிவகுத்துக் கொடுத்தது. கிழக்கில் புலிகள் நில ரீதியான பிடிமானத்தை இழந்தமையை அடுத்து கிழக்கு மாகாண மக்கள் தனிமாகாணமாக இருப்பதற்கு விரும்புவதாக அரசியல் அர்த்தம் வழங்கப்பட்டது.

இதேவேளை இலங்கையின் உச்சநீதிமன்றமும் வடக்கு கிழக்கு மாகாணம் ஒரே நிர்வாகத்தின் கீழ் இணைக்கப்பட்டது சட்டரீதியான முறையில் சரியாக மேற்கொள்ளப்படவில்லை எனத் தீர்ப்பளித்தது. உடனேயே சிங்கள இனவாதிகள் அனைவரும் அதனை தமது ஒரு வரலாற்று வெற்றியாகக் கொண்டாடினார்கள். இதற்குப் பின்னரும் கூட இந்தியா, அமெரிக்கா பிரிட்டன்

கிழக்கு மாகாண சபை இன்றைய நிலையும் அதிகாரப் பகிர்வும்

வடக்கு கிழக்கு மாகாணசபையின் முன்னாள் முதலமைச்சர் தோழர் ஈ.வரதராஜம்பெருமாள் எழுதுவது

மற்றும் ஐரோப்பிய ஒன்றியம் ஆகியவை வடக்கு கிழக்கு மாகாணம் இணைந்திருக்க வேண்டும், ஒற்றையாட்சி முறையை நீக்கிய வகையில் ஒன்றுபட்ட இலங்கைக்குள் நிபாயமான அளவுக்கு மாகாண ஆட்சியமைப்புக்களுக்கு அதிகாரப் பகிர்வு வழங்கப்பட வேண்டும் எனக் குரல் கொடுத்தன.

ஆனால் கிழக்கு மாகாண மக்கள் அரசியல் பொருளாதார ரீதியில் சுயநிர்ணய உரிமையுடையவர்களாக இருப்பதற்கு கிழக்கு மாகாணம் வடக்கோடு இணையாது தனியாக இருக்க வேண்டும் என்று கருணா பிரிவினர் கோரிக்கை வெளியிடத் தொடங்கினர் அதனை வசமாகப் பிடித்துக் கொண்ட சிங்கள இனவாதிகள் உடனே “ஆடு நனைகிறது என ஒநாய் கண்ணீர் வடித்தது போல” அது கிழக்கு மாகாண மக்களின் ஜனநாயக ரீதியான கோரிக்கை-வடக்கினால் ஒடுக்கப்பட்ட கிழக்கு மக்களின் விடுதலைக் கோரிக்கை எனத் தமது வல்லமைகளை ஒருங்கிணைத்து பிரச்சாரப்படுத்தினர். அதைத் தொடர்ந்து கிழக்கு மாகாணசபை அமைப்பானது தனியானதாக அமைக்கப்படுவதற்கான அடித்தளம் உறுதி செய்யப்பட்டது. புலிகளின் நாடாளுமன்றப் பிரதிநிதிகளான தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பு அணியினர் வடக்கு கிழக்கு பிரிக்கப்பட்டதற்கு பெரளவில் ஒரு எதிர்மறை அறிவித்த போதிலும் காததிரமாக எந்த அரசியல் நடவடிக்கையையும் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கவில்லை. இதேவேளை புலிகளை எதிர்க்கும் தமிழ் அரசியல் அணிகளில் ஒரு பகுதியினர் கிழக்கு மாகாணம் தனியாக இருப்பதன் மூலமே யாழ்ப்பாண ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட்டு சுயமானதொரு அரசியலை கிழக்கு மாகாணத் தமிழர்கள் கொண்டிருக்கும் நிலைமேற்படும் என அபிப்பிராயம் கொண்டு கிழக்கு மாகாணம் தனியான மாகாண ஆட்சியமைப்பைக் கொண்டிப்பதற்கு ஆதரவாகக் குரலெழுப்பினர்.

கிழக்கு மாகாணம் தனியாக ஆகியதை - ஆக்கப்பட்டதை வெறுமனே சிங்கள இனவாதிகளின் இடைவிடாத விருப்பத்தையும் திட்டமிட்ட செயல்களையும் மட்டுமே காரணமாகச் சாட்ட முடியாது. கீழ்வரும் பல காரணிகள் செயற்பட்டதை புரிந்து கொள்வது அவசியமாகும்.

1. இலங்கையில் மிகப் பெரும்பான்மையான அளவுக்கு முஸ்லிம் அரசியல் சமூகத் தலைவர்கள் கிழக்கு வாழ் முஸ்லிம் மக்களின் நன்மை

அந்த அபிப்பிராயம் பரவியது. புலிகள் தவிர்த்த ஏனைய தமிழ் ஜனநாயகக்கட்சிகள் மத்தியில் மாற்று அபிப்பிராயம் இருப்பினும் தமது கருத்தை வெளிப்படுத்துவது பரந்தபட்ட கிழக்கு மாகாண தமிழ் மக்களின் விருப்பத்துக்கு எதிரானதாகி விடுமோ என்று பெரும்பாலும் மௌனத்தையே கடைப்பிடிப்பவர்களாக அல்லது பட்டும்படாமல் கருத்து வெளியிடுபவர்களாக ஆகினர்.

4. இலங்கையின் உச்சநீதிமன்றமானது வடக்கு-கிழக்கு மாகாண நிர்வாக ஒருங்கிணைப்பு செய்யப்பட்ட விதத்திலுள்ள சட்ட முறையை வலிதற்றதே நிராகரித்தது. ஆனால் அரசின் அமைப்புக்களும் சிங்கள புத்திஜீவிகளும் வடக்கும் கிழக்கும் சட்டபூர்வமாக இணையவே முடியாது என்பது போல ஓர் அபிப்பிராய மாயையை மக்கள் மத்தியிலும் சர்வதேச சமூகத்தினரின் மத்தியிலும் ஏற்படுத்திவிட்டுள்ளனர்.

5. புலிகள் வடக்கு-கிழக்கு பிரிக்கப்பட்டது பற்றி அவ்வப்போது ஏதும் முணுமுணுத்துக் கொண்டாலும் வடக்கு-கிழக்கு மீண்டும் இணைக்கப்படுவதற்கு அரசியல் ரீதியாக தக்கபூர்வமான எந்த நகர்வையும் மேற்கொள்ளவில்லை. தமிழர்கள் மத்தியில் உள்ள ஜனநாயக சக்திகள் பரந்தபட்ட கிழக்கு மாகாண தமிழ் மக்களின் உண்மையான அபிப்பிராயம் என்ன என்பதை வெளிக் கொணர முடியாத அளவுக்கு புலிகளால் பலவீனப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. புத்தளம் உட்பட முழு வடக்கையும் புல்லோட்டை தொடக்கம் பட்டிப்பளை உட்பட கூமுனையாறு வரை முழு கிழக்கையும் விடுதலை செய்யும் கற்பனையிலிருக்கும் புலிகளுக்கு கிழக்கு மாகாண சபை அமைப்பு தனியாக ஆனது ஒரு தற்காலிகமான பொருட்டற்ற விடயமெனக் கொண்டிருக்கவும் கூடும்.

6. யாழ்ப்பாணத்து கிளாக்கர்மார், வாத்தியார் ஆட்கள் கிழக்குக்குப் போய் உத்தியோகம் புரிந்த காலம் இப்போது இல்லை. யாழ்ப்பாணத்து தீவுகளைச் சேர்ந்தோர் பலசரக்குக் கடை சாப்பாட்டுக் கடைகள் வைத்து கிழக்கு மாகாணத்தை ஆண்ட காலமும் மேலநாடுகளுக்கு அக்கறை ஏறிவிட்டது. இப்போது வடக்கு மாகாணத்தின் அரசியற் பதவிகளில் அக்கறை கொண்டோரின் மத்தியில் கிழக்கு மாகாணத்தின் மீது உரிமை கொண்டாடுவது “தமக்கேன் அந்தச் சமை” எனக் கருதும் விடயமாக மாறிவருகின்றது.

7. ஒன்றுபட்ட இலங்கைக்குள் ஒருங்கிணைந்த மாகாண சபை அமைப்பில் முஸ்லிம் மக்களின் அபினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதனையும் கிழக்கு மாகாண தமிழர்களுக்கு உரிய அரசியல் அதிகாரப் பங்கு வழங்கப்படுவதையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் அரசியல் தீர்வு ஏற்படுவதற்குத் தடையாக இருக்கும் புலிகள் தமிழர்களின் மத்தியில் இராணுவ மற்றும் பயங்கரவாத ரீதியில் ஒரு சக்தியாக இருக்கும் வரையில் தமிழர்கள் சமூகம் அழிவுகளையும் இழப்புக்களையும் தவிர வேறெதனையும் பெறமாட்டாது என்பதே கடந்த இருபது ஆண்டுகால அனுபவம். இப்போது அது ஒரு பொது அறிவு விடயம். இன்றைய உலகில் மக்களே அரசியல் அபிப்பிராயங்களின் நீதிபதிகள். புலிகளால் விடுதலை கிடைக்கும் - நல்ல விடிவு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையை மக்களுக்கு ஏற்படுத்தப்படவங்கனும் அதனை நம்பி புலிகளுக்கு ஆதரவளிப்பவர்களும் கிழக்கு மாகாணம் தனியானதற்கான பிரதான காரணகர்த்தாக்களில் ஒரு கணிசமான பகுதியினராவர். அரசியல் நிலைமைகள் தொடரும் விதத்தைப் பார்க்கையில் தமிழர்களின் தாயக மென உரிமை கொண்டாட்டப்பட்ட கிழக்கு மாகாணமென்ன வலுவியா மன்னார் என ஏன் காலப் போக்கில் யாழ்ப்பாண மாவட்ட அரசியல் கூட்சிங்கள வாக்காளர்களை அனுசரித்துத்தான் நடத்த வேண்டும் என்ற நிலைமையேற்படுவதை தமிழர்கள் தமது அரசியற் தலைவியெனத் தாமே தமது தலையில் அள்ளிப் போட்டுக்கொண்ட மண்ணென ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியது தவிர்க்க முடியாததாகும்.

8. கிழக்கு மாகாணத்துத் தமிழர் பிரதிநிதிகள் அவர்கள் எப்படித் தெரிவு செய்யப்பட்டாலும் அவர்கள் “கிழக்கு மாகாணத்தில் நாங்கள் தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள், சிங்களவர்கள் ஆகிய மூன்று இனத்துவர்களும் ஒருவரோடொருவர் அணைந்து தமிழ் போல ஒற்றுமையாக இருக்கி

றோம். வடக்கு மாகாணத்தவர்கள் எங்களுக்குள் குழப்பம் விளைவிக்க வேண்டாம்” என்று சொல்கையில் அதற்கு மாறாக வடக்கைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ன காரணமாயினும் கிழக்கு மாகாணம் வடக்கோடு இணைந்திருக்க வேண்டும் என்று கேட்பதற்கு தார்மிக உரிமையுற்றவர்களாக ஆகி விடுகின்றனர்.

வடக்கு-கிழக்கு மாகாணம் இணைந்திருக்க வேண்டியது கிழக்கு மாகாணத் தமிழர்களின் அரசியல் அவசியமென மக்கள் கோரிக்கையாக எழாவிடின் வடக்கு மாகாணத்தவரின் இணைப்புக் கோரிக்கை ஒரு பிரதேச மேலாதிக்கக் கோரிக்கையாகவே எந்தவொரு நடுநிலையாளர்களாலும் நோக்கப்படும்.

9. இப்படியானதொரு நிலையில் இந்தியா உட்பட சர்வதேச நாடுகளின் பிரதிநிதிகளும் மற்றும் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் உள்ள முற்போக்கு சக்திகளும், அரசுகள் சாராத சர்வதேச சமூகப் பிரதிநிதிகளும் வடக்கு கிழக்கு இணைப்புக்காக ஆதரவுக் குரல் கொடுப்பதைக் கைவிடுவது தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்டது. வடக்கு-கிழக்கு இணைப்பை எந்த வகையிலும் சாதித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று 1985-86ம் ஆண்டுகளில் கடுமையாக அக்கறையோடு உழைத்த இந்திய மத்திய அரசின் மூத்த அமைச்சர் ஒருவர் தன்னைச் சந்தித்த சில தமிழ் தலைவர்களிடம் “இனிமேலும் நீங்கள் வடக்கு-கிழக்கு இணைய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருப்பதை விட்டுவிட்டு யதார்த்தமான நிலைமைகளைக் கவனத்திற் கொண்டு சாத்தியமான அரசியல் முன்னேற்றம் காண முற்படுங்கள்” என்று ஆலோசனை கூறியதை இங்கு சுட்டிக் காட்டுவது மிகவும் பொருத்தமானதாகும்.

1983க்கும் 1986க்கும் இடைப்பட்ட முன்றானிடுக் காலத்தில் இலங்கை அரசோடு நேரடியாகவும் தமிழ் கட்சிகளினூடாகவும் பேச்சுவார்த்தைகளில் ஈடுபட்ட இந்திய அரசாங்கம் வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்கள் இணைந்த வகையில் ஒரு தீர்வைக் கொண்டு வருவதற்காக எடுத்த பிரயத்தனங்கள் எல்லாம் இன்றைய போக்கில் தேவையற்ற-பிரயோசனமற்ற ஒன்றாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. தமிழர்களின் தாயகம் என்ற சொல் லப்பட்டதன் சாரம் அந்தமே இந்த இணைப்பு என்பதுதான். இந்த இணைப்பு என்ற விடயம் எழுப்பப்படாமல் இருந்திருந்தால் இந்திய அரசாங்கம் அன்றைய இலங்கை அரசை அதன் விருப்பத்தோடு சாரம்சத்தில் மிகவும் அர்த்தம் பொதிந்ததொரு அதிகாரப் பகிர்வுக்கு இலகுவாகவே இணங்க வைத்திருக்க முடியும்.

1985ம் ஆண்டில் திம்புவில் நடந்த பேச்சுவார்த்தைகள், தமிழர் கூட்டணித் தலைவர்களோடு சுமார் முன்றாண்டுகளாக (1983 டிசம்பர் - 1986 டிசம்பர் வரை) நடந்த பேச்சுவார்த்தைகள், அதேகால கட்டத்தில் இந்திய அமைச்சர்கள் மற்றும் உயரதிகாரிகள் இலங்கை அரசோடு நடத்திய பேச்சுவார்த்தைகள் இவற்றின் போதெல்லாம் வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்கள் தனித்தனியாக இருப்பதை ஒப்புக் கொண்டிருந்தால் அப்போது நாடாளுமன்றத்தில் ஐந்துக்கு நான்கு பெரும்பான்மையைக் கொண்டிருந்த ஜனாதிபதி ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா மிக விரிவான அளவில் (தொடர்ச்சி 07ம் பக்கம்...)

**ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் அரசியல் இராணுவ நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்று
1983 முதல் 30. 12. 2005 வரை மரணித்த மட்டு - அம்பாறை பிராந்திய தலமை தோழர்களின் விபரங்கள்**

கி.வ	பெயர்	கியக்கப் பெயர்	கிடம்	கிறந்த திகதி	கடமையும் பொறுப்புக்களும்
01	க. மகேசன்	சண்	கிரான்	02.06.1984	அரசியல் பிரிவு உப பிரதேசப் பொறுப்பாளர், வாழைச்சேனை
02	நாகமணி பகீரதன்	பகீரதன்	கல்முனை	24.08.1984	அரசியல் பிரிவு உப பிரதேசப் பொறுப்பாளர், சேனைக்குடியிருப்பு
03	மகேஸ்வரன் சிறிதரன்	சிறி	வந்தாறுமலை	02-03-1985	அரசியல் பிரிவு பிரதேசப் பொறுப்பாளர், வாழைச்சேனை
04	இராசையா லோகநாதன்	லோகு	துறைநல்லாவனை	05-03-1985	அரசியல் பிரிவு பிரதேசப் பொறுப்பாளர், களுவாஞ்சிக்குடி
05	க.தங்கத்துரை	வாலு	கல்முனை	28-03-1985	அரசியல் பிரிவு பிரதேசப் பொறுப்பாளர், கல்முனை
06	செல்லத்தம்பி சிவலிங்கம்	சிவா	பெரியகல்லாறு	28-03-1985	இராணுவ பிரிவு பிரதேசப் பொறுப்பாளர், மட் அம்பாறை
07	நல்லத்தம்பி கருணாநிதி	நிதி	அக்கரைப்பற்று 8	29-03-1985	இராணுவ தளபதி உப பிரதேசப் பொறுப்பாளர், மட் அம்பாறை
08	சின்னத்துரை பியசேனா	நாதன்	அக்கரைப்பற்று 07	14-04-1985	இராணுவப் பிரிவு, பிரதேசப் பொறுப்பாளர், அக்கரைப்பற்று
09	சபாபதி மோகனராசா	சலீம்	காரைதீவு	20-04-1985	இராணுவப் பிரிவு, பிரதேசப் பொறுப்பாளர் காரைதீவு
10	கோ. சுந்தரலிங்கம்	வேலு	பெரியகல்லாறு -02	03-05-1985	இராணுவப் பிரிவு பொறுப்பாளர்
11	விஜயகுமார்	கணேஸ்	காரைதீவு -10	03-05-1985	இராணுவப் பிரிவு பொறுப்பாளர்
12	பாக்கியராசா தாமலிங்கம்	தருமலிங்கம்	மண்தூர்-01	10-05-1985	அரசியல் பிரிவு பிரதேசப் பொறுப்பாளர், வெல்லாவெளி
13	சங்கரப்பிள்ளைபாலச்சந்திரன்	பாலா	வந்தாறுமலை	31-05-1985	அரசியல் பிரிவு உப பிரதேசப் பொறுப்பாளர், பிராந்தியக் குழு
14	ஜேசுதாஸ்	ஜெயாமாஸ்ரா	முகத்துவாரம்	13-08-1985	அரசியல் பிரிவு பிரதேசப் பொறுப்பாளர், மட்டக்களப்பு
15	நித்தி	நித்தி	ஆரையம்பதி	07-10-1985	இராணுவப் பிரிவு உப பிரதேசப் பொறுப்பாளர் ஆரையம்பதி
16	கைலாயபிள்ளை சுதாநிதி	சுதா	காரைதீவு	18-10-1985	இராணுவத் தளபதி உப பிரதேசப் பொறுப்பாளர், வாழைச்சேனை
17	தருமலிங்கம்		மண்தூர்	03-12-1985	அரசியல் பிரிவு உப பிரதேசப் பொறுப்பாளர், மண்தூர்
18	க பாக்கியராசா	மாதவன்	மல்வத்தை-02	16-12-1985	இராணுவப் பிரிவு பிரதேசப் பொறுப்பாளர், சம்மாந்துறை
19	செல்லத்துரை மணிசேகரன்	நிருபன்	காரைதீவு-01	16-12-1985	இராணுவப் பிரிவு குழு பொறுப்பாளர்
20	எஸ். சாமித்தம்பி	சூரி	சித்தாண்டி	23-12-1985	இராணுவப் பிரிவு பிரதேசப் பொறுப்பாளர், வாழைச்சேனை
21	அ. கோணேசமூர்த்தி	வில்லியம்	மண்தூர்	26-12-1985	அரசியல் பிரிவு பிரதேசப் பொறுப்பாளர், வெல்லாவெளி
22	செ பாலச்சந்திரன்	நாபா	பட்டியடிச்சேனை	02-01-1985	அரசியல் பிரிவு பிரதேசப் பொறுப்பாளர், வாகரை
23	குமார்	குமார்	அக்கரைப்பற்று	19-04-1986	அரசியல் பிரிவு பிரதேசப் பொறுப்பாளர், அக்கரைப்பற்று
24	சின்னத்தம்பி மேகநாதன்	மேகன்	மண்தூர்	21-04-1996	இராணுவப் பிரிவு குழுப் பொறுப்பாளர்
25	கோதை	கோதை	கன்னங்குடா	17-09-1986	அரசியல் மகளிர் பிரிவு, பிரதேசப் பொறுப்பாளர், வவுணதீவு
26	கந்தையா தவக்குமார்	காந்தன்	மட்டக்களப்பு	14-11-1986	இராணுவப் பிரிவு பிரதேசப் பொறுப்பாளர், மட்டக்களப்பு
27	க கோகுலதாஸ்	ரகுஅண்ணா	தம்பிலுவில்-02	16-11-1986	அரசியல் பிரிவு பிரதேசப் பொறுப்பாளர், திருக்கோயில்
28	கிருபா	கிருபா	முறக்கட்டான்சேனை	28-11-1986	இராணுவப் பிரிவு குழுப் பொறுப்பாளர், வாழைச்சேனை
29	தேவா	தேவா	ஆரையம்பதி	10-05-1986	அரசியல் பிரிவு உப பிரதேசப் பொறுப்பாளர், ஆரையம்பதி
30	நடராஜா இளங்கோ	ரஞ்சித்	களுவாஞ்சிக்குடி	03-04-1986	இராணுவப் பிரிவு பிராந்தியப் பொறுப்பாளர், மட்-அம்பாறை மாவட்டம்
31	சபாநெத்தினம் தவநாயகம்	வினோத்	முறக்கட்டான்சேனை	16-12-1986	அரசியல் பிரிவு உப பிரதேசப் பொறுப்பாளர், வந்தாறுமலை
32	கந்தப்பெருமாள் குமார்	ரஞ்சித்	தம்பிலுவில்	16-12-1986	இராணுவத் தளபதி உப பிரதேசப் பொறுப்பாளர், திருக்கோயில்
33	தாஸ்	தாஸ்	அக்கரைப்பற்று	11-01-1987	இராணுவப் பிரிவு குழுப் பொறுப்பாளர்
34	ரேரன்ஸ்	சுரேஸ்	மட்டக்களப்பு	13-01-1987	இராணுவப் பிரிவு உப பிரதேசப் பொறுப்பாளர், மட்டக்களப்பு
35	கணபதிப்பிள்ளை ஜெயசீலன்	ஜெயா	மண்தூர்	14-01-1987	அரசியல் பிரிவு உப பிரதேசப் பொறுப்பாளர், வெல்லாவெளி
36	இ பாக்கியராசா	பாப்பா	ஏறாவூர்	28-02-1987	இராணுவப் பிரிவு உப பிரதேசப் பொறுப்பாளர், செங்கலடி
37	க. திருநாவுக்கரசு	அல்பட்	காரைதீவு-03	28-02-1987	இராணுவப் பிரிவு குழுப் பொறுப்பாளர்
38	மாசிலாமணி மணிசீலன்	அருள்	மண்தூர்- 03	04-03-1987	இராணுவத் தளபதி மட் அம்பாறை பிராந்தியம்
39	வீரக்குட்டி சண்முகநாதசிவம்	குமார்	தம்பிலுவில்- 01	04-03-1987	பிராந்தியப் பொறுப்பாளர், மத்திய குழு
40	முருகேசு பத்மநாதன்	கமலன்	காரைதீவு	04.03.1987	இராணுவப் பிரிவு குழுப் பொறுப்பாளர்
41	இளையதம்பி தேவராசா	நவின்	அக்கரைப்பற்று-08	04-03-1987	இராணுவப் பிரிவு குழுப் பொறுப்பாளர்
42	தங்கராசா நற்குணம்	காதர்	திருப்பெருந்துறை	10-03-1987	இராணுவப் பிரிவு பிரதேசப் பொறுப்பாளர், மட்டக்களப்பு
43	சிவனடியான் ரமேஸ்பாபு	அசோக்	தம்பிலுவில்- 02	11-03-1987	இராணுவப் பிரிவு பொறுப்பாளர்
44	நாகலிங்கம் தவராஜா	ரங்கன்	செட்டிபாளையம்	16-03-1987	இராணுவப் பிரிவு பிரதேசப் பொறுப்பாளர், களுவாஞ்சிக்குடி
45	கந்தப்பன் மகேந்திரன்	மனோகரன்	குறுமணவெளி	28-03-1987	இராணுவப் பிரிவு உப பிரதேசப் பொறுப்பாளர், களுவாஞ்சிக்குடி
46	பரஞ்சோதி மகேஸ்வரன்	செந்தில்	அக்கரைப்பற்று-08	30-03-1987	அரசியல் பிரிவு உப பிரதேசப் பொறுப்பாளர், மட் அம்பாறை மாவட்டம்
47	முருகேசு ஏகாம்பராஜன்	பார்த்திபன்	அக்கரைப்பற்று-07	03-04-1987	தொலைத் தொடர்பு பிரதான பொறுப்பாளர், மட் அம்பாறை பிராந்தியம்
48	ராசிக்	ராசிக்	வாழைச்சேனை	30-3-1987	இராணுவப் பிரிவு பிரதேசப் பொறுப்பாளர், வாழைச்சேனை
49	தைரி(நாகேஸ்)	தைரி	நற்பிட்டிமுனை	11-08-1987	இராணுவப் பிரிவு உப பிரதேசப் பொறுப்பாளர், பிராந்தியக் குழு
50	பி.நேசமூர்த்தி	மோஷஸ்	பழுகாமம்-01	11-08-1987	இராணுவப் பிரிவு பிரதேசப் பொறுப்பாளர், வெல்லாவெளி
51	இராசநாயகம் சுகுமார்	சுகுமார்	களுவாஞ்சிக்குடி	17.08.1987	அரசியல் பிரிவு பிரதேசப் பொறுப்பாளர், களுவாஞ்சிக்குடி
52	தாமோதரம் வசந்தகுமார்	தேவன்	தம்பிலுவில்	19-09-1987	இராணுவப் பிரிவு பிரதேசப் பொறுப்பாளர், திருக்கோயில்
53	பிரதிப்	பிரதிப்	ஏறாவூர்	29-09-1987	இராணுவப் பிரிவு உப பிரதேசப் பொறுப்பாளர், செங்கலடி
54	முத்துலிங்கம் சகாதேவன்	விக்ரி	சம்மாந்துறை	18-12-1987	இராணுவப் பிரிவு பிரதேசப் பொறுப்பாளர், சம்மாந்துறை
55	சின்னத்துரை கருணாகரன்	பொபி	மண்தூர்	12-10-1988	இராணுவப் பிரிவு உப பிரதேசப் பொறுப்பாளர் வெல்லாவெளி
56	சீனித்தம்பி ஹரிகரன்	முத்து	வாழைச்சேனை	30-12-1989	இராணுவப் பிரிவு குழுப் பொறுப்பாளர்
57	தங்கராஜா குணசேகரம்	குணம் சுபராஜ்	கறுவாக்கேணி	25-12-1989	இராணுவப் பிரிவு குழுப் பொறுப்பாளர்
58	சோமசுந்தரம் பரமேஸ்வரன்	மேகன்	முதலைக்குடா	24-12-1989	இராணுவப் பிரிவு குழுப் பொறுப்பாளர்
59	அன்ரன்	அன்ரன்	வாழைச்சேனை	11-09-1989	இராணுவப் பிரிவு குழுப் பொறுப்பாளர்
60	அமிர்தநாதன் லோறன்ஸ்	தம்பி	மட்டக்களப்பு	13-11-1989	இராணுவப் பிரிவு குழுப் பொறுப்பாளர்
61	கேதாரம் குகதாசன்	டெனி	செட்டிபாளையம்	20-12-1989	அரசியல் பிரிவு உப பிரதேசப் பொறுப்பாளர், களுவாஞ்சிக்குடி
62	சபாநெத்தினம் புஸ்பராசா	புஸ்பன்	செட்டிபாளையம்	25-12-1989	அரசியல் பிரிவு உப பிரதேசப் பொறுப்பாளர், ஆரையம்பதி
63	அ. இக்கினேசியஸ்	லக்ஷ்மன்	கல்லடி	25-12-1989	அரசியல் பிரிவு உப பிரதேசப் பொறுப்பாளர் கல்லடி மட்டக்களப்பு
64	லோகராஜா மோகனராஜன்	சுந்தர்	வாழைச்சேனை	08-03-1989	இராணுவப் பிரிவு குழுப் பொறுப்பாளர் வாழைச்சேனை
65	முருகேசு சந்துரு	சந்துரு	ஏறாவூர்	11-09-1989	இராணுவப் பிரிவு குழுப்பொறுப்பாளர்
66	அருளம்பலம் ராகவன்	காஸி	பெரியகல்லாறு 03	13.01.1990	இராணுவப் பிரிவு குழுப் பொறுப்பாளர்
67	பெரியதம்பி கிருபாகரன்	கிருபா	காரைதீவு	19-06-1990	பிராந்தியப் பொறுப்பாளர் மத்தியகுழு வட-கிழக்கு மாகாண சபை நிதி. அமைச்சர் பாராளுமன்ற உறுப்பினர், மட்டக்களப்பு
68	சாந்தம்பிமுத்து		மட்டக்களப்பு	07-05-1990	
69	அலியார் முஹமட் மிகிலார்	கமலன்	மருதமுனை- 6	19-06-1990	அரசியல் பொறுப்பாளர், பிராந்தியக் குழு
70	சண்முகம் புவனேஸ்வரி	ஜேசிந்தா	காரைதீவு	19-06-1990	அரசியல் மகளிர் பிரிவு உப பிராந்தியப் பொறுப்பாளர், மட் அம்பாறை மாவட்டம்
71	செல்லத்தம்பி கணேசமூர்த்தி	கணேஸ்	பெரியகல்லாறு	09-01-1990	இராணுவப் பிரிவு முன்னாள் வட கிழக்கு மாகாணசபை, உப சபாநாயகர்
72	ஜேக்கோ ஞானப்பிரகாசம்	விஜி	அம்பிளாந்துறை	20-08-1990	இராணுவப் பிரிவு உப பிரதேசப் பொறுப்பாளர், கொக்கட்டிச்சோலை
73	கதிரகாமத்தம்பி முருகேசன்	சிவனேஸ்	மகிழடித்தீவு	12-11-1990	இராணுவப் பிரிவு குழுப் பொறுப்பாளர்
74	தங்கராசா ஆறுமுகம்	கஜன்	தளவாய், ஏறாவூர்-01	31-12-1990	இராணுவப் பிரிவு குழுப் பொறுப்பாளர்
75	பொ.கிருஷ்ணபிள்ளை	நவேந்தினி	தாழங்குடா-02	15-09-1990	இராணுவப் பிரிவு குழுப் பொறுப்பாளர்
76	வீரசிங்கம் சிங்கன்	ஜூலி	தாண்டியடி	12-01.1990	அரசியல் பிரிவு பிரதேசப் பொறுப்பாளர் வவுணதீவு
77	கோ. சிவானந்தம்	சின்னச்சிவா	பெரியகல்லாறு-02	09-01-1990	நிதிப் பொறுப்பாளர் மட்-அம்பாறை பிராந்தியம்
78	கதிரகாமத்தம்பி சிவஞானம்	குயில்	முதலைக்குடா	12-01-1990	அரசியல் பிரிவு உப பிரதேசப் பொறுப்பாளர், கொக்கட்டிச்சோலை
79	ம. நவநாதபிள்ளை	கோபன்	கொக்கட்டிச்சோலை	10-01-1991	இராணுவப் பிரிவு குழுப்பொறுப்பாளர்
80	க மூர்த்தி	மூர்த்தி	மண்தூர்-3	14-06-1994	அரசியல் பிரிவு உப பிரதேசப்பொறுப்பாளர் வெல்லாவெளி
81	ஐ முருகானந்தம்	காஸி	காரைதீவு-02	30.10.1995	இராணுவப் பிரிவு குழுப் பொறுப்பாளர்
82	சிங்கராசா வேதநாயகம்	நிதி	தளவாய் ஏறாவூர்	26-12-1997	இராணுவப் பிரிவு குழுப் பொறுப்பாளர்
83	தம்பிராசா கோனேஸ்வரன்	கிரி	மண்தூர்	23-12-2000	அரசியல் பிரிவு பிரதேசப் பொறுப்பாளர், வெல்லாவெளி
84	பூபாலபிள்ளை அழகுதாரை		மண்தூர்-03	16-12-2002	அரசியல் பிரிவு, பிரதேசப் பொறுப்பாளர், வெல்லாவெளி
85	சீனித்தம்பி யோகராசா	ரஞ்சி	மண்தூர்	01-08-2004	இராணுவப் பிரிவு குழுப் பொறுப்பாளர்.

இனப்பிரச்சனையின் அரசியல் தீர்வுக்கான

ஈழமக்கள் ஈர்ச்சியுடைய முன்னணி (யத்மநாய) முன்வைத்துள்ள பிரேரணைகள்

அரசியல் யாப்பு சீர்திருத்தத்துக்கான அனைத்துக் கட்சி கமிட்டியினதும் நிபுணர்கள் குழுவினதும் பரிசீலனைக்கு முன்வைக்கப்பட்டவை (சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி..)

19C. தேசிய பொருளாதார திட்டமிடல் நிதி ஆணைக்குழு

ஒரு தேசிய பொருளாதார திட்டமிடல் நிதி ஆணைக்குழு உருவாக்கப்பட்டு, அதற்கு உப ஜனாதிபதியை அப் பதவிக்கே உரியதான தலைவராகவும், மேலும் ஜனாதிபதி சிறந்த தகுதிகளமைந்த ஒரு நிபுணரை கமிட்டி அமைச்சர் அந்தஸ்துடன் கூடிய உப தலைவராகவும், நியமிக்க வேண்டும்.

வருமானவரி வருவாயிலிருந்து 75 சத வீதத்திற்குக் குறையாமலும், சுங்கவரி வருவாயிலிருந்து 50 சதவீதத்திற்குக் குறையாமலும், சமூக பாதுகாப்பு வரியிலிருந்து 90 சதவீதத்திற்கு குறையாமலும், மாநில அரசாங்கங்களுக்கு கட்டாய அடிப்படையில் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும் என அரசியல் யாப்பில் கூறப்பட்டிருக்க வேண்டும். மாகாண அரசுகளுக்கு இந்த வருவாய்களைப் பங்கிடுவதற்கான சூத்திரத்தை தேசிய பொருளாதார திட்டமிடல் நிதி ஆணைக்குழு வருடா வருடம் மாகாண அரசாங்கங்களுடன் கலந்து பேசி நிர்ணயிக்கும்.

பங்கிட்டுப்பதற்கான சூத்திரத்தை தீர்மானிப்பதற்கு, தேசிய பொருளாதார திட்டமிடல் நிதி ஆணைக்குழு, மாகாணங்களின் சனத்தொகையின் அளவு, ஏழ்மை விகிதம், பின் தங்கிய நிலை, நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் வளர்ச்சித் திட்டங்களின் தேவை ஆகிய இன்னோரன்ன விடயங்களை கருத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். எனினும், மீண்டெழும் வருவாய் செலவினங்களின் நிர்வாகம் பாதிக்கப்படாமலிருக்க வருடாவருட பங்கிட்டு விகிதம் அதிக அளவு மாற்றம் கொண்டதாக அமையக் கூடாது.

மத்திய அரசின் நிகர வருவாயிலிருந்து வழங்கப்படும் சிறப்பு மானியங்களையும் வரவுகளையும் மாகாண அரசாங்கங்கள் பெறுவதற்கான அடிப்படைகளையும் குறிப்பிடுகளையும், தேசிய பொருளாதார திட்டமிடல் நிதி ஆணைக்குழு சிபாரிசு செய்யும்.

தேசிய பொருளாதார திட்டமிடல் நிதி ஆணைக்குழு, மத்திய அரசாங்கத்தினதும், மாநில அரசாங்கங்களினதும் பொருளாதாரத் திட்டமிடல்களையும் கொள்கைகளையும்

தயார் செய்யும். இவ் ஆணைக்குழுவானது அமுல்படுத்தும் திட்டங்களை இணைப்பதாகவும் கண்காணிப்பதாகவும் செயற்படுவதோடு, திட்டங்களை அமுல்படுத்தும் விடயங்கள் சம்பந்தமான சிபாரிசுகளை மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் மாகாண அரசாங்கங்களுக்கும் வழங்கும்.

20. அரசு நிறுவனங்களில் இன விகிதாசாரம்

நாட்டின் சிறுபான்மை சமூகங்களின் இன விகிதாசாரத்தின் அளவானது குறைந்தபட்சமாகவேனும், கீழ்வருவனவற்றில் பேணப்பட வேண்டுமென அரசியல் யாப்பில் நெறிமுறை வகுக்கப்படுதல் வேண்டும்.

1. தேசிய பாதுகாப்பு மற்றும், மத்திய பாதுகாப்புப்படை
2. மத்திய போலீஸ் படை
3. மத்திய அரசாங்க சேவை
4. அரசாங்கத்தின் பகுதியான நிறுவனங்களில் சேவை

அங்ஙனமே, ஒவ்வொரு மாகாண அரசும் தத்தம் மாகாணங்களிலுள்ள வேலைகள் மற்றும் ஏனைய வாய்ப்புக்கள் சம்பந்தமாக அந்தந்த மாகாண மட்ட இன விகிதாசாரம் குறைந்தபட்சமாகவேனும் பேணப்படுவது கட்டாயமாக்கப்படல் வேண்டும்.

சிறுபான்மையான தேசிய இனங்கள் மேற்குறிப்பிட்ட துறைகளில் மிகவும் குறைவான விகிதாசாரத்தையே கொண்டிருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து வந்த அரசாங்கங்கள் எதுவுமே இனப்பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதாக எத்தனையோ வாக்குறுதிகள் அளித்தும், இந்த அநீதியான நிலைமையைத் திருத்துவதற்கான செயற்பாடுகள் எத்தனையுமே மேற்கொள்ளவில்லை. எனினும், அரசாங்கம் தற்போது நிலவும் சமநிலைமையின்மையினைத் திருத்துவதற்கு, அரசியல் யாப்பிற்கான முன் மொழிவுகளில் வேண்டிய நிபந்தனைகளை உள்ளடக்குவதோடு அரசு துறைகளில் இப்போது நிலவும் மிகப் பெரிய இடைவெளியை நிரப்புவதற்கு ஓர் அவசர செயற்பாட்டை உருவாக்கி அதனை அமுல்படுத்துவதற்கான உடனடி நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்தல் வேண்டும்.

20a உண்மையான தேசிய பாதுகாப்பை அமைப்பதற்கு

இலங்கை ஆயுதப் படையானது, தனிச்சிங்கள ஆயுதப் படையே என்ற தற்போதைய நிலையிலிருந்து மாற்றப்பட்டு, உண்மையான, தேசியத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பாதுகாப்புப் படை என்ற நிலைக்கு உருமாற்றப்பட்டால் ஒழிய, வெறும் அரசியல்யாப்பு சீராக்கல் முலமாகவோ அல்லது சில சலுகைகள் முலமாகவோ உண்மையான ஐக்கிய இலங்கையைக் கட்டியெழுப்ப முடியாது. இலங்கை அரசின் ஆயுதப்படையின் கட்டமைப்பானது சகல சமூகங்களிலுமுள்ள இளைஞர்களை அதிக அளவிலான விகிதத்தில் சேர்த்து ஒற்றுமையாகவும் காத்திரமாகவும் இணைந்து செயற்பட வைத்தல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான், இலங்கையின் சகல சமூகங்களினதும் நலன் கள் சம்பந்தமாக எதுவித பாரபட்சமுமின்றி ஆயுதப்படை செயற்பட முடியும். அப்பொழுதுதான், சிறுபான்மை இனத்தினரும் அரசு ஆயுதப்படைகளை தங்களது தேசத்தின் படை என்று உணர ஆரம்பிப்பார்கள்.

குறுகிய காலத்தில் இந்த இலக்கை அடைந்திட முடியாது என வாதிடலாம். எனினும் இம் மாற்றம் தேவையானது என்பதனை அரசாங்கம் கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொண்டு, சிறுபான்மை சமூகங்களின் தலைவர்களை தொடர்ச்சியாக ஈடுபடுத்தி, இவ்விதத்தை நோக்கி தீவிரமாகச் செயற்பட வேண்டும். காலம் எடுக்கலாம், ஆனாலும் அதனை அடைய முடியும், அதனை அடைவது அவசியமானது.

தற்போது நிலவிடும் பயங்கரவாத நிலைமையின் காரணமாக, தேர்தல் அரசியலை வரித்துக் கொள்ளும் தமிழ்க் கட்சிகள் தற்பாதுகாப்பிற்கும், முக்கியமாக எஸ்.ரி.ரி.ஈ இனரிடமிருந்து தங்களை பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கும், அவர்கள் ஆயுதங்களையும் ஆயுதம் தாங்கிய பிரிவுகளையும் வைத்திருக்க விட வேண்டுமென்பது தவிர்க்க முடியாததாகும். வெவ்வேறு அரசியல் கட்சிகளைச் சார்ந்த சில நூற்றுக்கணக்கான அங்கத்தினர்கள் இராணுவத்தோடு சேர்ந்து வடக்கு- கிழக்கில் இயங்கக்கூடும் ஆனாலும், இது சிறுபான்மை சமூகத்தினருக்கு ஆயுதப்படைகளில் உரிய இடமளிப்பதற்கான செயல்முறையென அங்கீகரிக்க வியலாது. மேலும், இச் செயல்முறைகள் இந்தத் தமிழ்க் குழுக்களை, அரசியல் ரீதியாகவும் சமூக ரீதியாகவும், தங்களது சொந்த சமூகங்களிடமிருந்து மேலும் அந்நியப்படுத்தி விடுகின்றது.

அடுத்த இதழில் தொடரும்...

உலகம் அறியாத புலிகளின் குரோ சித்திரவதை

ஈழமக்கள் உடன் தொடர்புடையவர் என புலிகளால் கைது செய்யப்பட்டு சித்திரவதைகளை அனுபவித்த ஒருவரின் கண்ணீர் கதை

புலிகளின் வதைமுகம்எடுத்து தம்மர் அவர் எழுத வேண்டி "புலிகள் மேல் காதல்கொண்ட மனநோயாளிகள்" என்ற சிறு பிரசுரத்தின் மூலமாக

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

சலீம் பேசி முடிந்ததும் கைதிகள் எல்லோரும் அவரவர் இடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டோம். கைதிகள் வரிசையாக சென்று கொண்டிருக்கும் போது ஒரு கைதி கழுத்தில் செப மாலை அணிந்திருந்ததைக் கண்ட சலீம் "டேய் வேச மகனே அறடா செபமாலை இங்கு நான்தானடா கடவுள் எனக்குத் தேவை உண்மை. செபமாலையாடா உனக்கு விடுதலை தரப்போகிறது. அம்மாமாரை, அக்காமாரை இந்தியன் ஆமக்கு விட்ட உனக்கு எல்லாம் ஒரு செபமாலை" எனப் பேசினான்.

முகாம் பொறுப்பாளர் தினேஸ் என்பவருக்கு உதவியாளராக கேடி என்பவன் இருந்தான். அவன் மகா முரடன். படு முட்டாள்தான். அரக்கனைப் போல் காட்சியளிப்பான். பள்ளி சென்று படித்திருப்பானோ தெரியாது. "டேய் பரதேசிகளே ஆயிரம் தண்டனை இருக்கிறது. அவ்வளவும் இப்போ செய்வீர்கள்" எனக் கூறி ஒவ்வொன்றாகச் செய்யச் சொல்லி பணிப்பான். எந் நேரமும் பெரிய பொல்லுடன் கைதிகளைச் சுற்றி சுற்றித் திரிவான். ஒவ்வொரு நாளும் கைதிகளுக்கு அடித்தே இரண்டு மூன்று பொல்லுகளை முறித்து விடுவான். ஒருநாள் ஒரு இஸ்லாமிய கைதிக்கு அடித்த அடியில் அவருக்கு மலமே போய் விட்டது. கைதிகளை ஆயிரம் தடவை தோப்புக்காரணம் போடும்படி செய்வான். எந்நேரமும் கைதிகளை கையினால் வாயைப் பொத்திக்கொண்டு இருக்கும்படி சொல்வான். மோட்டார் சைக்கிளை கைதிகள் இருக்கும் இடத்தில் ஓட்டிவந்து கைதிகளுடன் மோதுவான். கைதிகள் இருக்கும் களஞ்சிய அறையின் நிலத்தில் 2' x 4' அடி 1/2 சதுரங்களாக திந்தையினால் கோடு கீறப்பட்டு ஒவ்வொரு சதுரத்திற்கும் ஒவ்வொரு இலக்கம் எழுதப்பட்டிருந்தது. அந்த சதுரத்திற்குள் ஒழுங்காக இருக்காத கைதிகள் கேடி என்னும் அந்த அரக்கனினால் பலமாக தாக்கப்படுவார்கள்.

ஒரு நாள் காலை எழுந்தவுடன் முகாம் பரபரப்படைந்தது. புலிகள் எல்லோரும் ஓடித் திரிந்தார்கள். சகல கைதிகளையும் அவரவர் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் இருத்தினார்கள். முகாமில் ஊசி விழுந்தால் கேட்கக் கூடிய அளவுக்கு அமைதி நிலவியது. காலை உணவு தரும் நேரமும் தாண்டிவிட்டது. உணவு வழங்கப்படவில்லை. தலைவர் கைதிகளை பார்க்க வரப் போகிறார். அதனால் எல்லோரும் ஒழுங்காக இருங்கள் என புலிகள் கூறினார்கள். மதிய உணவு வழங்கும் நேரமும் வந்து விட்டது. தலைவர் இன்னும் வரவில்லை. எல்லோருக்கும் பசி. மதிய உணவும் வழங்கப்படவில்லை. இரவு பத்து மணிக்கும் தலைவர் வரவில்லை. பின்னர் கைதிகளை கணக்கெடுத்துவிட்டுப் படுக்க விட்டார்கள். அன்று கைதிகளுக்கு ஒரு நேர உணவுகூட வழங்கப்படவில்லை. நேரம் இரவு 12 மணியைத் தாண்டி விட்டது. சாவக்கச்சேரி முகாம் ஒன்றுக்கு பொறுப்பாளராக இருந்த பொஸ்கோ என்பவன் என்னை அழைத்து பேசிக் கொண்டிருந்தான். அந்த நேரம் ஆறு வாகனங்கள் வருவது தெரிந்தது. சாமான் வைத்திருந்த குடிசைக்குள் என்னை வைத்துவிட்டுப் பூட்டி விட்டார்கள். ஒலைத் தட்டியில் துவாரத்தின் வழியாக வெளியே பார்த்தேன். வாகனங்கள் நிறுத்தப்பட்டு எல்லோரும் ஒரு உசார் நிலையில் இறங்கி தம்மை நிலைப்படுத்திக் கொண்டார்கள். புலிகளின் பிரதித் தலைவர் மாத்மையா வாகனத்தில் இருந்து இறங்கினார். மாத்மையாவின் முன்னால் சலீம் கைகட்டி மரியாதையாக நின்றார். "விசாரணைகள் ஆரம்பமாகி விட்டதா? ஏன் எனக்கு ஒரு குழிப்பும் வரவில்லை? என மாத்மையா கோபமாகக் கூறினார். என மாத்மையா கோபமாகக் கூறினார். நாட்கள் மன்னார் போய் வந்தபடியால்

இன்னும் விசாரணை ஆரம்பிக்கவில்லை என சலீம் கூறினார். உடனே மாத்மையா "மன்னாருக்கு ஏனடா போனனி அவளோடு படுக்கவா போனனி பத்து நாளைக்குள் விசாரணை எல்லாம் முடித்து அறிக்கை எனது கைக்கு வர வேண்டும். அல்லது உன்னைத் தொலைத்து விடுவேன்" என மற்ற புலிகளுக்கு முன் கோபமாக கெட்ட வார்த்தைகளால் திட்டினார்.

பின்னர் வாகனத்தில் ஏறி முட்கம்பிகளுக்கு வெளிப்புறமாக முகாமைச் சுற்றி வந்தார். சலீமை கூப்பிட்டு "அந்த வேசை மக்களை கொண்டு இன்னும் காடு வெட்டு" என சலீமுக்கு உத்தரவிட்டு விட்டு தனது பரிவாரங்களுடன் புறப்பட்டு போய் விட்டார்.

மாத்மையா வந்து போன மறுநாள் கைதிகளுக்கு விசாரணை ஆரம்பமாகியது. விசாரணைக்காக தனியான பந்தல் போடப்பட்டிருந்தது. விசாரணைப் பந்தல் ஏறத்தாழ பத்தனைந்து அடி அகலம் முப்பது அடி நடை கொண்டது. ஒரே

சமயத்தில் முப்பது கைதிகளை விசாரணை செய்வார்கள். நாள் ஒன்றுக்கு அறுபது கைதிகள் வீதம் விசாரிக்கப்பட்டார்கள். விசாரணை மேற்கொள்ளும் புலிகள் எல்லோரும் சிறு வயதினர். 18 வயதிற்கு குறைவானவர்கள். இவர்களை மேற்பார்வை செய்ய தீபன் என்ற புலியும் மஞ்சு என்ற புலியும் இருந்தார்கள். விசாரணையின் போது அடிப்பதற்காக முரட்டுத் தோற்றம் கொண்ட பத்து புலிகள் வயர், கம்பி, பொல்லு, பச்சை மட்டை ஆகியவற்றுடன் விசாரணை கொட்டடியில் நிற்பார்கள்.

இதற்குள் ஒரு நாள் புலிகளின் புலன் விசாரணைப் பிரிவுத் தலைவர் பொட்டம் மான் என்பவர் முகாமை பார்வையிட வந்தார். ஆனால் முகாமுக்குள் வரவில்லை. முட்கம்பி வேலிக்கு அப்பால் முகாமைச் சுற்றி பார்த்துவிட்டு போய் விட்டார். இவர் வாரத்தில் இரு தடவை இவ்வித விஜயம் மேற்கொள்வது வழக்கம். இவர் வரும் நாட்களிலும் முகாம் உசார் நிலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும். இவரும் தன் பாதுகாப்பு பரிவாரங்களுடன் தான் வந்து போவார்.

புலிகளின் விசாரணை ஒரு ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டதாக இருந்ததில்லை. ஒரு திட்டத்துடன் விசாரணையை ஆரம்பிப்பார்கள். பின் இடை நிறுத்துவார்கள். கைதிகளின் அறிக்கை ஊரில் இருந்து வர வேண்டும் என்பார்கள். ஊரில் இருந்து வரும் கடிதங்களை பெரிதாக எடுத்து அதை உண்மையாக்க குறிப்பிட்ட கைதியை சித்திரவதை செய்வார்கள். புலித்லைவர் பொது மன்னிப்பு என அறிவித்தார் என்பார்கள். ஆனால் மன்னிப்பு என்றால் என்ன என புலிகள் எவருமே அறிந்து கொள்ளவில்லை. கைது செய்யப்பட்டவர்கள் அனைவரும் தண்டனைக்கு உள்ளானார்கள். இங்கு வேடிக்கை என்னவென்றால் புலித்தலைவர் பொது மன்னிப்பு அளித்தது யாருக்கு? குற்றவாளிகளுக்குத்தான் மன்னிப்புத் தேவை. ஆனால் இங்கிருந்த கைதிகள் தமிழுக்கு எதிராக தமிழருக்கு எதிராக தமிழர் தம் விடுதலைக்கு எதிராக ஒரு குற்றமுமே செய்யவில்லை. புலிகளுக்கு எதிராக செயற்பட்டார்கள் என்பதே இவர்கள் செய்த குற்றம்.

(அடுத்த இதழில் தொடரும்)

TULF மற்றும் மற்ற போராளி இயக்கங்களை இலங்கை அரசாங்கத்துடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, ஒரு அமைதியான உடன்பாடு காண இந்திய அரசாங்கம் மேற்கொண்ட முயற்சிகள், விடுதலைப் புலிகளை பாதிக்காமல் இல்லை.

1985-ல் ஈழம் தேசிய விடுதலை முன்னணி என்கிற குடையின் கீழ் டெலோ, ஈரோஸ், ஈ.பி. ஆர்.எல்.எப் ஆகிய அமைப்புகள் ஒன்று சேர்ந்தபோது, முழு விருப்பம் இல்லாது போனாலும் விடுதலைப் புலிகளும் அதில் இணைந்தனர். இந்தியா, திப்பு நகரில் ஸ்ரீலங்கா அரசாங்கமும், தமிழ் போராளிக் குழுக்களும் பேச்சுவார்த்தை நடத்த ஏற்பாடு செய்தது. பேச்சுவார்த்தை மூலமே ஈழத் தமிழர் பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண வேண்டும் என இந்தியா தீவிரமாக இருப்பதை பிரபாகரன் அறவார். ஸ்ரீலங்காவைப் பிரித்து தமிழ் ஈழம் அமைப்பதை இந்தியா ஏற்காது என்பதும் அவருக்குத் தெரியும்.

ஈழப் பிரச்சனைக்காகப் போராடும் ஒரே அமைப்பு என்ற பெயரை தக்க வைத்துக் கொண்டால் தான் இந்தியாவும், ஸ்ரீலங்கா அரசும் தங்களுடன் மட்டுமே பேச்சுவார்த்தை நடத்தும் என்று கருதி, மற்ற போராளிக் குழுக்களை அழிக்கும் முயற்சியில் இறங்கினார்கள் புலிகள். இதற்கு “மற்ற போராளிக் குழுக்கள் கிரிமினல்ஸ் அவர்களிடம் ஒழுக்கமும், கட்டுப்பாடும் கிடையாது” என காரணம் கற்பித்து, தங்கள் செயலை நியாயப்படுத்தினார்கள்.

1986 நவம்பரில், ஈழத்தமிழ் போராளிக் குழுக்களிடமிருந்து ஆயுதங்களை தமிழக போலீஸ் பறிமுதல் செய்தது. பிரபாகரன் உட்பட பலரும் கைது செய்யப்பட்டனர். புலிகளின் நவீன தகவல் தொடர்பு சாதனங்களும் பறிமுதல் ஆயின. பிரபாகரன் உண்ணாவிரதம் இருந்து, ஆயுதங்களை திரும்பப் பெற்றார். ஸ்ரீலங்கா அரசுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்துமாறு இந்தியா பிரபாகரனை வற்புறுத்தியது. இதனால் இனி தமிழ் நாடு தனக்கு பாதுகாப்பான இடமில்லை என்று கருதி, 1983 முதல் சென்னையில் வசித்து வந்த பிரபாகரன் யாழ்ப்பாணத்துக்கு சென்று விட்டார்.

1987 ஜூலை மாதம் ஏற்பட்ட இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தினால் விடுதலைப் புலிகள் இந்தியாவுடன் மோதினார்கள். ராஜீவ்காந்தியும், பிரபாகரனும் புது டெல்லியில் பேச்சுவார்த்தையின் போது இந்தியா, தமிழ் மக்களுக்கு திருநீச்சுமான

ராஜீவ் படுகொலை ஏன்?

முறையில் ஈழத் தமிழர் பிரச்சினை தீர்த்து வைக்கப்படும், இடைக்கால அரசாங்கத்தில் விடுதலைப் புலிகளுக்கு உரிய முக்கியத்துவம் தரப்படும் தமிழ் பிராந்தியம் போன்ற உறுதி மொழிகளைக் கொடுத்ததன் அடிப்படையில் அவர் இந்தியாவுடன் ஒத்துழைக்க முன் வந்தார்.

சுதந்திர தனி ஈழம் என்கிற புலிகளின் லட்சியத்துக்கும் இந்தியா- ஸ்ரீலங்கா ஒப்பந்தம் முற்றுப்புள்ளி வைத்தது. ஒப்பந்தப்படி விடுதலைப் புலிகள் உட்பட அனைத்து போராளிக் குழுக்களும் ஆயுதங்களை ஒப்படைக்க வேண்டியதாயிற்று. இது புலிகளுக்குக் கிடைத்த பெரிய அடி. அதேசமயம் ஸ்ரீலங்கா அரசுக்குக் கிடைத்த வெற்றி. ஒப்பந்தத்தின்படி இந்திய ராணுவம், அமைதிப்படை என்ற பெயரில் ஸ்ரீலங்கா விற்குள் நுழைந்தது. கூடவே புலிகளால் முற்றிலுமாய் அடித்து விரட்டப்பட்ட இதர போராளிக் குழுக்களும் வந்தன. இதனால் புலிகள் தாங்கள் (இந்தியா விரித்த) வலையில் சிக்கிக் கொண்டதாக எண்ணி பயந்தனர்.

ஒப்பந்தத்துக்கு முன்பு, யாழ்ப்பாணம் முழுவதும் அவர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. எனவே ஒப்பந்தம் அவர்களுக்கு கசப்பான அனுபவத்தை ஏற்படுத்தியது. ஆயுதங்களை ஒப்படைப்பது போல் நாடகமாடுவது, அதன் மூலம் காலம் கடத்தி, தங்களது முக்கிய ஆயுதங்களை பதுக்கி வைப்பது, புது ஆயுதங்களை வாங்கிக் குவிப்பது, ஒப்பந்தத்தை மதிக்காமல், குழப்பம் ஏற்படுத்தி, இந்திய அமைதிப்படை அப்பாவி மக்களைத் தாக்கும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவது, அமைதிப்படைபுடன் கொளில்லாப் போரில் ஈடுபடுவது, உலகளாவிய பொது சனத் தொடர்பு மூலம் அமைதிப்படைவை இந்தியா திரும்பப் பெறும் சூழ்நிலையை உருவாக்குவது என்பதே அவர்களது விசுவகோக் இருந்தது. இதில் அவர்களுக்கு சாதகமான ஒரு விடயம் ஸ்ரீலங்காவின் பிரதமர் பிரேமதாசாவும், உள்நாட்டு பாதுகாப்பு அமைச்சருமான லலித் அத்துலத் முதலியும் இந்தியா- ஸ்ரீலங்கா ஒப்பந்தத்துக்கு எதிரானவர்கள்.

ஆகஸ்ட் 4ம் திகதி இந்தியாவிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்த பிரபாகரன் புலிகள் ஆயுதங்களை

ஒப்படைப்பார்கள் என்று கூறியபோது, புலிகளின் லட்சியமான புலிகளின் தாக்கம் தமிழ் ஈழம் என பதையும் குறிப்பிடத் தவறவில்லை. ஒப்பந்தம் சிறிது காலத்துக்கு போரினால் சீர் குலைந்திருந்த தமிழ் பகுதிகளில் அமைதியை ஏற்படுத்தியது.

புலிகள் ஆயுதங்களை ஒப்படைத்தார்கள் என்றாலும், தங்களிடமிருந்து அனைத்து ஆயுதங்களையும் ஒப்படைக்கவில்லை. இந்திய அமைதிப்படைக்கு இது தெரியவந்தபோது பிரபாகரன் அதனை மறுத்தார். ஸ்ரீலங்கா அரசு தமிழ் கைதிகளை விடுதலை செய்யவில்லை. வடகிழக்கு மாகாணத்தில் பிரத்தியேக காவல் துறையை ஏற்படுத்தவில்லை. தமிழர் பகுதிகளில் சிங்களவர் குடியேற்றம் தடுத்து நிறுத்தப்படவில்லை என அடுக்காடுக்கான குற்றச்சாட்டுக்களை சுமத்தியது. மற்றைய குழுக்களைச் சேர்ந்த நூறு பேரைக் கொன்று குவித்தது. இந்திய அமைதிப்படைபால் இதனைத் தடுக்க முடியவில்லை. இந்தியா- ஸ்ரீலங்கா அரசுக்கு எதிராக விடுதலைப் புலிகளின் முக்கிய தலைவர் திலீபன் யாழ்ப்பாணத்தில் உண்ணாவிரதம் ஆரம்பித்த சமயம், டென்சன் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது. ஸ்ரீலங்கா கடற்படை புலிகளின் படகை இடைமறித்து பதினேழு போராளிகளைப் பிடித்து கொழுப்பு கூட்டிச்செல்ல முயன்றபோது பன்னிரண்டு போராளிகள் சயணைட் சாப்பிட்டு மரணமடைந்தனர். இது 1987 அக்டோபரில் இந்திய அமைதிப்படைக்கும், புலிகளுக்கும் இடையில் மோதலுக்கு நாடகமாடுவது வித்திட்டது.

தமிழ் நாட்டில் இந்திய அமைதிப்படையின் நடவடிக்கைகளுக்கு பெரும் எதிர்ப்பு தோன்றியது. தி.க. தி.முக இரு கட்சிகளும் முன்னிலை வகிக்க, ஆளும் கட்சியாய் இருந்த அதி.முக தவிர மற்ற கட்சிகள் எதிர்த்தன. மனித சங்கிலி போராட்டங்கள் நடந்தன.

விடுதலைப் புலிகளின் வெளியிடான முதுகில் குத்தப்பட்ட தேசம் “1987 ஒப்பந்தம், இந்தியா, ஈழத் தமிழர் நலனைப் புறக்கணித்து விட்டு சுயநல நோக்கில் செய்து கொண்ட ஒன்று என குற்றம் சாட்டியது. தமிழ் நாட்டில் அமைதிப் படைக்கு எதிராக பிரச்சாரம் நடந்தது. அமைதிப்படை நடவடிக்கைகளால் அதிக உயி

ர்ச்சேதம் ஏற்பட்டதாகவும், மனித உரிமைகள் மீறப்படுவதாகவும் உலகளாவிய பிரச்சாரம் நடந்தது. அமைதிப்படை புலிகளுடன் நடத்தும் மோதலை உடனடியாக கைவிட வேண்டும் என வலியுறுத்தப்பட்டது. போர் நிறுத்தம் அறிவிக்கவும், புலிகளை பேச்சுவார்த்தைக்கு அழைக்கவும் ராஜீவ் காந்தியிடம் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டது. ராஜீவ் காந்தி அதனை ஏற்க மறுத்து விட்டார். ஆனால் புலிகளின் இந்தியா மற்றும் அமைதிப்படைக்கு எதிரான பிரச்சாரம் வலுவுடன் தொடர்ந்தது.

1988 ஆகஸ்ட் 8 ஆம் நாள் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் இன்னொரு பத்திரிகை அழிக்கையை வெளியிட்டது. அதில் எப்படி இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம் அவர்கள் மேல் திணிக்கப்பட்டது என்றும் எடுத்துக் காட்டினார்கள். “விடுதலைப் புலிகளுக்கு தமிழர்கள் மேல் எந்தவித அக்கறையோ, ஈடுபாடோ இல்லை” என்று திய எண்ணத்தோடு பொய் பிரச்சாரம் மேற்கொண்டதாக இந்திய அரசாங்கம் மேல் பழி சுமத்தினர்.

ராஜீவ்காந்தி படுகொலை -புலனாய்வு- டி.ஆர். கார்த்திகேயன் என்ற நூலில் இருந்து

கிழக்கு மாகாண சபை (04ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அதிகாரப்பகிர்வை மேற்கொள்ளத் தயாராகவே இருந்தார். ஏனைய பல சிக்கலான விடயங்களில் இந்திய அரசாங்கம் சிரமமின்றி ஜே.ஆரை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்ளும்படி செய்திருக்கக் கூடிய நிலையிருந்தது. அன்றைய நிலையில் 1987 ஜூலையில் செய்துகொள்ளப்பட்ட இந்திய இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தத்தின் போது கூட வடக்கு-கிழக்கு இணைப்புக்கான ஒரு குத்திரத்தைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டிய கட்டாயத்துக்கு இந்தியா உள்ளாகியிருந்தது. ஏனெனில் வடக்கு-கிழக்கு இணைப்பு ஏதாவதொரு வகையிலாயினும் இல்லாமல் தமிழர்கள் எந்தவொரு அரசியற் தீர்வையும் ஏற்க மாட்டார்கள் என்ற எண்ணம் அப்போது இந்தியாவுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

கிவ்விடத்தில் ஒரு குறிப்பு:-

1988ம் ஆண்டு நவம்பர் 19த் திகதி கிழக்கு மாகாணத்தில் தேர்தல் நடைபெற்றதோடு ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி வடக்கு-கிழக்கு மாகாண சபையில் பெருமான்மையோடு முதலாவது மாகாண ஆட்சியை அமைப்பதற்குத் தயாரானது. அந்த நவம்பர் கடைசி வாரத்தில் மாகாணத்துக்கான ஆளுநர் நியமனம் பற்றித் தெரிந்து கொண்டதற்கும் மாகாண அமைச்சர்கள் பதவியேற்பு முறைகள் பற்றிப் பேசுவதற்காகவும் ஜனாதிபதி ஜே.ஆர் அவர்களை அவரது மாளிகையில் சந்தித்தேன். என்னுடன் தோழர் - பின்னர் நாடாளுமன்ற உறுப்பினருமான - யோகசங்கரி அவர்கள் உடனிருந்தார். அப்போது இந்திய அரசாங்கம் தமிழர் ஒருவரை அல்லது சிங்கள வரையிருப்பின் நெவில் கண்காட்டா மற்றும் சாள்ஸ் அபேயசேகரா போன்ற மிகவும் தீவிரமான ஜனநாயகவாதி ஒருவரை நியமிக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்தை என்றாவது ஒருநாள் பிரித்துவிட வேண்டுமென்ற கொள்கை கொண்டிருந்த ஜே.ஆர் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திலோ அல்லது மட்டக்களப்பிலோ மாகாணசபை மற்றும் மாகாண ஆட்சிக்கான கட்டமைப்புக்களை ஆக்கும்படி என்னிடம் கேட்டார். அதற்கு நான் ஒப்புக் கொண்டால் தமிழர்

ஒருவரை வடக்கு-கிழக்குக்கு ஆளுநராக நியமிப்பதாக வாக்களித்தார். அதற்கு உடனடியாக வெளிப்படையாகவும் உறுதியாகவும் பதிலளிக்க வேண்டியவனாக இருந்தேன். நான் அவரிடம் “ஆளுநர் உங்கள் பிரதிநிதியாக மாகாணத்தில் இருக்கப் போகிறவர் ஆகவே நீங்கள் யாரை வேண்டுமானாலும் நியமிப்புகள் அதில் எந்தவிதமான மாற்று அபிப்பிராயமும் என்னிடம் இருக்க மாட்டாது. ஆனால் வடக்கு-கிழக்கு மாகாண ஆட்சியின் தலைநகரமாக திருகோணமலையை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.” என்று உறுதியாகக் கூறியதோடு அதற்கான, எனக்குப் பட்ட அரசியல் சமூக நியாயங்களையும் அவருக்குக் கூறினேன். எனது கருத்துக்களைக் கேட்ட ஜே.ஆர் தனது உள்மனதுக்குள் என்ன எண்ணம் கொண்டிருந்தாரோ, ஆனால் நான் கூறியவற்றை அவர் ஒரு சிரிப்புடன் ஏற்றுக் கொண்டு எனது முயற்சிகளுக்கு தனது ஒத்துழைப்பு புரணமாக வழங்கப்படும் என வாக்களித்ததோடு. மரபுக்கு மாறாக எனது முதலமைச்சருக்கான சத்தியப் பிரமாணத்தை தானே முன்னின்று நடத்தி வைக்க விரும்புவதாகவும் அப்போதே தெரிவித்தார்.

ஒன்றுபட்ட வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்துக்கான ஆட்சியமைப்பு ஏற்பட்டு இருப்பது வருடங்கள் ஒடிவிட்டது. மாற்றங்கள் எத்தனையோ நிகழ்ந்து விட்டன நிகழ்த்தப்பட்டு விட்டன. இன்று கிழக்கு மாகாணம் தனியான மாகாண ஆட்சி நிர்வாகமாக ஆகியிருப்பதே ஆக்கப்பட்டிருப்பதே யதார்த்தமாகும். இந்திய அரசு கூட வாய் திறந்து மாற்றுக்கருத்தெதுவும் தெரிவிக்க முடியாத அளவுக்கு இன்று நிலைமைகள் மாற்றமடைந்து விட்டன. கிழக்கு மாகாணத் தமிழர்கள் மத்தியில் மீண்டும் வடக்கு-கிழக்கு இணைப்புக்கான குரல் வலுப் பெறுமா? அல்லது கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள இனங்களுக்கிடையிலான உறவில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு அதன் விளைவாக மாகாண எல்லை அமைப்புக்களில் மாற்றங்கள் செய்யப்பட்ட புதிய வகையான மாகாண ஆட்சியமைப்புக்கள் தோற்று விக்கப்படுமா? அல்லது இப்போது சிலர் சந்தேகம் கிளப்புவது போல் சிங்களப் பேரினவாதத்தின் பிரித்தானம் தந்திரத்தினால் தமிழர்களும், முஸ்லிம்களும் மீள முடியாத இனக்கரைப்பு வரலாற்றுக்குள் நிரந்தரமாகத் தள்ளப்பட்டு விடுவார்களா? இலங்கையின் அரசியலில் எதிர்மார்க்கப்பாத அளவுக்கு மாற்றங்களேற்பட்டு அரசியல் யாப்பிலுள்ள வாழ்ப்புக்களைப் பயன்படுத்தி மீண்டும் வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்கள் புதிய வகையில் இணைக்கப்படுமா? என்பது போன்ற கேள்விகளை எழுப்பி ஊகங்களினை இடப்படையில் விடை காண முற்படுவது இப்போதென்கூட கால மற்றும் சூழல் களுக்கு பொருத்தமற்ற முயற்சியாகும்.

அதற்கு மாறாக, ஏற்பட்டுள்ள மாகாண ஆட்சியமைப்பு தெரிவிக்கவும் அதன் எதிர்மறைப்

பற்றியும் ஆராய்வது பயனுடையதாகும். வடக்கில் நடைபெறும் யுத்தம் எப்போது கிழக்கைப் போல முடிவுக்கு வரும் என்று கூற முடியாத நிலையே இன்றுள்ளது. வடக்கிலும் புலிகள் பலவீனப்படும், அங்கு ஜனநாயக முன்முயற்சிகளுக்கான சூழல் ஏற்படுத்தப்படும் வரை கிழக்கு மாகாண மக்கள் போரினால் பட்ட அவலங்களிலிருந்து மீட்கப்படாமலேயே வாழவேண்டும் என்று நினைத்தால் அது மக்கள் விரோதமான செயலாகும். எந்தச் சூழ்நிலையின் மத்தியிலும் மக்களின் அடிப்படை உரிமைகள், மக்களின் நல்வாழ்வு என்பவற்றுக்கு முன்னுரிமை கொடுப்பவர்களே

மக்களின் விடுதலைக்காக உண்மையாக உழைப்பவர்களாவார்கள். காடுகளுக்குள் எந்தத் தட்டுபாடும், கட்டுப்பாடும் இல்லாமல் சகல வசதிகளோடும் மாளிகை வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மனைவியர், பிள்ளைகள், இரத்த உறவினர்களை வெளிநாடுகளில் வசதியாக வாழ வைத்துக் கொண்டும் இங்கே இனவிடுதலை என்ற பேரில் பொதுமக்களை அவலத்துக்குள் வைத்துக்கொண்டு அடுத்தவர்களின் பிள்ளைகளை யுத்தத்துக்குக் காவு கொடுத்துக் கொண்டும் இருப்பவர்கள் ஏனைய எல்லோரையும் மிஞ்சிய சமூக விரோதிகள் - அந்த இனத்தை அடியோடு ஒழித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் என்பதே உண்மையாகும்.

யுத்தத்தின் மூலம் தமிழீழ விடுதலை, புரண இறைமை கொண்ட தனித்தமிழ்ப் பேராட்சி என்ற நினைப்பில் வாழ்வோருக்கு என்னதான் அதிகாரங்களிருப்பினும் மாகாண ஆட்சி என்பது அந்தமற்ற ஒன்றாகத் தெரியலாம் “அவர்களுக்கு முதலமைச்சர் பிள்ளையான் துரோகியாகத் தெரியலாம்”

யார் ஜனாதிபதியாக இருப்பினும் இலங்கை அரசும் அரசாங்கமும் சமரசம் செய்யப்பட முடியாத அவர்களின் எதிரிகளாகத் தெரியலாம்”

ஆனால், ஒன்றுபட்ட இலங்கையை ஏற்போருக்கும், அதற்குள் சுயாட்சி அதிகாரங்கள் கொண்ட மாகாண ஆட்சியமைப்பை எதிர்பார்த்திருப்போருக்கும் புலிகளின் கண்பார்வையிலேயே விடயங்களை அணுகிப் பார்க்கும் போக்கு இருக்க மாட்டாது - இருக்கவும் கூடாது.

காட்டுமிராண்டிகளான பிரபாகரன் புலிகளை விட தேர்தல், மக்களின் வாக்குகள், சட்டபூர்வமான அரசாங்கம் என முன்வந்துள்ள பிள்ளையானின் புலிகளிடம் பல குறைபாடுகளிருப்பினும் அவர்களால் ஜனநாயக ரீதியான விடயங்களுக்கு குறைந்தளவு அச்சுறுத்தலே காணப்படும்..... குறைபாடுகளின் மத்தியிலும் மக்களின் வாக்குகள் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்ட ராஜபக்ஷ அரசாங்கமும் அதன் கட்டளைகளுக்கு உட்பட்ட அரசபடைகளும் எத்தனைதான் அத்தமிழர்களில் ஈடுபட்டாலும் அவை சட்டங்களை மீறுவதிலும் மக்களின் எண்ணங்களைப் புறக்கணிப்பதிலும், சர்வதேச அபிப்பிராயங்களை அலட்சியப்படுத்துவதிலும் அவற்றிற்கு நிச்சயமாக ஓர் எல்லையுண்டு. அடுத்தடுத்து வரும் தேர்தல்களில் மக்களை நம்பும்படி செய்ய வேண்டிய கட்டாயம் அவர்களுக்கு உண்டு. நீதி மன்றங்களுக்கு உலகநிபும் வகையில் பதில் சொல்லியேயாக வேண்டும். எனவே பிரபாகரனின் வன்னிக் காட்டாட்சியை விட கிழக்கு மாகாணத்தில் நடைபெறவிருக்கும் ராஜபக்ஷ- பிள்ளையான் கூட்டாட்சி எத்தனையோ மடங்கு நல்லதாக- முன்னேற்றகரமானதொன்றாக இருக்குமென்றே கொள்ள வேண்டும். இங்கு மற்றைய கட்சிக்காரர்களும் மக்களின் நன்மைகள் தொடர்பாக செயற்பட ஓரளவு இடைவெளிகளுண்டு. தம்மீதான ஆட்சி தொடர்பாக கேள்விகள் கேட்பதற்கும், தேவைப்படின் சட்டபூர்வமாக அதனை எதிர்த்து- ஆய்வித்துக் குறிமேற்படவும், தமக்குத் தேவையானவற்றை உரிமையோடு கோருவதற்கும் இங்கே மக்களுக்கு கணிசமான அளவுக்கு வாய்ப்புக்களுண்டு.

தாம் நினைப்பில் கொண்டிருக்கும் இலட்சிய கரமான சூழல்களை அடையும் வரை தமக்குக் கிடைத்த வாய்ப்புக்களையெல்லாம் சீரழித்துக் கொண்டிருக்காமல் சாதகமாகக் கிடைத்தவற்றை யெல்லாம் இறுகப் பற்றிக் கொண்டு தம்மை அழிக்க முற்பட்டவற்றை எதிர்த்துப் போராடியபடி புதிய முன்னேற்றகரமான மாற்றங்களை நோக்கி தொடர்ச்சியாக நகர்ந்து தான் மனித சமூகத்தின் நாகரீக வரலாறு, புலிகளின் ஏனைய வானமேறி வலையுண்டம் போய்விடலாம் என்று கைக்கெட்டிய இந்திய ஆதரவையும், வடக்கு-கிழக்கு மாகாண ஆட்சியமைப்பின் முன்னேற்றங்களையும் இழந்த தமிழர்கள் இப்போதாயினும்- கிழக்கு மாகாண விடயத்திலாயினும் புத்தி பூர்வமாக செயற்படவேண்டும்

தொடரும்.....

புலிகள் கண்டுக்கொள்ளாத பொதுமக்களின் இழப்பு

யாழ்ப்பாணம் மண்டலத் தலை அமைதியுள்ள சிறுத்தீவு பிரதேசத்தில் அமைந்திருந்த மினி முகாம் மீது 29.05.2008 அதிகாலை 1.30 மணியளவில் தாக்குதல் நடத்திய புலிகள் தொடர்ந்து நடத்திய செல் தாக்குதலில் 5 பேர் உயிரிழந்துள்ளதன் 12 பேர் காயமடைந்தனர். காயமடைந்து யாழ்ப்பாண வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த கொழும்புத்துறையை சேர்ந்த ரொபேட் டெரிசன் பின்னர் உயிரிழந்தார். செல் வீச்சில் பல வீடுகள் சேதமடைந்ததுடன் வாண்களும் சேதமடைந்துள்ளன. 13 இராணுவத்தினரை கொன்றுவிட்டதாக பாரிய பிரச்சாரத்தை முன்னெடுத்திருக்கும் புலிகளும் இந்த பிரச்சாரத்தை காலித்திரியும் அவர்களது ஆதரவாளர்களும் பொதுமக்களின் உயிரிழப்பு குறித்தே அவர்கள் ஊனமாக்கப்பட்டது குறித்தே கணக்கெடுத்ததாக தெரியவில்லை. இதன் விளைவாக மீண்டும் அமூல் படுத்தப்பட்டிருக்கும் மீன்பிடித் தடை காரணமாக சூடாகக் கடலின் கரை யோரப் பகுதிகளான கொழும்புத்துறை, பாசையூர், குருநகர், நாவாந்துறை பகுதிகளில் வாழும் மீனவர்கள் முகம் கொடுக்க நேர்ந்துள்ள அவலங்கள் பற்றியும் கவனத்தில் கொள்ளப்படுவதாக தெரியவில்லை. மக்களின் அன்றாடப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணும் பொறுப்பு மொத்தமும் அரசாங்கத்தின் கடமை என புலிகள் மட்டுமல்ல புலிகளுக்கு வெளிப்படும் பலர் வியாக்கியானப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

உயிரிழந்தோர்:-

பெயர்	வயது	முகவரி
ஜோசப் பிரான்சிஸ்	54	குருநகர் மத்திய கிழக்கு வீதி
பிரான்சிஸ் சகாயராணி	53	குருநகர் மத்திய கிழக்கு வீதி
என்.ரொபேட் டெரிசன்	36	கொழும்புத்துறை சுவாமியார் வீதி
ரொபர்ட் டெரிசன் அன்ரனிற்றா	40	கொழும்புத்துறை சுவாமியார் வீதி
நிரோசன் (மாணவன்)	14	கொழும்புத்துறை சுவாமியார் வீதி
ரொகான் (மாணவன்)	11	கொழும்புத்துறை சுவாமியார் வீதி

காயமடைந்தோர்:-

பெயர்	வயது	முகவரி
ஆர்.ரெகானா	26	குருநகர் மத்திய கிழக்கு வீதி
எம்.மனோஜ்குமார்	20	குருநகர் மத்திய கிழக்கு வீதி
கே.அஞ்சலாதேவி	23	குருநகர் மத்திய கிழக்கு வீதி
ஜி.காந்தினி	21	குருநகர் மத்திய கிழக்கு வீதி
எஸ்.சதீஸ்	23	குருநகர் மத்திய கிழக்கு வீதி
நிதூசன்	09	பாசையூர் அன்ரனிஸ் வீதி
நிதூஷா	07	பாசையூர் அன்ரனிஸ் வீதி
பி.அருள்மணி	58	பாசையூர் அன்ரனிஸ் வீதி
எஸ்.பாக்கியராஜா	64	பாசையூர் அன்ரனிஸ் வீதி
அருட்தந்தை யேசுநேசன்	63	அ.தி. குருமடம் கொழும்புத்துறை
கே.சிங்கராசா (உதவியாளர்)	45	அ.தி. குருமடம் கொழும்புத்துறை

தென்னிலங்கையில் புலிகளின் தாக்குதல்கள்

இந்த ஆண்டின் ஜனவரி மாதம் முதல் ஜூன் 6ம் திகதி வரையான காலப் பகுதியில் தென்னிலங்கையில் குறிப்பாக கொழும்பிலும் அதன் புறநகர் பகுதிகளிலும் புலிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்ட தற்கொலை குண்டு தாக்குதல்கள், பொது போக்குவரத்து சாதனங்களை இலக்கு வைத்து மேற்கொள்ளப்பட்ட குண்டு தாக்குதல்களில் கொல்லப்பட்டவர்கள், காயமடைந்தவர்களின் பற்றிய விபரங்கள்.

• பெரவாரி மாதம் 8ம் திகதி கொழும்பு ரயில் நிலையத்தில் இடம்பெற்ற தற்கொலைக் குண்டு தாக்குதலில் 9 பேர் உயிரிழந்தனர் 100 பேர் காயமடைந்தனர்.

• ஏப்ரல் 06ம் திகதி காலை கம்பஹா மாவட்டம் வெலிவேரிய என்னுமிடத்தில் இடம்பெற்ற தற்கொலை குண்டு தாக்குதலில் அமைச்சர் ஜெயராஜ் பெர்ணாண்டோ புள்ளே (வயது 55) பலியானார். மேலும் 14 பேர் கொல்லப்பட்டதுடன் 90 க்கும் அதிகமானோர் காயமடைந்தனர்.

• மார்ச் 10ம் திகதி வெள்ளவத்தை பகுதியில் இடம்பெற்ற குண்டு வெடிப்பில் ஒருவர் உயிரிழந்ததுடன் 4 பேர் காயமடைந்தனர்.

• ஏப்பிரல் 25ம் திகதி பிலியந்தலையில் இடம்பெற்ற பஸ் குண்டு வெடிப்பில் 21 பேர் உயிரிழந்தும் 40 பேர் காயமடைந்தனர்.

• மே 16ம் திகதி லேக்கஸ் சற்றுமட்டம் லோட்டஸ் வீதியில் இடம்பெற்ற தற்கொலை குண்டு தாக்குதலில் 10 பேர் உயிரிழந்து 95 பேர் காயமடைந்தனர்.

• மே 26ம் திகதி தெஹிவளைப் பகுதியில் இடம்பெற்ற ரயில் குண்டு வெடிப்பில் 9 பேர் உயிரிழந்தனர் 70 பேர் காயமடைந்தனர்.

• மே 31ம் திகதி வெள்ளவத்தையில் இடம்பெற்ற கிரைண்ட் தாக்குதலில் 2 பேர் உயிரிழந்தும் 10 பேர் காயமடைந்தனர்.

• ஜூன் 04ம் திகதி வெள்ளவத்தையில் இடம்பெற்ற குண்டு வெடிப்பில் 27 பேர் காயமடைந்தனர்.

• ஜூன் 06ம் திகதி காலை கடுபெத்தவல் இடம்பெற்ற கிளைமோர் குண்டு வெடிப்பில் 24 பேர் உயிரிழந்தும் 83 பேர் காயமடைந்தனர்.

• யூன் 06ம் திகதி மாலை கண்டி பொல்கொல்ல பகுதியில் பயணிகள் பஸ்ஸின் உள்ளே வைக்கப்பட்ட குண்டு வெடித்ததில் 2 பேர் உயிரிழந்தும், 20 பேர் காயமடைந்தனர்.

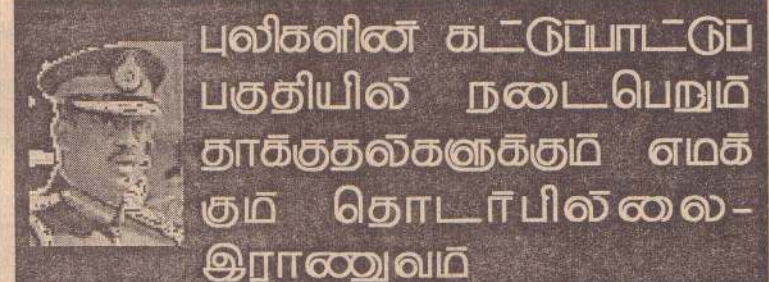
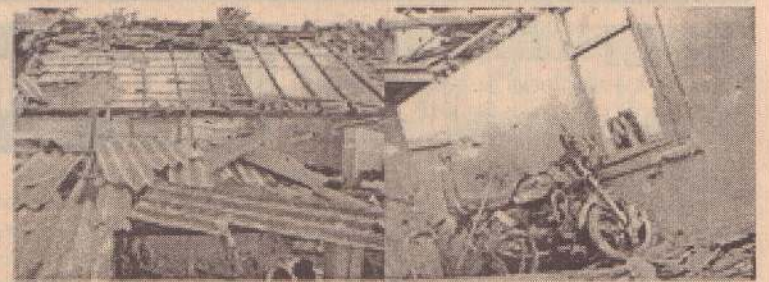
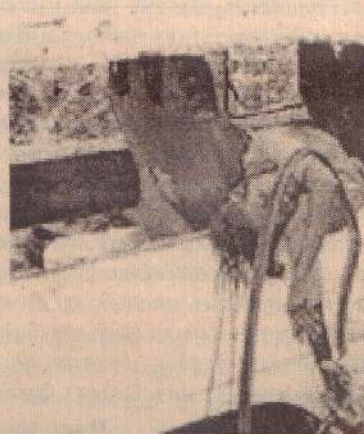
வன்னியில் கிளைமோர் தாக்குதல் 18 சிவிலியன்கள் பலி

வன்னி பிரதேசத்தில் மே 23, 24 ம் திகதிகளில் இடம்பெற்ற இரு கிளைமோர் தாக்குதல்களில் 18 சிவிலியன்கள் உயிரிழந்துள்ளதன் 8 பேர் காயமடைந்துள்ளனர்.

கிளிநொச்சி முடிகண்டி- அக்கரையான வீதியில் 23.05.2008 பிற்பகல் 2 மணி

யளவில் இடம்பெற்ற கிளைமோர் தாக்குதலில் ஹைஸ் வானில் பயணித்த 16 பேர் உயிரிழந்ததுடன், 4 பேர் காயமடைந்துள்ளனர். 22.05.2008 அன்று இரவு கல்விளான் பகுதியில் அம்புலன்ஸ் வண்டியொன்றின் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதலில் இரு

வர் உயிரிழந்தும் நால்வர் காயமடைந்தும் உள்ளனர். காயமடைந்தவர்கள் கிளிநொச்சி வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும், உயிரிழந்தவர்களின் சடலங்கள் வைத்தியசாலையின் சுவச்சாலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது.

இராணுவம் தங்கள் படையணிகளுடன் மோதமுடியாமல் தோல்வியை தழுவிக்கொண்டு போகிற நேரத்தில்தான் இவ்வாறான தாக்குதல்களை பொதுமக்கள் மீது மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள்- நபீசன்

புலிகளின் அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர் பா.நடேசன் 03.06.2008 அன்று லண்டன் பி.பி.சி தமிழோசைக்கு வழங்கிய செவ்வியல் பொதுமக்கள் மீது நடாத்தப்படும் தாக்குதல்கள் பற்றிய பகுதி

பா.நடேசன்:- வழமையாக இராணுவம் பொது மக்கள் மீது தமிழ் மக்கள் மீது இவ்வாறான தாக்குதல்களை மேற்கொள்ளும் போது இவ்வாறான பொய்யான தகவல்களையும் தான் சொல்வது வழமை அண்மைக்காலங்களில் இது போல பொது மக்கள் மீது தொடர்ச்சியாக இவர்கள் தாக்குதல் நடத்தி வருகின்றார்கள்.

கேள்வி:- பொது மக்கள் மீது இந்த மாதிரியான உங்களது பிரதேசத்தில் தாக்குதல் நடத்த இலங்கை இராணுவத்தின் ஆழ் ஊடுருவித் தாக்கும் அந்தப் படையணியினால் முடிகிறது என்றால் அது விடுதலைப் புலிகளின் பலவீனத்தினைக் காட்டுவதாக சிலர் கூறுகின்றார்களே இது குறித்து உங்கள் கருத்து என்ன?

பா.நடேசன்:- அது உண்மையில் எங்களுடைய பலவீனமல்ல அது ஸ்ரீலங்கா இராணுவத்தினுடைய பலவீனத்தினைத் தான் காட்டுகின்றது. ஏனென்றால் ஒரு நாட்டினுடைய, அரசினுடைய இராணுவம் எங்களுடைய படையணியுடன் நேரடியாக மோத முடியாது தோல்வியைத் தழுவிக்கொண்டு போகிற நேரத்தில்தான் இவ்வாறான அநாகரிகமான தாக்குதல்களை எங்கள் பொது மக்கள் மீது மேற்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

கேள்வி:- ஆனால் இதேபோன்று அநாகரிகமான கோழைத்தனமான என்று நீங்கள் சொல்கின்ற மாதிரியான சிவிலியன்கள் மீதான தாக்குதல்களை நீங்களும் உங்களுடைய அமைப்பும் தென்னிலங்கையிலே சிவிலியன்கள் மீது நடாத்துவதாக இலங்கை அரசு கூறுகின்றதே. அதைப்பற்றி நீங்கள் என்ன கூறவிரும்புகின்றீர்கள்.

பா.நடேசன்:- இரு ஒரு பொய்யான பிரச்சாரம். நாங்கள் ஒரு விடுதலை இயக்கம். நாங்கள் மக்களை நேசிக்கின்றோம். நாங்கள் எல்லா உயிர்களுக்கும் நேசிக்கின்றோம். இது உண்மையில் எங்களுக்கு எதிராக செய்யப்படுகின்ற பொய்யான பிரச்சாரங்களில் ஒன்றாகத்தான் நான் இதைச் சொல்லுவேன்.

கேள்வி:- ஆனால் இந்தத் தற்கொலைக் குண்டுத் தாக்குதல் என்பது விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பைத் தவிர வேறு யாரும் அந்த மாதிரித் தாக்குதல்களை நடாத்துவதில்லை என அரசாங்கம் மட்டுமல்ல பாதுகாப்பு வல்லுனர்கள்கூட சொல்லுகின்றனர். அந்த மாதிரியான தாக்குதல்கள் தென்னிலங்கையில் நடக்கும் பொழுது நீங்கள் சொல்லுகின்ற மறுப்புரையை நம்புவது சற்று கடினமாகவுள்ளதல்லவா?

பா.நடேசன்:- இல்லை அண்மைக்காலங்களில் உங்களுக்கு பார்த்தால் தெரியும் சிங்கள மக்கள் கூட தென்னிலங்கையில் அரசுக்கு எதிராக செயற்படுகின்ற அளவிற்கு போய்க் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

யாழ்ப்பாணம் காரைநகர் வீதியில் கல்லுண்டாய் பகுதியில் 29.05.2008 அன்று பிற்பகல் 4.30 மணியளவில் சக்தி தொலைக்காட்சி மற்றும் வானொலி செய்தியாளரான தேவா என அழைக்கப்படும் பரநிருப சிங்கம் தேவகுமார் (வயது 35) வெட்டிக்கொல்லப்பட்டார்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வட்டுக்கோட்டையிலுள்ள அவரது வீட்டுக்கு செல்லும் வழியிலேயே இந்த கோரச்சம்பவம் நிகழ்ந்துள்ளது. அவரது மோட்டார்சைக்கிளில் பயணம் செய்த தகவல் தொழில் நுட்ப பூங்காவில் பணிபுரிபு மகேந்திரன் வரதன் (வயது 26) என்பவரும் வான் வெட்டுக்கு இலக்காகி படுகாயமடைந்து யாழ் போதனாவைத் தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்ட பின்னர் உயிரிழந்தார். இவர் ஈபிடிபி யின் முன்னாள் பிரதேசசபை உறுப்பினரான வள்ளுவர் என அழைக்கப்படும் மகேந்திரனின் புதல்வன் ஆவார்.

ஊடகவியலாளர் ஒருவர் கொல்லப்பட்டால் மட்டுமே ஊடகவியலாளர்கள் கரிசனை எடுத்துக்கொள்கின்றார்கள். அரசியல் கட்சியை சேர்ந்த ஒருவர் கொல்லப்பட்டால் அரசியல் கட்சிகள் மட்டுமே அதற்கெதிராக குரலெழுப்ப முன்வருகின்றன. ஆசிரியர் ஒருவர் படுகொலை செய்யப்பட்டாலே ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் கல்விச்சமூகம் என்று கூறி கிளர்ந்தெழுவதை காண முடிகின்றது.

தேவா ஒரு சிறந்த ஊடகவியலாளர், ஊடக துறையை மதித்து செயற்பட்ட ஒருவர் என்பது அனைவருக்கும் தெரிந்திருந்தும் அவரது படுகொலையை யிட்டு சக ஊடகவியலாளர்களே தமது எதிர்ப்பை வெளியிட முடியாத நிலை காணப்படுகின்றது.

பிரான்ஸ் தளமாக கொண்டு இயங்கும் எல்லைகளற்ற ஊடகவியலாளர் அமைப்பு இப்படுகொலையை வன்மையாக கண்டித்திருந்தது. இப்படுகொலைக்கு பொறுப்பானவர்களை கண்டுபிடிப்பதற்கு தேவையான அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டும் எனவும் கோரியிருந்தது. அதே வேளை தேவகுமாரை ஒரு சிறந்த ஊடகவியலாளராக அங்கீகரித்திருக்கும் வட இலங்கை பத்திரிகையாளர் சங்கத்தின் அனுதாபச் செய்தியை

ஊடகவியலாளர் தேவா படுகொலை நிறுத்தமானது!

யையே பத்திரிகைகளில் பார்க்க முடிந்தது.

சாதாரண மக்களின் அன்றாட அவலங்களை வெளிக்கொணர்ந்த சிறந்த ஊடகவியலாளரான தேவகுமாரின் கொலை யாழ் மக்களுக்கு இழப்பாகும் என வட இலங்கை பத்திரிகையாளர் சங்கம் விடுத்தன அனுதாபச் செய்தியில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஊடகவியலாளர் தேவகுமார் படுகொலை செய்யப்பட்டதை தொடர்ந்து வடஇலங்கை பத்திரிகையாளர் சங்க செயலாளர் பரமேஸ்வரன் பிபிசி தமிழோசைக்கு வழங்கிய செவ்வியில் ஏற்கனவே பல ஊடகவியலாளர்கள் இனத்தொழிபாதேரால் படுகொலை செய்யப்பட்டுள்ளதாகவும் இதனால் குடாநாட்டில் பத்திரிகை பணியாளர்களுக்கு தட்டுப்பாடு நிலவதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஒரு சில வயதான ஊடகவியலாளர்களே தற்போது கடமையாற்றுவதாகவும் குடாநாட்டு பத்திரிகைகள் தற்போது இணையத்தளத்தில் வெளியாகும் செய்திகளையே எதிர்பார்க்கும்

நிலை காணப்படுவதாகவும் தெரிவித்திருந்தார். குடாநாட்டில் ஊடகங்களின், ஊடகவியலாளர்களின் நிலையை அவரது சகோதரர்கள் எடுத்தியம்புகின்றன.

நிமலராஜன் படுகொலையை அடுத்து பாரிய நிதி திரட்டும் திட்டம் ஒன்றை ஆரம்பித்து நிமலராஜனின் குடும்பத்திற்கு உதவிய உதயன் பத்திரிகை நிறுவனம் ஊடகவியலாளர் தேவகுமார் படுகொலை செய்யப்பட்ட பின்னர் அத்தகைய எந்த முன்முயற்சியையும் எடுக்கவில்லை.

தமது ஆசா பாசங்களை துறந்து, பிரதிபலனை எதிர்பார்க்காது சமூகத்

தின் விடிவுக்காக தம்மை அர்ப்பணித்தவர்கள், உழைப்புக்காகவன்றி ஒரு சமூக தொண்டாக கிற்கொண்ட இளைஞர்கள் துரோகிகள் என்றும் மாபீர்கள் என்றும் குறியிடப்பட்டார்கள். இது சமூகத்தக்குள் பரவ விடப்பட்டுள்ள ஒரு நோய் என்பது அடையாளம் காட்டப்படவோ, இடித்துரைக்கப்படவோ இல்லை. விதிவிலக்குகள் இருந்தாலும் இந்த பிரிவு ஆழமாவதற்கும் ஊடகங்களும் உடந்தையாய் இருந்தன. ஏக பிரதிநிதித்துவம் என்ற ஜனநாயக விரோத போக்கு வளர துணையாய் இருந்திருக்கின்றன. ஏக அதிகாரத்திற்காக அரசியலில் புதுத்தப்பட்ட குற்றவாக்கும் முறை பின்னர் ஊடகத்துறைக்குள்ளும் அதற்கு அப்பாலும் வியாபித்திருக்கின்றது.

அனைத்துப் படுகொலைகளும் எமது சமூகத்தை சிதைத்து சின்னா பின்னமாக்கும் என்பதை புரிந்துகொண்டு, அதற்கெதிராக ஒருமித்து குரல் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் உணரப்படும் போது சமூகத்துள் நிலவும் ஜனநாயக மறுப்பு சூழல் இதற்கு இடம் விடவில்லை.

பக்கம் சாராது நிதானமான ஒரு ஊடகவியலாளராக செயற்பட்ட திறமைவாய்ந்த செய்தியாளர் தேவகுமார் அவர்களின் படுகொலைக்கு எதிரான கண்டனத்தை வெளியிடுவதில் ஊடகங்கள், ஊடகவியலாளர் அமைப்புகள் காட்டும் தயக்கம் இக்கொலையை புரிந்தவர்கள் யார் என்பதை ஊக்கித்தறிய போதுமானதாகும். கொலைநடைபெற்ற இடம், கொலைக்கு பயன்படுத்தப்பட்ட ஆயுதம், கூடச்சென்ற ஈபிடிபி உறுப்பினரின் மகன் வெட்டி ஏறியப்பட்டமை எல்லாமே இக் கொலையின் சூத்திரதாரிகளை புலப்படுத்துவனவாயுள்ளன.

அரசியல் கட்சிகளும், ஊடகவியலாளர்களும், கல்வியாளர்களும் ஏனைய சமூக அமைப்புகளும் ஜனநாயக உரிமைகளை நிலைநிறுத்த பாதுகாத்துக் கொள்ள ஒருமித்து குரல் கொடுக்காத வரை சக மனிதனின் அடிப்படை உரிமைகள் மதிக்கப்பட வேண்டும் என்ற குரல் சமூகத்தில் ஒங்கி ஒலிக்காதவரை படுகொலைகள் ஓய்ந்து விடாதென்பதே துயரமான உண்மை.

இராணுவத்தினர் ஏற்பாடு செய்த கண்காட்சியும் பலிகள் விடுத்த மிரட்டலும்

யாழ் குடாநாட்டினை புலிகளின் பிடியிலிருந்து மீட்டு 10 ஆண்டுகள் முடிவடைவதனை முன்னிட்டு பாதுகாப்பு படையினர் நடாத்தும் மாபெரும் கண்காட்சி யாழ் துரையப்பா விளையாட்டரங்கில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. மே 23ம் திகதி ஆரம்பமான இந்நிகழ்ச்சி 3 நாட்கள் நடைபெற்றது. மரதன் ஓட்டம், சைக்கிள் ஓட்டம் என்பன போன்ற போட்டி நிகழ்ச்சிகளும், மின்சார ரயில், பாதாள கிணற்றில் மோட்டார் சைக்கிள் ஓட்டம் என்பன போன்ற சிறுவர்கள் மட்டுமல்ல அனைவரும் விரும்பி பார்த்த நிகழ்ச்சிகளும் குடும்பத் தலைவிகள் மலிவு விலையில் பொருட்களை கொள்வனவு செய்வதற்கான விற்பனை நிலையங்களையும் உள்ளடக்கியதாக துரையப்பா

விளையாட்டரங்கு களை கட்டியிருந்தது. யுத்த நெருக்கடிகளுக்கு உள்ளாகியிருந்த யாழ் குடாநாட்டு மக்கள் சற்று உற்சாகமாக பொழுதை களிக்கவும், பொருட்களின் விலை உயர்வால் நெருந்துபோயிருந்த குடும்பப் பெண்கள் குறைந்த விலையில் பொருட்களை கொள்வனவு செய்யவும் இந்த கண்காட்சி வாய்ப்பாக அமைந்தது. இதனால் சிறுவர்கள், மாணவர்கள், பெண்கள் என பல்லாயிரக்கணக்கானோர் இந்த கண்காட்சியை கண்குளிக்க வருகை தந்தனர். இழவு வீடாயிருந்தால் நான்தான் பிணம், திருமண விடாயிருந்தால் நான்தான் மாப்பிள்ளையாக எதிலும் தன்னையே முதன்மைப்படுத்தும் மனோபாவத்தில் ஊறிப்போன

புலிகள் மக்களின் அற்ப மகிழ்ச்சியை கூட விட்டுவிட விரும்பவில்லை. திறந்தவெளி சிறைச்சாலையில் மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். பெண்கள் இராணுவத்தை காணவே அஞ்சுகின்றார்கள் என்ற அவர்களது பொய் பிரச்சாரத்தை இது பொய்யாக்கிவிடும் என்று அவர்கள் அச்சமடைந்திருக்க வேண்டும். ஒருநாள் களியாட்ட நிகழ்வு மக்களின் விடுதலை உணர்வை மழுங்கடித்துவிடும் என்ற அளவிற்குத் தான் மக்கள் மீது அவர்களுக்குள்ள நம்பிக்கை, அரசியல் ஞானம்

இதனால் புலிகள் "எல்லாள் படை" என்ற பேரில் அச்சுறுத்தல் அறிக்கை ஒன்றை விடுத்தனர். மக்களின் உணர்வுகளை திசை திருப்ப சிங்கள இராணுவம் களியாட்ட நிகழ்வுகளை ஏற்பாடு செய்துள்ளதாகவும் இதற்கு அரச அதிகாரிகளும் துணை போகின்றார்கள் என குற்றம் சாட்டியதோடு தேசத்திரோகி துரையப்பா விளையாட்டு அரங்கில் இராணுவம் ஏற்பாடு செய்துள்ள களியாட்ட நிகழ்வில் கலந்து கொள்வதனை தவிர்க்குமாறு அச்சுறுத்தியிருந்தனர்.

இந்த அச்சுறுத்தல் புலிகளின் "சங்கதி" என்ற இணையத்தளத்தில் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. எமதுப் பாத விதியாக உள்ள வழக்கப்படி இணையத்தளத்தில்

வெளியிட்ட மிரட்டலை பத்திரிகைகள் பிரசுரித்து மக்களுக்கு எட்டச்செய்வார்கள் என்பது புலிகளின் எதிர்பார்ப்பாயிருந்தபோதும் பெருந்திரளான மக்கள் கலந்துகொண்ட இந்த நிகழ்ச்சிகள் தொடர்பான செய்திகளை புலிகளின் விருப்பத்தை புரிந்துகொண்டு வெளியிட தவறிய பத்திரிகைகள் புலிகளின் மிரட்டலை மட்டும் வெளியிடுவது சங்கடத்தை தோற்றுவித்ததால் புலிகளின் மிரட்டலையும் அவர்கள் பிரசுரிக்கவில்லை.

புலிகளின் அச்சுறுத்தல் காரணமாக குடாநாட்டு பத்திரிகைகள் இந்த நிகழ்ச்சிகள் தொடர்பான செய்திகளுக்கு

முக்கியத்துவம் கொடுப்பதை தவிர்த்திருந்திருந்த போதும் படுகொலை செய்யப்பட்ட தேவா ஒரு செய்தியாளர் என்ற வகையில் உள்ளதை உள்ளபடி சக்தி தொலைக்காட்சி ஊடாகவும், சக்தி வானொலி ஊடாகவும் ஒளி, ஒலி பரப்பப்பட்ட காரணமாயிருந்தார். அதுவே அவரது உயிர் பறிக்கப்படவும் காரணமாய் ஏற்போனதால் எடுத்துக் கோபம், இறங்கச் சொன்னால் முடவனுக்கு கோபம் என்ற நிலையில் தனது பணியை செய்த தேவாவின் உயிர் பறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. கண்காட்சி பல்லாயிரக்கணக்கான குடும்பங்களுக்கு குதூகலத்தை தந்த போதும் ஊடகவியலாளர் தேவாவின் குடும்பத்தை மட்டும் நிரந்தர துயரத்தில் தள்ளிவிட்டது.

நாட்டை காப்பாற்ற சகல அரசியற் கட்சி தலைவர்களும் விழிப்பு படை வேண்டுமென அழைப்பு

விடுதலைப்புலிகளின் கிளைமேர் தாக்குதல் 22 அப்பாவி மக்களின் உயிரை எடுத்து 60க்கு மேற்பட்டோர் படுகாயமடைய செய்தமையை தமிழ் விடுதலைக் கூட்டணி வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றது.

ஒரு வாரத்திற்குள் ஏற்பட்ட 3வது பெரிய சம்பவமும் ஒருமாதத்திற்குள் ஏற்பட்ட 6வது சம்பவமாகும் இச்சம பவங்களில் மொத்தம் 112 பேர் பலியாகி 348 பேர் படுகாயமடைந்துள்ளனர். இப்படியான இன்னும் எத்தனை சம்பவங்கள் நடக்கும் என்பது ஆண்டவனுக்கே வெளிச்சம். தமிழீழமிருந்து தமிழ் மக்கள் விடுதலையடைய வேண்டும் என்ற நிலையை உணராத தமிழ்மீதுதான் விடுதலைக்காக போராடுவதாக கூறிக்கொள்ளும் ஒரு வெறியிடித்த குழுவின் செயலே இதுவாகும். இம் மிருகங்கள் தாங்களாக அடங்காவிடால் பிறராலேனும் அடக்கப்பட வேண்டியவை. அரசு படைகளிடம் உள்ள பெரும் சக்தி மிக்க ஆயுத பலத்தாலும் இத்தகைய கொடூர செயல்களை கட்டுப்படுத்த முடியாது. இவர்களுடைய போர்முறை சம்பிரதாயமானதாக இல்லாமல் கோழைத்தனமான கேரில்லா முறை கையாளப்படுகிறது. இந் நாட்டு மக்களை விடுதலைப்புலிகளின் கொடூரத்திலிருந்து பாதுகாக்கக் கூடியது சர்வதேச சமூகம் மட்டுமே. ஆனால் அதற்குரிய வழிவகைகளை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாகும்.

தற்போதைய சூழ்நிலையில் இந்தியா உட்பட சர்வதேச சமூகம் எதுவும் செய்ய முடியாது அமைதியாக இருந்து நடப்பதை பார்க்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளது. விடுதலைப்புலிகளுக்கு பயந்து அரசாங்கம் செயற்பட வேண்டியதில்லை சர்வதேச சமூகம் துணிந்து தலையிட்டு இத்தகைய மிருகத்தனமான செயல்களை நிறுத்த வேண்டும் என விடுதலைப் புலிகளுக்கு கூறவேண்டுமானால் ஒரு நியாயமான தீர்வை அரசு முன்வைக்க வேண்டும் என கடந்த வாரம் அரசாங்கத்தை கேட்டிருந்தேன்.

எமது நாட்டின் துரதிஸ்டம் என்ன வெனில் தமிழரின் விடுதலைக்காக அரசாங்கத்தை எதிர்த்துப் போரிடிக் கொண்டு உள்ளது. ஒருசாராருக்கும் இவர்களிடமிருந்து நாட்டைக் காப்பாற்றுகின்றோம் என்றும் தேசபற்றுள்ளவர்கள் என்றும் கூறுகின்ற கடும்கோக்குடைய தேசியவாதிகளுக்கும் இடையில் அகப்பட்டமையே.

தேசபற்று என்றால் நாட்டை மட்டும் நேசிப்பதல்ல நாட்டையும் அந்நாட்டில் வாழும் மக்களையும் நேசிப்பதே தேசப்பற்று எனப்படுகிறது. இவர்கள் உணர்வில்லை, சர்வதேச சமூகத்தால் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்ற பிழைகளை ஏற்க மறுத்து சர்வதேச சமூகத்தின் மீது கடும்கோள்பவர்கள் இருக்கின்றபோது சர்வதேச சமூகத்தை நாம் எவ்வாறு குறை கூற முடியும்? அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் இஷ்டம் போல அறிக்கை விடுவதை தவிர்த்து அப்பணியை அரசிடம் விட்டுவிட வேண்டும். அவ்வாறு செய்வதன் மூலமே பல்வேறு நாடுகளுடன் எமக்குள்ள நல்லுறவை காப்பாற்ற முடியும். இது வெளிநாட்டு அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களுக்கும் பொருத்தமானதாகும். சம்பந்தப்படாதவர்கள் இத்தகைய சினத்தை ஊட்டுவதாலேயே சர்வதேச சமூகம் சிலவேளைகளில் அமைதியாக இருப்பதற்கு காரணமாகும்.

விடுதலைப்புலிகளின் தனிநாட்டுக் கோரிக்கை அனேகருக்கு எரிச்சலை உண்டுபண்ணக் கூடிய ஒன்று என்பதை அனைவரும் அறிவர். விடுதலைப்புலிகளின் அதிகாரத்தை மீறி உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டுள்ள நிலையிலும் தமிழ் தலைவர்கள் தனிநாட்டுக் கோரிக்கையை எதிர்ப்பதை இக்கடும்கோக்குடைய தேசியவாதிகள் பாராட்டக் கடமைப்பட்டவர்கள். ஐக்கிய இலங்கைக்குள் அனைவரும் ஏற்கக்கூடிய ஒரு நியாயமான தீர்வை சகல அரசியற் கட்சிகளும் ஏனைய குழுக்களும் முன்வைக்க வேண்டும் அப்படியானால் தான் சர்வதேச சமூகம் வன்முறையை கைவிட்டு தமது சிபார்சை ஏற்கும் படி விடுதலைப் புலிகளுக்கு அழுத்தம் கொடுக்க முடியும். அவசியம் ஏற்படின் அவர்கள் விடுதலைப் புலிகள் மீது பல்வேறு தடைகளை அமுல்படுத்தி தத்தமது நாட்டில் அவர்களின் நடவடிக்கைகளை கட்டுப்படுத்தி நிதிசேகரிப்பதையும், ஆயுத கொள்வனவையும் தடுக்க முடியும். அரசியல் கட்சிகள் ஒன்று சேர்ந்து ஒவ்வோர் பிரகடனத்திற்குமே அல்லது சமஷ்டி ஒற்றையாட்சி என்ற வார்த்தைகள் கசப்பான தாயிருந்தால் அதற்குப் பதிலாக இந்திய முறையிலான தீர்வுக்கு ஒப்புதலளிக்க வேண்டும்.

சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் தலைவரும் நாட்டின் ஜனாதிபதியுமாகிய மாட்சிமை தங்கிய மஹிந்த ராஜபக்ஷ அவர்களையும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தலைவரும், எதிர்க்கட்சித் தலைவருமாகிய கௌரவ ரணில் விக்கிரமசிங்கா அவர்களையும் தாமதிக்

வரையும் ஒற்றுமைப்படுத்தி இலங்கையின் அடையாளப்படுத்தக் கூடியதாகவும் அமைய வேண்டும். சமாதானத்திலும் அமைதியிலும் சகல உரிமைகளையும் சமமாக அனுபவிக்கும் வாய்ப்பு அனைவருக்கும் வேண்டும். மேற்கொண்டு உயிரழிவு உடமையழிவு இல்லாமல் சமாதானத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு இதுவே சிறந்த வழியாகும். நாம் எவ்வளவோ இழந்து விட்டோம் இனி இழப்பதற்கு எம்மிடம் எதுவுமில்லை.

தீவிர போக்குடைய தேசியவாதிகள் இன்னுமோர் முக்கிய விடயத்தை கவனத்தில் எடுக்க தவறிவிட்டனர். நாட்டு மக்கள் அனைவரும் பௌத்த சமயத்தை அரசு மதமாக ஏற்றுக்கொண்டிருப்பது தீவிர நிலைப்பாடு கொண்டவர்களின் போக்கை மாற்றுவதற்கு ஊக்குவிப்பாக இருத்தல் வேண்டும். ஆகவே கடும்கோள்கள்கள் பெருந்தன்மையோடு விட்டுக்கொடுத்து சிறுபான்மை மக்களுடைய உரிமைகளை அங்கீகரித்து சிறுபான்மை மக்கள் சம உரிமையுடன் வாழ உரிய நிலைப்பாட்டை எடுக்க வேண்டும்.

நாட்டுமக்கள் அனைவரும் தமது நிலைப்பாட்டை மறுபரிசீலிக்க வேண்டிய அளவிற்கு இப்பிரச்சினை மோசமடைந்துள்ளது. சிறுபான்மை மக்களும் சர்வதேச சமூகத்தினரும் ஏற்கக் கூடிய நியாயமான தீர்வை சகல அரசியற் கட்சிகளும் ஏனைய குழுக்களும் முன்வைக்க வேண்டும் அப்படியானால் தான் சர்வதேச சமூகம் வன்முறையை கைவிட்டு தமது சிபார்சை ஏற்கும் படி விடுதலைப் புலிகளுக்கு அழுத்தம் கொடுக்க முடியும். அவசியம் ஏற்படின் அவர்கள் விடுதலைப் புலிகள் மீது பல்வேறு தடைகளை அமுல்படுத்தி தத்தமது நாட்டில் அவர்களின் நடவடிக்கைகளை கட்டுப்படுத்தி நிதிசேகரிப்பதையும், ஆயுத கொள்வனவையும் தடுக்க முடியும். அரசியல் கட்சிகள் ஒன்று சேர்ந்து ஒவ்வோர் பிரகடனத்திற்குமே அல்லது சமஷ்டி ஒற்றையாட்சி என்ற வார்த்தைகள் கசப்பான தாயிருந்தால் அதற்குப் பதிலாக இந்திய முறையிலான தீர்வுக்கு ஒப்புதலளிக்க வேண்டும்.

சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சியின் தலைவரும் நாட்டின் ஜனாதிபதியுமாகிய மாட்சிமை தங்கிய மஹிந்த ராஜபக்ஷ அவர்களையும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தலைவரும், எதிர்க்கட்சித் தலைவருமாகிய கௌரவ ரணில் விக்கிரமசிங்கா அவர்களையும் தாமதிக்

காது இப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண உடன் முன்முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென வலியுறுத்தி கேட்டுக்கொள்கின்றேன். சர்வதேச சமூகத்தினருடைய பங்களிப்பை நாட்டின் உள்விவகாரங்களில் தலையிடுவதாக தட்பான விபாக கியானமளிக்கப்படக் கூடாது. இவ்விரு தலைவர்களும் எடுக்கின்ற முயற்சியால் வரக்கூடிய தீர்வை சர்வதேச சமூகம் தமக்கு திருப்தி ஏற்படும் பட சத்தில் நியாயமான தீர்வை சிறுபான்மையினருக்கு சிபார்சு செய்ய வேண்டும் என கோருகின்றேன்.

தினம் தினம் இவாறு இறக்கும் அப்பாவி மக்களில் அனேகரின் உழைப்பிலேயே அவர்களின் ஏழைக்குடும்பங்கள் தங்கி வாழ்கின்றன. யுத்தத்தை முடித்து சமாதானத்தை கொண்டுவந்து எமது மக்கள் பய பீதியின்றி இன்பம் போல் நடமாடக்கூடிய நிலையை உருவாக்க வேண்டிய புனித கடமை நம் ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு.

விடுதலைப்புலிகளால் ஏற்படுத்தப்படும் ஆத்திரமூட்டும் சம்பவங்கள் வேண்டுமென்றே மேற்கொள்ளப்பட்ட போதிலும் சிங்கள மக்கள் கையாண்ட பெரும் பொறுமையை நன்றியோடு பாராட்டுகின்றேன். விடுதலைப் புலிகள் தமது ஈனச்செயல்களை அண்மையில் கூட்டியிருப்பதன் உள்நோக்கம் அனைவருக்கும் விளங்கும் சிங்கள மக்களை எத்தகைய ஆத்திரமூட்டும் சம்பவங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டாலும் தொடர்ந்து பொறுமையை கடைப்பிடிக்குமாறு வேண்டுகின்றேன். பயங்கரவாத செயல்களில் ஈடுபடுவோரை அதிகாரிகளுக்கு கட்டிக்கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு சிங்கள தமிழ் முஸ்லிம் ஆகிய ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு.

பல்வேறு ஆத்திரமூட்டும் சம்பவங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் வேளையிலும் தென்னிலங்கையில் வாழும் சிங்கள மக்கள் எவ்வாறு பொறுமையை கடைப்பிடிக்கின்றனர் என்பதை மட்டக்களப்பில் வாழும் தமிழ், இஸ்லாமிய சகோதரர்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மட்டக்களப்பு வாழ் மக்களை சமாதானமாகவும் அமைதியாகவும் பயிற்சியின்றி நடமாடவும் அனுமதிக்குமாறு அனைத்து தரப்பினரையும் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

வீ.ஆனந்தசங்கரி

தலைவர்

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி

சட்டத்தரணியும், மனிதஉரிமைவாதியும், சமூகசேவையுடைய அமைச்சின் ஆலோசகருமான மகேஸ்வரி வேலாயுதம் வடமராட்சியில் புலிகளின் துப்பாக்கி குண்டுக்கு இரை

சட்டத்தரணியும், மனித உரிமைவாதியும், சமூகசேவையுடைய அமைச்சர் டக்ளஸ் தேவானந்தாவின் ஆலோசகராக செயற்பட்டவருமான 53 வயதான மகேஸ்வரி வேலாயுதம் 13.05.2008 அன்று இரவு 7.45 மணியளவில் புலிகளால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டுள்ளார்.

வடமராட்சி கரணவாயில் உள்ள அவரது இல்லத்தில் சுகனீசமுற்றிருந்த தனது தாயாரை பார்ப்பதற்காக சென்றிருந்த அவரை இராணுவ சேருடையில் வந்த புலிகள் சுட்டுக்கொண்டிருள்ளனர். அவரது சகோதரன் கம்பன் ரெலோ இயக்கத்தின் உறுப்பினராவார். அவரது மற்றொரு சகோதரி ரெலோ இயக்கத்திற்குள் இடம்பெற்ற தாஸ் படுகொலையின் போது அதற்குத் தராத நடத்தப்பட்ட ஆய்விடத்தில் முன்னணியில் இருந்தவர்.

மகேஸ்வரி வேலாயுதம் இந்தியாவில் இடம்பெயர்ந்திருந்த இலங்கை தமிழ் அகதிகளில் நலன்களை கவனிப்பதில் முன்னின்று செயற்பட்ட ஒருவர் முதலில் சந்திரகாசன் அவர்களின் இலங்கை அகதிகள் புனர்வாழ்வு நிறுவனத்தினூடாகவும், பின்னர் தனியாகவும் இந்தியாவில் உள்ள இலங்கை தமிழ் அகதிகளின் கல்வி, சுகாதாரம், தாயகம் திரும்புவதற்கான உதவிகளை செய்து கொடுத்ததுடன் நிர்வாக ரீதியாகவும் அகதிகள் எதிர்கொண்ட நெருக்கடிகளில் ஆலோசனையும் உதவியும் வழங்கி வந்தார்.

90களின் நடுப்பகுதியில் இலங்கைக்க திரும்பி 96ம் ஆண்டு யாழ் குடா

நாடு இராணுவத்தினரால் கைப்பற்றப்பட்ட வேளையிலும் அதன் பின்னரும் கைதாகி தடுப்புக்காவலில் வைக்கப்பட்டிருந்த இளைஞர்களை விடுவிப்பதற்கான சட்ட ரீதியான உதவிகளை வழங்கினார். இன்று தமிழ் மக்களுக்கு காசு பேச தலைப்பட்டிருக்கும் சிலர் தமது வருவாய்க்கு ஒரு வாய்ப்பாக அன்றைய சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக்கொண்டிருந்தவேளை மகேஸ்வரி அவர்கள் இதனை ஒரு தொண்டாகவே மேற்கொண்டார். இதற்கென மனித கௌரவத்திற்கான அமைப்பு என்ற ஒரு தொண்டு நிறுவனத்தை அவர் ஸ்தாபித்திருந்தார்.

இந் நிறுவனத்திற்காக தடுப்புக்காவலில் இருந்தவர்களுக்கு சட்ட உதவியையும், விடுவிக்கப்பட்டவர்களுக்கு போக்குவரத்து வசதிகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். அந்த காலப்பகுதியில் கைதாகி தடுப்புக்காவலில்

வைக்கப்பட்டிருந்த யாழ் மாவட்ட இளைஞர்கள் பலரை ஈபிஆர்எல்எஃவ் அனுராதாரம் நீதிமன்றத்தில் வைத்து விடுவித்து யாழ் குடாநாட்டுக்கு அழைத்துச் செல்ல உதவினார். தனது சமூகப்பணியில் அவர் புலிகள், புலிகளுக்கு எதிரானவர்கள் என்ற பேதம் பாக்கவில்லை. ஆனால் அவர் எட்டிதாழும் புலிகளின் ஜனநாயக விரோதபோக்கினால் பாதிக்கப்பட்ட இயக்கங்களுடனேயே நெருங்கி செயற்பட்டு வந்தார்.

1989 இலிருந்து 1993 வரையான காலப்பகுதியில் அவர் சென்னையிலிருந்த ஈபிஆர்எல்எஃவ் அலுவலகத்துடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டு செயற்பட்டார். இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம் முறிவடைந்து இந்திய இராணுவம் இலங்கையிலிருந்து வெளியேறியவேளை தமிழ்நாட்டுக்கு அகதிகளாக சென்ற ஆயிரக்கணக்கான தோழர்கள் மற்றும் ஆதரவாளர்களின் குடும்பங்களுக்கு முடிந்தளவு உதவிகளை செய்துகொடுப்பதில் தோழர்களோடு இணைந்து பணியாற்றினார்.

சமூக அக்கறை கொண்ட ஒரு குடும்பத்திலிருந்து வந்து இந்த சமூகத்தின் துன்ப துயரங்களில் பங்கெடுத்துக்கொண்ட மகேஸ்வரி அக்கா என எம்மால் அன்போடு அழைக்கப்பட்ட மகேஸ்வரி வேலாயுதம் அவர்களையும் புலிகளின் துப்பாக்கி எம்மிடமிருந்து நிரந்தரமாக பிரித்தவிட்டது. ஆயினும் சமூக அக்கறையுடனான அவரது பங்களிப்புகள் எவ்நின்றும் நினைவு கூரப்படும். அவர்களுடைய மகிழ்ச்சியை அளித்த கொள்கைப்போம்.

மீன்பிடி துடையை நீக்கக் கோரி மூதூர் மீனவர்கள் ஆர்ப்பாட்டம்

மூதூர் கடற்பரப்பில் மீன் பிடிப்பதற்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கும் தடைகளை நீக்கக்கோரியும், தமது தொழிலை தொடர்வதற்கு உதவு மாறும் வலியுறுத்தி மூதூர் மீனவர்கள் கடந்த 26.05.2008 அன்று ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்டனர்.

மூதூர் இறங்கு துறையில் ஒன்று கூடிய மூதூர் பிரதேச மீனவர்கள் ஊர்வலமாக சென்று மூதூர் பிரதேச செயலகம் முன்பாக ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினர்.

இப் பிரதேசத்தில் மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள சுமார் 3500 க்கு அதிகமான மீனவர்கள் இந்த மீன்பிடி தடைபினால் அன்றாட ஜீவனோபாயத்திற்கு அல்லலடைவதாகவும், இவர்களின் குடும்பங்கள் பட்டினி நிலைக்கு தள்ளப்பட்டிருப்பதாகவும், பின்னாகள் பாடசாலைக்கு செல்ல முடியாதிருப்பதுடன் தாய்மார் மிகவும் கஷ்ட நிலை

க்கு உள்ளாகியிருப்பதாகவும் தெரிவித்தனர்.

2005 வரை மீன்பிடியில் எமக்கு எந்த பிரச்சினையும் இருக்கவில்லை. 2005 இற்குப் பின்னர் குடாக்கடலில் மட்டுமே மீன்பிடிக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டது. ஆழ்கடலுக்கு செல்வதற்கான அனுமதி மறுக்கப்பட்டிருந்தது. கடந்த ஏப்ரல் 22ம் திகதி மீன்பிடிப்பதற்கான அனுமதியை அரசாங்கம் வழங்கியது. கடந்த மே 10ம் திகதி கிழக்கு மாகாண தேர்தல் தினத்தன்று அஷ்டபு இறங்குதுறையில் தரித்திருந்த கப்பல் மீது நடாத்தப்பட்ட தாக்குதலை தொடர்ந்து கடலில் மீன் பிடிப்பதற்கான அனுமதி முற்றாக மறுக்கப்பட்டுள்ளது.

எனவே, எமக்கான நிறுவனத்தை யாவது அரசு உடன் வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என கோரும் மகஜர் ஒன்றை அரசாங்க அதிபர் ஊடாக ஜனாதிபதிக்கு கையளித்துள்ளனர்.

புலிகளின் காட்டுமிராண்டித்தனத்திற்கு எதிராக தமிழ் மக்கள் அணிதிரள வேண்டும்

கிழக்கில் புலிகளின் பின்வாங்கல், வன்னிப்பிரதேசம் படிப்படியாக அரசு படைகளிடம் பறிபோகும் நிலைமை, புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் அரசு படைகள் ஊடுருவி தாக்குதல் நடத்தும் அளவுக்கு வன்னி மக்களுக்கும் புலிகளுக்கும் இடையிலான இடைவெளி அதிகரித்துக் காணப்படுதல் போன்ற காரணிகளால் குழம்பிப்போயுள்ள புலிகள் தென்னிலங்கையில் சிங்கள சிவிலியன்களை இலக்கு வைத்து குண்டுத் தாக்குதல்களை ஆரம்பித்துள்ளனர்.

தென்னிலங்கையில் பயணிகள் போக்குவரத்து சாதனங்களை குறி

வைத்து தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளப்படும் புலிகளின் குண்டுத் தாக்குதல் களில் சிறுவர், முதியோர், ஆண்கள், பெண்கள், கர்ப்பிணி தாய்மார்கள் என பல வகைப்பட்ட அப்பாவி மக்கள் பலியாகி வருகின்றனர். இப் படுகொலை கலாச்சாரத்தின் மூலம் புலிகள் எதிர்பார்ப்பது தென்னிலங்கையில் அப்பாவி தமிழ் மக்களை பலிகொள்ளும் மற்றுமொரு பாரிய இனக்கலவரமாகும். அதாவது தென்னிலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களை பாரிய பேரழிவுக்குள் தள்ளியாவது தாம் எதிர்கொள்ளும் நெருக்கடியில் இருந்து விடுபட்டுக் கொள்ளும் தந்திரோபாயமாகும்.

தென்னிலங்கையில் இனக்கலவரம் ஒன்றை தோற்றுவிப்பதன் மூலம் சர்வதேச சமூகத்தின் கவனத்தை இலங்கை அரசுக்கு எதிராக திருப்பிவிடலாம் என்பதே புலிகளின் கணக்காகும். புலிகளின் எதிர்பார்ப்புக்கு ஏற்ப கட்டுபெற்றது குண்டு வெடிப்பு சம்பவத்தை அடுத்து அங்கு பதற்றமான சூழல் ஒன்று தோற்றம் பெற்றதாயினும் அரசின் முயற்சியால் நிலைமை கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரப்பட்டதன் காரணமாக அப்பாவி தமிழர்களின் உயிர்களும் உடமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டது. அதேவேளை சிவிலியன்களை இலக்கு வைத்து குண்டுத் தாக்குதல்கள் தொடருமாயின் கறுப்பு ஜலையை விட மோசமான இனக் கலவரம் ஒன்று தோற்றம் பெறமாட்டாது என்பதற்கான உத்தரவாதம் கிடையாது. புலிகள் நினைப்பது போன்று அப்பாவி சிவிலியன்கள் மீதான தாக்குதல்களை மையமாகக் கொண்டு இனக்கலவரம் ஒன்று தோற்றம் பெறுமாயின் அது தொடர்பில் சர்வதேச சமூகத்தின் கருத்து அரசுக்கு எதிராக திரும்பிப் போவதில்லை. மாறாக தமிழர்கள் மீது அதிகரிக்கும் அரசின் நெருக்கடிகள், பாதுகாப்புக் கெடுபிடுகள் பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளாகவே கருதப்படும் இந்த வகையில் புலிகளின் கணக்கு வழமைபோல தப்புக் கணக்காகவே முடிபும் எனவே, இனக்கலவரம் ஒன்று தோற்றம் பெறுமாயின் அதனால் தமிழ் மக்கள் எதிர்

கொள்ளும் அனைத்து பேரழிவுகளும் சர்வதேச சமூகத்தின் முன் செல்லாக் காசுதான்.

கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக புலிகளின் தாக்குதல்கள் காவலுக் கொண்ட தமிழ், சிங்கள, முஸ்லீம் மக்களின் எண்ணிக்கை பல ஆயிரமாகும். இப்படி கொலைகள் புலிகளுக்கு பெற்றுக்கொடுத்த பரிசுதான் பயங்கரவாதிகள் என்ற பட்டமாகும். அதாவது தமிழ் போராட்டம் கொச்சைப்படுத்தப்பட்டு தமிழர் பிரச்சனைக்குரிய தீர்வை பெற்றுக் கொள்வதான சந்தர்ப்பம் பின்தள்ளப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நிலைமையாகும். தமிழர் போராட்டத்தின் பிரதான கோரிக்கையான வடக்கு கிழக்கு இணைப்பு தோற்றுக்கப்பட்டு வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் தனித்தனி நிர்வாக அலகுகளாக பிரகடனப்படுத்தப்பட ஏற்புடையதான சூழலை நிர்மாணித்ததும் புலிகளின் தாண்டோன்றித்தனமான பாசிச போக்கேயாகும்.

இனியாவது புலிகள் தம்மை திருத்திக் கொள்ளத் தவறுவார்களேயாயின் இனப்பிரச்சனைத் தீர்வு விடயத்தில் தமிழர் தர்ப்பு பலவிதமான நிலைமைக்கு தள்ளப்படுவது தவிர்க்க முடியாததாகும்.

இவை எல்லாவற்றிற்கும் அப்பாலுள்ள புலிகள் பின்பற்றிவரும் தென்னிலங்கை சிவிலியன்கள் மீதான தாக்குதல்கள், தென்னிலங்கையில் தமிழ் மக்கள் இதுவரை எதிர்கொண்ட பாதுகாப்பு நெருக்கடிகளை விட படுமோசமான நெருக்கடிகளை எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலைக்கு அப்பாவி தமிழ் மக்கள் தள்ளப்படுவதும் தவிர்க்க முடியாததொன்றாகிவிடும். எனவே, தென்னிலங்கையில் அப்பாவி சிவிலியன்களை இலக்கு வைக்கும் புலிகளின் காட்டுமிராண்டித் தனத்துக்கு எதிராக தமிழ் மக்கள் அணி திரள வேண்டிய கட்டாயம் உருவாகியுள்ளது.

கிழக்கு மாகாணசபையின் முதல் நாள் அமர்வு

கிழக்கு மாகாணசபையின் முதல் நாள் அமர்வு 04.06.2008 அன்று முற்பகல் 10.00 மணிக்கு திருகோணமலை உட்துறை முக வீதியிலுள்ள மாகாணசபையின் பேரவைக் கட்டிடத்தில் முதலமைச்சர் சிவநேசதுரை சந்திரகாந்தன் மாகாணசபையின் கொடியை ஏற்றிய பின்னர் கிழக்கு மாகாண ஆளுநர் மொகான் விஜயவீக்கிரம இதற்கான பிரகடனத்தை சபையில் விடுவித்ததினைத் தொடர்ந்து முதலாவது நாள் அமர்வு ஆரம்பமானது.

கிழக்கு மாகாணசபையின் தலைவராக திருகோணமலை மாவட்டத்தில் போட்டியிட்டு வெற்றியிழ்ந்த கே.எம். பாயிஸ் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். உபதலைவராக திருகோணமலையில் மாகாணசபை உறுப்பினராக வெற்றியிழ்ந்த ஏ.கே.பி குணவர்த்தனவும், மாகாணசபையின் அரசாங்க கட்சியின் பிரதம அமைப்பாளராக ஹசன் மௌலவியும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். முதலமைச்சர் சந்திரகாந்தன் தலைமையில் நடைபெற்ற அமர்வில் ரி.எம்.வி.பி உறுப்பினர்களுடன் தமிழ் தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டமைப்பின் உறுப்பினர் இரா.துரைநீரமும் கலந்துகொண்டார். ஐக்கிய தேசியக்கட்சி மாகாண சபை உறுப்பினர்களும், அக்கட்சி சார்பில் போட்டியிட்ட ரூ.ல.மு.கா உறுப்பினர்களும் கிழக்கில் முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக இடம்பெற்ற வன்முறைகளை காரணமாகி முதல் நாள் அமர்வை பகிஸ்கரித்திருந்தனர்.

இந்த அமர்வில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றிய தோழர் இரா.துரைநீரத்தின் கிழக்கு வாழ் மக்களின் கண்கள் இன்று திருகோணமலையை நோக்கி நிற்கின்றது. சபைத் தலைவர், உதவித் தலைவர் ஆகியோரை தெரிவு செய்யும் இன்றைய நிகழ்வில் நாங்கள் சபை வரையறையை மீறி செல்வதென்பது சம்பிரதாயம் அல்ல. கருத்துக்கள் கூறுவதற்கு சகலருக்கும் உரிமையுண்டு. ஆனால் நாங்கள் விரும்புகின்ற கருத்துக்களைக் கூறுகின்ற போது, இச் சபையின் பண்புகள், கெட்டுவிடக் கூடாது என நான் விநயமாக கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

இச் சபைக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ள கௌரவ உறுப்பினர்கள் கூறியதுபோல வன்வாசம் சென்று தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளிடம் ஜனநாயகம் கேட்டு புறப்பட்ட முதலமைச்சர் பிள்ளையான் தலைமையில் செயற்படுகின்ற உறுப்பினர்கள் ஜனநாயகத்திற்கு

மதிப்பளிப்பார்கள் என நான் நம்புகின்றேன்.

அனுபவமிக்க மத்திய அரசாங்கத்தின் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்து தற்சமயம் சுகாதார அமைச்சராகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட எனது அன்புக்கும் நட்புக்கும் உரிய ஹிஸ்புல்லா அவர்கள் ஒரு அனுபவசாலியும் நிருவாகத்திற்குக் கொண்டுவருமாவார். எதிர்காலத்தில் பல விடயங்களைச் சாதிப்பார். அவருடன் தெரிவு செய்யப்பட்ட எனது தினிய நண்பர் நவரட்ணம் அவர்களும், கல்வியமைச்சராக தெரிவு செய்யப்பட்டவரும், மற்றும் விவசாய கட்டத்தினைக்கான அமைச்சராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்களும் மிகவும் அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள்.

நாங்கள் அனைவரும் அவர்களுக்குத் துணையாக நின்று ஓர் ஆரோக்கியமான மாகாணசபை நிருவாகத்தை முன்கொண்டு செல்வோம். இன்று சர்வதேச ரீதியாகவும், தேசிய ரீதியாகவும், மாவட்ட ரீதியாகவும் எமது மாகாணசபை நிருவாகத்தை பலர் உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இதைத் திறம்பட நடத்துவதற்கு சகல அமைச்சர்களுக்கும், திணைக்களங்களுக்கும் சபைகளுக்கும் அனுபவம் வாய்ந்த அதிகாரிகள் கிடைத்திருக்கின்றார்கள்.

நான் இந்த சபை நிகழ்வுக்கு வெளியில் போகாமல் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றேன் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே, சகலருக்கும் பொதுவாகச் சொல்லக்கூடிய செய்தி என்னவென்றால் இந்த மாகாணசபை கிழக்கில் வாழுகின்ற மக்களின் ஒரு அதிகார அலகாக உருவாக்கப்பட்டது.

இம் மாகாணசபைக்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் இடையிலுள்ள அதிகாரப் பரவலாக்கம் தொடர்பான முரண்பாடுகள் என்ன? மாகாணசபைக்கும் மாநகர, நகர, பிரதேச சபைகளுக்கும் அதிகாரம் தொடர்பான முரண்பாடுகள் என்ன? தற்சமயம் மாகாணசபை தொடர்பான நிர்வாகத்தில் நிதி நிலைமை எவ்வாறு இருக்கிறது? என்னென்ன விடயங்களை நாம் சரியாகச் செயற்படுத்த முடியும்? என்னென்ன தடைகள் உள்ளன? என்பதைப் பார்த்து எதிர்காலத்தில் நல்ல நிர்வாகத்தை கொண்ட சபையை எமது மக்களுக்குத் தேவையான சேவைகளை வழங்குவதற்கு உழைக்க வேண்டும்.

இங்கு பல்வேறு விடயங்களைப் பற்றி பலரும் பேசினாலும் தற்சமயம் கிழக்கில் குறிப்பாக மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் ஏற்பட்டுள்ள இன முரண்பாடுகளை இந்த மாகாணசபை பொறுப்பேற்றே ஆக வேண்டும். ஏனெனில் மாகாணசபை உருவாக்கப்பட்டதன் பிறகு சகல மக்களுக்குள்ளேயும் இன ரீதியான ஒரு பகை முரண்பாடு தோற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எனவே இந்த சபையில் இருக்கின்ற அனைவரும் இந்த முரண்பாடுகளை எவ்வாறு தீர்ப்பது என்பதை உற்று நோக்கி எதிர்காலத்தில் இன ஐக்கியத்தை தோற்றுவிக்கக்கூடிய ஒரு சூழலை உருவாக்குவதை ஒரு சவாலாக எடுத்து அதற்கைய - சூழலை உருவாக்க வேண்டும்.

நாங்கள் எதிர்கட்சி, ஆளும் கட்சி என்ற வரையறைக்குள் இல்லாது இந்த சபை என்னென்ன நல்ல விடயங்களை அதாவது சமூக நலன், அதிகார பரவலாக்கம், ஆயுத வன்முறையற்ற விடயங்கள் போன்றவற்றுக்கு எசைக்கிறோம் என்பதை நினைந்து கொள்ள வேண்டும்.

நியாயங்கள் சிவனவயில்

இருபது நூற்றாண்டுகள் கடந்து வந்தும் மனிதன் காவியந்த வக்கிரங்கள் மட்டும் இன்னும் துளிர்விட்டபடி..

பூக்கள் எல்லாம் மொட்டவிறந்து பூத்தாலும் வண்டுகள் எல்லாம் குண்டுகளோடு அலைகின்ற காலம்..

முத்துக்களின் மதிப்பு முக்குளிப்பவனுக்கே நன்கு தெரியும்.. நியாயங்களின் மதிப்பு அநியாயங்களை சுமந்தவருக்கு எங்கே புரியும்..

சிலுவை ஒரு புனிதனின் அடையாளமாய்.. சமைகளை இன்னும் புனிதர்கள்தான் சுமக்கின்றனர்.. எங்கள் கைகளிலோ இன்னும் கசைகளை பிடித்தபடி..

பாவங்களை நாங்கள் சுமக்க தயாராயில்லை.. எங்கள் பாவங்களை சுமக்க இன்னும் நாம் இன்னொரு யேசுவை தேடுகிறோம்..

பாவம் புனிதர்கள் எங்களுக்காக சுமந்தாலும் அவர்களையும் சிலுவையில் இடச்சொல்லி நாமே தீர்ப்பிடுகிறோம்..

நாமும் அன்றய யூதர்கள்தான் நல்லது என்றும் கசப்பான மருந்து தான் இனிப்பான விஷத்தின் மீதே எங்களுக்கு காதல் அதிகம்..

சமத்துவத்தின் நாயகனை கீழ்வாக்கத்தின் போதகனை அல்லலுற்ற மாந்தருக்காய் கரம் கொடுத்தோனை ஏழைகளின் தொண்டனை

சுரண்டும் வர்க்கத்திற்கெதிராய் நியாயம் கேட்ட போராளியை தன்னினமே அன்று கழுமரம் ஏற்றியதே..

ஈராயிரத்தின் முன்கொடுமைகள் இன்னும் தொடர்கிறதே என்ன கொடுமை!

ஆயிரம் யேசுக்கள் வந்துதித்தாலும் தீர்ப்பிடுவதற்காய் இங்கே அன்னாஸும் கைப்பாசும் நிறையவே உண்டு..

காலச்சக்கரத்தில் சுழல்கின்ற சங்கதிகள் மரபாகிப்போனாலும் சுமந்தோரை வரலாறு மறந்து விடுவதில்லை.. மாலை சூடாமல் போவதுமில்லை

சிலர் கடவுளாகலாம் சிலர் மகாத்மாவாகலாம்

புதிய சமூகத்தை நேர்த்தியாக்க துடித்தவரும் உழைத்தவரும் தம்மை உருக்கி முடித்தவரும் தியாகிகள் என்று ஆகலாம் எங்கள் நெஞ்சில் நீங்காத தியாகிகள் என்று ஆகலாம்..

அழிவும் கொலையும் அரசியல் நோக்காக கொன்று விடுவதே குறிக்கோளாக யாவும் இனத்தின் உயர்வுக்கே என்று கிட்லர் ஞானம் பேசுகின்ற கடவுள்கள் எங்கள் தேசத்தில் பூசிக்கப்படும்வரை நியாயங்கள் சிலுவையில்லாதன!

தடம்பதித்த தலைமை தோழர்கள்

தோழர் வீ.ஏ. கந்தசாமி

1924 டிசம்பர் 04ம் திகதி பிறந்த தோழர் வீ.ஏ. கந்தசாமி தொழிற்சங்க போராட்டங்களின் மூலம் அரசியலில் நுழைந்தவர். இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வடபிரதேச செயலாளராகவும், மத்திய குழு உறுப்பினராகவும் உயர்ந்தவர். சாத்வெறிக் கொள்கையான போராட்டங்களில் முன்னணி பாத்திரம் வகித்தவர். சீனா, ரஷ்யா, அல்பேனியா போன்ற நாடுகளுக்கு சென்று அந்நாடுகளின் உயர்மட்ட தலைவர்களுடன் சோஷலிச நிர்மாணம் குறித்த விவாதங்களில் ஈடுபட்டவர். 1985 காலப்பகுதியில் ஈபிஆர்எல்எஸ் இல் இணைந்து சித்தாந்த வகுப்புக்களை நடாத்தியும், தனது அனுபவங்களை பகிர்ந்துகொண்டு வழிகாட்டினார். 1986 மார்ச்சுமீயில் புலிகள் ஈபிஆர்எல்எஸ் மீது தாக்குதல் நடாத்தி அங்கத்தவர்களை கட்சின் நடவடிக்கைகளிலிருந்து விலகிவிடுமாறு அச்சுறுத்தல் விடுத்திருந்தபோதும் தொடர்ந்து இரகசியமாக கட்சி நடவடிக்கைகளை முன்னெடுப்பதில் ஒரு இளைஞனுக்குரிய துடிப்போடும், உறுதியோடும் செயற்பட்டார். 1989-90 காலப்பகுதியில் ஈழ தொழிற்சங்க சம்மேளனம் என்ற தொழிற்சங்கத்தை வடக்கு கிடக்கில் ஸ்தாபித்து, அதற்கு தலைமை தாங்கி வழிநடத்தி சென்றார். மாகாணசபை உறுப்பினராகவும் சிறிது காலம் பணியாற்றினார். மாகாணசபை கலைக்கப்பட்டு தமிழ் நாட்டுக்கு சென்றிருந்த சமயத்தில் கட்சியின் 2வது காங்கிரஸை நடாத்த வேண்டும் என்பதில் தீவிர அக்கறை கொண்டிருந்தார். ஆனால், அது நடைபெறவதற்கு முன்பாகவே 1992 நவம்பர் 9ம் திகதி மாரடைப்புக்கு உள்ளாகி மரணத்தை தழுவிக்கொண்டார். அவரோடு பணியாற்ற கிடைத்தது எமக்கு கிடைத்த பெரும் பேறாகும்.

தோழர் கேதீஸ் (லோ.கேதீஸ்வரன்)

கட்சியின் பேச்சாளராக கட்சியின் பணியை ஆரம்பித்த தோழர் கேதீஸ், திம்பு பேச்சுக்களில் காத்திரமான பங்கை வகித்தவர். இன்று திம்பு கோட்பாடுகள் பற்றி பேசும்பவருக்கு அந்த திம்பு கோட்பாடுகளை வரைந்தவர் தோழர் கேதீஸ் என்ற விடயம் தெரியாது. கட்சிக்குள் Spokesman, Lanka Guardian ஆகிய ஆங்கில வெளியீடுகளை வெளிக்கொண்டு வந்தார். 1993 இல் கட்சியின் இரண்டாவது காங்கிரசில் கட்சியின் மத்திய குழு உறுப்பினராகவும், அரசியல் பீட உறுப்பினராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டு, செயற்பட்டவர். 1997 காலப்பகுதியில் கட்சி பொறுப்புக்களிலிருந்து விலகிப்பெற்றபோதும், அவர் இறக்கும் வரை கட்சி தலைமை குழுவுடன் நெருக்கமான தொடர்புகளை கொண்டிருந்ததன் பல்வேறு ஆலோசனைகளை வழங்கி பக்கபலமாயிருந்தார். இறுதியாக அரச சமாதான செயலகத்தின் உதவி பணிப்பாளராக பணியாற்றிவந்த அவர் 2006 ஆகஸ்ட் 12ம் திகதி அவரது வீட்டில் வைத்து ஆயுததாரிகளால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார்.

தோழர் நடேஸ் (நடேசலிங்கம்) வவுனியா

வவுனியா, பெரிய தம்பனையை சொந்த இடமாகக் கொண்ட தோழர் நடேசலிங்கம் மாக்கிசு லெனினிசு தத்துவத்தின்பால் ஈடுபாடு கொண்டவர். கட்சியின் கட்டமைப்பு, வேலைத்திட்டம் என்பவற்றை தீர்மானிப்பதற்காக 1981 ஆம் ஆண்டு கூட்டப்பட்ட அமைப்பாளர் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டவர்களில் ஒருவர். ஆரம்பகால ஸ்தாபன வேலைகளில் தீவிர ஈடுபாடு கொண்டிருந்த தோழர் நடேஸ் 28.11.1981 இல் வவுனியாவில் பணியினால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

தோழர் குமார் (சண்முகநாத சீவம்) தம்பிலுவில்

தோழர் குமார் 1984 இல் நடைபெற்ற ஈபிஆர்எல்எஸ் இன் முதலாவது காங்கிரசில் மத்திய குழு உறுப்பினராக தெரிவு செய்யப்பட்டவர். மத்திய குழு சார்பாக மட்டக்களப்பு அம்பாறை பிராந்திய வேலைகளை பெறுப்பெற்றிருந்தவர். 1982 ஆம் ஆண்டு கைதாகி சிறைசென்றவர் வெலிக்கடை படுகொலைகளின் போது உயிர் பிழைத்து மட்டக்களப்பு சிறைப்படைப்பின் போது தப்பித்தவர். 1987 மார்ச் 4ம் திகதி மட்டக்களப்பு பிராந்திய கமிட்டி கூட்டம் ஒன்றை ஏற்பாடு செய்திருந்த இடத்தை சுற்றிவளைத்த அதிரடிப் படையினரால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார். கட்சி மீது விசுவாசமும், சித்தாந்த தெளிவும், கடின உழைப்பும் கொண்ட தனித்துவமான வராக விளங்கினார்.

தோழர் ஜயா (வே. பக்திமநாயகம்) வவுனியா

1981இல் நடைபெற்ற கட்சியின் அமைப்பாளர் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு கட்சி வேலைத்திட்டங்களை வகுத்தவர்களில் ஒருவர். 1984 இல் கட்சியின் முதலாவது காங்கிரசில் கலந்துகொண்டு மத்திய குழு உறுப்பினராக தெரிவுசெய்யப்பட்டார். மன்னார், வவுனியா பகுதிகளில் நடைபெற்ற கட்சி வேலைகளில் தோழர் ஜயாவின் பங்கு அளவிடற்கரியது. 1984 இல் இராணுவத்தின் ராஸ் கைது செய்யப்பட்டு ஆணையிற்றவு, வெலிக்கடை ஆகிய இடங்களில் தடுத்து வைக்கப்பட்டு பலத்த சித்திர வதைகளுக்கு பின் 1986 முற்பகுதியில் விடுதலையான அவர் எவ்வித தொய்வுமின்றி மீண்டும் கட்சிப்பணிகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருந்தார். 1988.04.06 அன்று தோழர்கள் சாரங்கன், தங்கேஸ் சிவா, ரவி, சிவா ஆகியோருடன் சக இயக்கம் ஒன்றினால் கடத்தப்பட்டு சகோதரப் படுகொலைக்கு உள்ளானார்.

தோழர் நேகன் (இன்பராசா) வவுனியா

வவுனியா மாவட்ட இராணுவ பிரிவு தளபதியாக செயற்பட்டவர். சர்வதேச விடுதலை இயக்கம் ஒன்றின் பாசறையில் பயிற்சி பெற்றவர். வவுனியாவில் கட்சியை பலமாக கட்டியெழுப்ப கடுமையாக உழைத்தவர். பின்னாளில் புலிகளால் துரோகி என முத்திரை குத்தப்பட்டு கொல்லப்பட்ட புலிகளின் அப்போதைய துணைத் தலைவரான மாத்தாவால் பொய் குற்றச்சாட்டுகள் சுமத்தப்பட்டு 23-05-1985 படுகொலை செய்யப்பட்டார்.

தோழர் ராஜன் (ரவீந்திரன்) கோப்பாய்

ஈபிஆர்எல்எஸ் இன் யாழ்ப்பிராந்திய குழு உறுப்பினர். கட்சியின் வெகுஜன அமைப்பாளர் ஈபிஎல்எஸ் இன் ஸ்தாபகர்களுள் ஒருவரும், ஈழ வாலிப முன்னணி, ஈழப் பெண்கள் விடுதலை முன்னணி ஆகியவற்றின் ஆரம்பகால அமைப்பாளரும், ஈழமாணவர் பொதுமன்றத்தின் நிர்வாக குழு உறுப்பினரும் ஆவார். கட்சியின் முதலாவது காங்கிரசில் கலந்து கொண்டவர். பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கத்தின் பாசறையில் பயிற்சி பெற்றவர். கட்சியின் வளர்ச்சிக்கு கடினமாக உழைத்தவர். இராணுவ பிரிவான மக்கள் விடுதலைப் படையின் பயிற்சி முகாம் ஒன்றில் ஏற்பட்ட வெடி விபத்தில் உயிரிழந்தார்.

தோழர் கதிர் (கணேசரத்தினம்) பூநகரி

பூநகரியை சேர்ந்த தோழர் கதிர் கிளிநொச்சி மாவட்ட வேலைகளுக்கப் பொறுப்பெற்றிருந்தார். மக்கள் விடுதலைப் படையில் பயிற்சி பெற்று கிளிநொச்சி மாவட்ட தளபதியாக செயற்பட்டார். காரைநகர் கூற்படை முகாம் தாக்குதல், கிளிநொச்சி பொலிஸ் நிலையம் மீதான தாக்குதல்களில் முக்கிய பங்குவகித்தவர். மக்கள் விடுதலைப் படைக்கு இளைஞர்களை திரட்டுவதில் லும் அவர்களுக்கப் பயிற்சியளிப்பதிலும் அயராது பாடுபட்டவர். 1986 இல் புலிகளால் கைது செய்யப்பட்டு 30.03.1987 இல் புலிகள் நடாத்திய கந்தன் கருணை சிறைப்படுகொலையின் போது சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார்.

தோழர் கிருபா (கிருபாகரன்) காரைதீவு

தோழர் கிருபா ஈழமாணவர் பொதுமன்றத்திற்குடாக ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஸ் இல் இணைந்துகொண்டவர். சென்னையில் செயற்பட்ட ஈழமக்கள் செய்தி தொடர்பு நிலையத்தில் குறிப்பிட்ட காலம் பொறுப்பாக இருந்தவர். 1988 இல் முதலமைச்சர் வரதராஜப்பெருமானின் அமைச்சரவையில் வடக்கு கிழக்கு மாகாண நிதியமைச்சராக பணியாற்றியவர். 19 ஜூன் 1990 இல் சென்னையில் தோழர் பத்மநாபாவுடன் படுகொலைசெய்யப்பட்ட 12 தோழர்களில் தோழர் கிருபாவும் ஒருவர்.

தோழர் சீவா (சீவலிங்கம்) பெரியகல்லாறு

தோழர் சீவா கல்வியில் சிறந்து விளங்கியவர். 1984 இல் கட்சியின் முதலாவது காங்கிரசில் கலந்துகொண்டவர். மட்டு-அம்பாறை மாவட்ட இராணுவ பிரிவு பொறுப்பாளராக காங்கிரசால் நியமிக்கப்பட்டவர். நெருக்கடிமான ஆரம்ப காலகட்டத்தில் கட்சிப்பணிகளை லாவகமாக முன்னெடுத்துச் சென்றார். கட்சியின் வளர்ச்சிக்கு கடின உழைப்பை வழங்கியவர். ஆரம்ப காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திற்கும் மட்டக்களப்பிற்கும் இடையேயான கட்சியின் தொடர்புகளை திறம்பட மேற்கொண்டார். 29.03.1985 அரசு படைகளால் சுடப்பட்டு பலியானார்.

தோழர் கழர் (பாலசுப்ரமணியம்) பருத்தித்துறை

கொழும்பு நோயல் கல்லூரி மாணவர். 1977 இல் கொழும்பில் இனவன்முறைகளால் தமிழ் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டு இடம் பெயர்ந்து சரஸ்வதி மணிப்பத்தில் தங்க நேர்ந்து அப்போது தன்னை சமூக, அரசியல் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர். 1986 மார்ச்சுமீயில் புலிகளால் படுகொலை செய்யப்படும் வரை சமூகத்திற்காக தன்னை அர்பணித்து செயற்பட்டவர். கட்சியின் முதலாவது காங்கிரசில் கலந்து கொண்டவர். பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்க பாசறையில் பயிற்சி பெற்றவர். 1986 இல் மக்கள் விடுதலைப் படையின் யாழ் மாவட்ட தளபதியாக மத்திய குழுவால் நியமிக்கப்பட்டார்.

தோழர் ஜோர்ச் (த.தவராசா) திருமலை

திருகோணமலை நிலாவெளியில் தோழர் ஜோர்ச் பயணித்த வாகனம் 10.01.1990 அன்று புலிகளின் தாக்குதலுக்கு இலக்கானது. வெளிநாட்டிலிருந்து நாடு திரும்பி தமிழ் பேசும் மக்களின் விடுவுக்கான போராட்டத்தில் தீவிர ஈடுபாட்டுடன் செயற்பட்ட தோழர் ஜோர்ச் இந்த தாக்குதலில் பலியானார். அவருடன் வாகனத்தில் சென்ற தோழர்கள் தர்மன், கரன், சுதா, சுமன் ஆகியோரும் உயிரிழந்தனர். ஜோர்ஸியில் தனது அரசியல் வேலைகளை ஆரம்பித்த தோழர் ஜோர்ச் நிக்கரகுவாவின் போராட்டத்தில் நேரடி அனுபவம் பெற்றவர். திருமலையில் வடக்கு கிழக்கு மாகாண கட்டமைப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்துவதில் பாரிய பங்காற்றியவர்.

தோழர் அன்பரசன் (ஜஸ்டின்) பொகவந்தலாவ

தோழர் அன்பரசன் கட்சியின் முதலாவது காங்கிரசில் கலந்துகொண்டவர். ஆரம்ப காலத்தில் மலையகத்தில் அரசியல் இராணுவ வேலைகளுக்கு பொறுப்பாக இருந்தவர். மலையகத்தை சேர்ந்த மலையர் பயிற்சிக்காக திரட்டியதில் அவரது பங்கும் அளப்பரியது. புலிகள் ஈபிஆர்எல்எஸ் மீது தாக்குதல் நடாத்தி, கட்சியின் பணிகள் முடக்கப்பட்ட நெருக்கடியான காலகட்டத்தில் தோழர் அன்பரசன் வடக்கு கிழக்கில் கட்சி வேலைகளை முன்னெடுப்பதற்கு துணிச்சலோடு முன்வந்தார். அச்சமயம் புலிகளால் கைது செய்யப்பட்டு தடுத்துவைக்கப்பட்டிருந்த அவர் 30.03.1987 இல் புலிகளால் நடாத்தப்பட்ட கந்தன் கருணை படுகொலை என்று பெயர் பெற்ற சிறைப்படுகொலையின் போது புலிகளால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

தோழர் கொட்வின் (ஸ்ரீதரன்) முல்லைதீவு

தோழர் கொட்வின் முல்லைதீவு மாவட்டத்தின் கட்சி வேலைகளுக்கு பொறுப்பாக இருந்தவர். புலிகள், ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஸ் மீது தாக்குதல் நடாத்தி அழித்தொழிக்கும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்ட பின்னும் கட்சிப்பணிகளை முன்னெடுப்பதில் துணிச்சலோடும், தீவிரமாகவும் பணியாற்றியவர். தோழர்களிடமும், மக்கள் மத்தியிலும் நல்லதிப்பை பெற்றிருந்த தோழர் கொட்வின் முல்லைதீவில் 08.02.1988 அன்று புலிகளால் படுகொலை செய்யப்பட்டார்.

தோழர் முக்தன் (அருளுகேசன்) வடங்கோட்டை

பேராதனை பல்கலைக்கழக விவசாய பீட விரிவுரையாளரான அருளுகேசன் முருகநேசன் இனக்கலவரத்தின் பின்னர் ஆயுதத் தாங்கிய இயக்கங்களின் வளர்ச்சியின் போது தோழர் முக்தன் ஆனார். பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்க பாசறையில் பயிற்சி பெற்றார். ஈபிஆர்எல்எஸ் இன் பயிற்சி முகாம்களில் பயிற்றுவிப்பாளராக கடுமையாக உழைத்தார். முன்னுதரணமாக இருந்து தோழர்களுக்கு வழிகாட்டினார். 1988 இல் புலிகளின் துப்பாக்கிச் சுட்டுக்கு இலக்காகி காயமடைந்த சென்னையில் சிகிச்சை பெற்று குணமடைந்தார். கட்சிக்குள் கட்டுப்பாடும், ஒழுங்கும் கறாராக கடைப்பிடிக்கப்படுவதில் எப்போதும் கவனம் செலுத்தினார். வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபையின் யாழ் மாவட்ட அரசியல் இணைப்பாளராக யாழ் மாவட்ட செயலகத்தில் பணி புரிந்தார். 1990 ஜனவரியில் கடல்வழிப்பயணம் ஒன்றின் போது புலிகளால் கைது செய்யப்பட்டார். புலிகளின் சித்திரவதை முகாமில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்ததை அங்கிருந்து விடுதலை யான ஒருவர் எழுதிய சிறு நூலில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

தோழர் சுருள் (மணிசேன்) மணி

கட்சியின் முதலாவது காங்கிரசில் கலந்து கொண்டவர். தமிழகத்தில் செயற்பட்ட கட்சியின் அலுவலகத்திற்கு பொறுப்பாக நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். 1985 இல் தோழர் சிவாவிற்கு பக்கபலமாக இருந்தவர் அவரது இழப்பால் ஏற்பட்ட இடைவெளியை நிரப்பியவர். தோழர் சிவாவின் மறைவிற்கு பின் மட்டு அம்பாறை பிராந்திய தளபதியாக தெரிவு செய்யப்பட்டார். பயிற்சி முகாம்களை அமைத்து கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு பயிற்சி கொடுப்பதில் தீவிர பங்கு வகித்தவர். இராணுவத்தினரால் சுற்றிவளைக்கப்பட்டு தோழர்கள் குமார், நவீனன், கமலன், ஜெயந்தன் ஆகியோர் உயிர் நீத்த அதே நாளில் தோழர் அருளும் சயனாடன் உட்கொண்டு மரணத்தை தழுவிக்கொண்டார்.

